

PONEDELJEK, 17. MAJ 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razgllašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 6. maja 2009, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Za začetek bi vam želel podati nekaj informacij. Prvič, danes v Evropski uniji obeležujemo šesti mednarodni dan boja proti homofobiji. Točno pred dvajsetimi leti je Svetovna zdravstvena organizacija homoseksualnost odstranila iz mednarodne klasifikacije bolezni. Evropska unija se spopada z diskriminacijo na vseh frontah. To prav tako vključuje homofobijo. Obveza po zaščiti diskriminiranih je vključena v naše najpomembnejše pravne akte – v pogodbo in Listino o temeljnih pravicah, na katero se sklicuje pogodba.

Drugič, ta mesec smo praznovali 60. obletnico Schumanove deklaracije, 8. in 9. maja pa je naš Parlament imel dneva odprtih vrat v Bruslju in Strasbourg. Obiskovalci so lahko od blizu videli delo Parlamenta in se seznanili z našim vsakdanjim delom. Stavbi sta bili odprti vsem državljanom. Več kot 33 000 državljanov Evropske unije je obiskalo parlamenta v Bruslju in Strasbourg. V tej dvorani smo prav tako imeli sestanek z 800 mladimi iz vseh držav Evropske unije. Z mano je bilo 11 članov Evropskega parlamenta. Pogovarjali smo se z njimi, skupaj smo sedeli in razpravljali o zadevah, ki se nanašajo na Unijo.

Tretje obvestilo. Prejšnji teden, v torek, 11. maja, sem imel veliko čast podeliti mladinsko nagrado Karla Velikega v Aachnu. Prvo nagrado je prejel projekt iz Nemčije „Vlak za Evropo“. Drugo mesto je pripadlo projektu iz Irske in tretje projektu iz Bolgarije. Na tekmovanju so sodelovali mladi iz vseh držav Unije. Nemški projekt je združil predstavnike iz 21 evropskih držav in 24 poklicnih šol je sodelovalo pri načrtovanju in izgradnji vlaka. Glavna nagrada Karla Velikega je bila podeljena 13. maja, dva dni po podelitvi mladinske nagrade, prav tako v Aachnu, predsedniku poljske vlade, Donaldu Tusku.

Četrtrič, prejšnji teden sem sodeloval na konferenci predsednikov parlamentov Evropske unije v Stockholmu. Zastopani so bili predsedniki vseh 40 nacionalnih parlamentov. Govorili smo o sodelovanju v prihodnosti, pa tudi o prihajajočem belgijskem predsedstvu. Konferenco so organizirali naši prijatelji iz švedskega parlamenta, pa tudi iz španskega parlamenta, ki trenutno predseduje Evropski uniji. Med drugim bomo imeli redne sestanke parlamentarnih odborov ter skupna zasedanja evropskih nacionalnih parlamentov.

Prav tako bi želel izraziti svoje najboljše želje in čestitke. Dve državi članici Evropske unije, Združeno kraljestvo in Madžarska, imata novi vladi. Želimo jima stabilnosti. V Evropski uniji zelo potrebujemo stabilne vlade. Med drugim jih potrebujemo zaradi hitrega sprejemanja odločitev. Predstavljamo skupnostno metodo Evropske unije, vendar je sodelovanje z vladami za nas temeljnega pomena za učinkovitost dejavnosti Evropske unije in za njeno učinkovitost za državljane.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje

(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim vas samo spomniti, da sta bila to jutro v Afganistanu v napadu ubita dva vojaka iz brigade Taurinense.

Evropska unija igra težko vlogo na prizorišču vojne in miru in prosim, da se na začetku seje Parlament pridruži izrazom sožalja in podpore družinam žrtev v tem težkem času.

Gianni Pittella (S&D). – *(IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, prosil sem, da spregovorim za eno minuto, da bi povedal isto kot moj kolega, gospod Mauro, tako se pridružujem gospodu Mauru pri izražanju sožalja. Menim, da je celotna dvorana združena v spominu na italijanska vojaka, ki sta bila ubita danes zjutraj.

Menim, da mora našo žalost ublažiti jeza, solidarnost z družinami, podpora ranjenim in zavračanje vseh oblik terorizma. Vendar je potrebno tudi obnovljeno ukrepanje Evrope skupaj s posameznimi državami članicami, da bi zagotovili, da je mirovna misija še učinkovitejša in se lahko izvaja pod varnejšimi pogoji.

Predsednik. – Hvala, gospoda, da sta to izpostavila. Zelo pomembno je, da zmeraj izrazimo solidarnost z vojaki, ki se v našem imenu borijo proti terorizmu ter proti različnim oblikam zlorab v Afganistanu in drugih državah. Izraziti moramo solidarnost z njihovo veliko zavezo našemu skupnemu cilju, cilju, ki je še zmeraj pomemben povsod po svetu. To je naš običaj v Evropskem parlamentu. Še enkrat se zahvaljujem poslancema, da sta me opozorila na to.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Gospod predsednik, medtem ko se spominjamo tragičnih izgub v Afganistanu, se prav tako moramo spomniti, da skoraj vsak dan izgubljam britanske vojake, ki dajejo svoja življenja v misiji Nata, ki se odvija v tisti državi. Priznati moramo tragične izgube in še posebej sočustvovati z družinami našega vojaškega osebja iz katere koli države, ki služi pod okriljem Nata.

Predsednik. – Popolnoma se strinjam z vami. Mislim, da se vsi strinjamo s tem. To so Evropejci, ki predstavljajo vse nas v boju proti terorizmu in vsem oblikam nasilja po svetu. Oni so naši predstavniki.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, menim, da je edino pravilno, da obeležimo spomintistih, ki padejo v boju, kot ste pravkar storili. Edino pravilno je, da pomislimo tudi na vse tiste delavce, ki vsak dan umrejo na delu, ker jim njihovi zaposleni ne priskrbijo sredstev, ki so potrebna za delo v dobrih pogojih.

4. Časovni razpored delnih zasedanj v letu 2011: gl. zapisnik

5. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

6. Sestava Parlamenta: gl. zapisnik

7. Signature d'actes adoptés conformément à la procédure législative ordinaire: gl. zapisnik

8. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

9. Brezpredmetne pisne izjave: gl. zapisnik

10. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: gl. zapisnik

11. Peticije: glej zapisnik

12. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

13. Razpored dela

Predsednik. – Zdaj bomo prešli na razpored dela. Končni osnutek razporeda dela, kot je bil sprejet na konferenci predsednikov 12. maja 2010 v skladu s členom 140, je razdeljen.

Ponedeljek – ni sprememb.

Torek – ni sprememb.

Sreda:

Prejel sem pismo gospoda Casinija, predsednika Odbora za ustavne zadeve, v katerem Odbor zahteva, da se Evropski parlament posvetuje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij glede predloga za uredbo o državljski pobudi v skladu s členoma 304 in 307 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Pričakujem, da bo glasovanje o teh predlogih za posvetovanje potekalo v sredo ob 12.00.

(Parlament je odobril zahtevo)

– Zdaj bomo prešli na dokončno določitev razporeda dela. Glede ponedeljka in torka ni bilo zahtev ali vlog glede sprememb razporeda dela. Vendar pa obstaja en predlog za sredo. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je zahtevala glasovanje glede poročila gospoda Czarneckija o razrešnici za izvrševanje splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek II – Svet. Gospa Gräßle bo predstavila zahtevo v imenu skupine PPE.

Ingeborg Gräßle, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospodpredsednik, to jutro je Svet odgovoril na nerešena vprašanja preko španskega predsedstva. Eden od glavnih pogojev za glasovanje o poročilu je tako izpolnjen. Še več, preko španskega predsedstva je povečal možnosti za skupno razpravo in oblikovanje primerne postopka razrešnice ter tako izpolnil drugi glavni pogoj.

Pri tem se Svet predaja nadzoru Parlamenta – in to je mejnik, ki ga moramo priznati. Zato priporočam vsem skupinam, da volijo za vključitev sklepa o razrešnici na dnevni red. Resolucija sama pa bo obravnavana na junijskem delnem zasedanju.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, zelo kratek bom. Ta predlog lahko podpremo iz navedenih razlogov. Uradno pismo je na poti v Parlament. Tudi jaz razumem to kot dober znak, da je Svet – vsaj tako upam – pripravljen pokazati preglednost in voljo za soglasje, ki ga je pokazal tukaj, tudi glede Službe za zunanjepolitično delovanje. Glede tega se strinjam z gospo Gräßle.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospe in gospodje, reči moram, da sem presenečen, da obe veliki skupini zdaj obljubljata, da bosta glasovali glede tega poročila. V Odboru za proračunski nadzor je potekal sestanek koordinatorjev, ki sem mu sam predsedoval. Danes zjutraj so prispeli dokumenti s Sveta in temeljito sem jih pregledal. Vključujejo prilogo, ki je enaka prilogi k dokumentu, ki smo ga prejeli 10. marca.

Dejansko se potem ni nič spremenilo in zato bi rad predlagal, da volimo proti uvrstitvi poročila gospoda Czarneckija na dnevni red tega delnega zasedanja. Menim – in glede tega sem zelo odločen –, da nas Svet želi le izigrati.

(Parlament je odobril zahtevo)

Predsednik. – Glasovanje o poročilu gospoda Czarneckija bo potekalo v sredo. Rok za vložitev predlogov sprememb je torek, 18. maj do 12. ure.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je zaprosila za preložitev razprave glede poročila gospe Bauer o delovnem času oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, na naslednje delno zasedanje. Zahtevo bo predstavila poročevalka, gospa Bauer.

Edit Bauer, poročevalka. – (HU) Gospod predsednik, 22. marca sem prejela odgovor Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve na svojo zahtevo, da se to poročilo uvrsti na majsko plenarno zasedanje. Odbor je v svojem odgovoru navedel, da ker je do takrat manj kot mesec, kar je običajno obdobje mirovanja med 28. aprilom, ko je Odbor glasoval glede tega poročila, in tem plenarnim zasedanjem, to poročilo tako ne more biti uvrščeno na majsko plenarno zasedanje. Brez vprašanja pa se je Svet ministrov – predvidoma na priporočilo socialistične politične skupine – odločil, da ga je treba kljub temu uvrstiti na to plenarno zasedanje, ne glede na to, ali je preteklo mesec dni ali ne. Posledično politične skupine preprosto niso imele časa za oblikovanje svojih stališč glede tega poročila ali za razpravo o njem. Zato zahtevam, da to prestavimo na junijsko plenarno zasedanje.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, nenavadno se mi zdi, da gospa Bauer – ki jo sicer zelo cenim – ni omenila, da je poročilo bilo zavrnjeno. Prav tako nenavadno se mi zdi, da je gospa Bauer pozabila omeniti, da je v stiku s Svetom glede poročila, ki je bilo zavrnjeno. Ne gre za običajen parlamentarni postopek. Zato je popolnoma pravilno, da se to uvrsti na dnevni red.

(Aplavz)

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Res je, da je bil v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve zakonodajni predlog Komisije zavrjen.

Vendar pa ima ta parlament dobro navado naknadnega enomesečnega obdobja mirovanja, da bi se zagotovilo, da smo dobro pripravljeni na plenarno zasedanje. V nasprotju z željami poročevalke je bilo to običajno pravo v tem primeru kršeno. Gre za zelo zapleten predlog in tudi skupine potrebujejo čas, da se pripravijo, kar je v dveh dneh nemogoče.

Zaradi tega vas prosim, da podprete poročevalkin predlog, da se glasovanje o tem predlogu preloži na junijsko plenarno zasedanje.

(Parlament je odobril zahtevo)

Predsednik. – Razprava o poročilu gospe Bauer se preloži na naslednje delno zasedanje.

Četrtek

Za četrtek obstaja naslednji predlog: Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je zaprosila za zamenjavo razprave o aretaciji novinarja Ernesta Vardanyana v Pridnjestrski moldavski republiki, ki je predvidena za torek popoldne, z razpravo o položaju na Tajskem. Tako bo namesto razprave o aretaciji novinarja Ernesta Vardanyana v Pridnjestrski moldavski republiki, razprava o položaju na Tajskem. Zahtevo bo podrobneje razložil gospod Preda.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Prosili smo, da se razprava o položaju novinarja, ki je bil nezakonito aretiran v Pridnjestrski moldavski republiki na podlagi zaskrbljujočih obtožb, zamenja z razpravo o Tajski, v času, ko se je položaj na Tajskem v zadnjih dneh dramatično poslabšal. Pozivamo poslance iz vseh političnih skupin, da zagotovijo, da se osredotočimo na ta položaj na Tajskem.

Predsednik. – Slišali smo razlago zahteve. Kdo bi rad spregovoril v prid zahtevi?

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, položaj na Tajskem se slabša iz ure v uro, na kocki so človeška življenja; zdi se, da gre za mnogo resnejšo točko za nujno razpravo, ki jo naj Parlament obravnava v četrtek. Istočasno bi pobudniki želeli preučiti določen razvoj dogodkov glede primera gospoda Ernesta Vardanyana v tako imenovani odcepljeni državi Pridnjestrška moldavska republika. Zato se strinjam, da se to nadomesti z razpravo o Tajski.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdi se mi, da o čemer koli že razpravljamo ali odločamo, nič se ne bo spremenilo, pa naj bo to na Tajskem ali v Pridnjestrski moldavski republiki, zato je brez pomena spreminjati stvari.

Predsednik. – Razpravo o aretaciji novinarja Ernesta Vardanyana v Pridnjestrski moldavski republiki bo zamenjala razprava o položaju na Tajskem. To so nujne zadeve, o katerih se bo razpravljalo v četrtek popoldne.

Razpored dela za naše plenarno zasedanje je bil določen.

(Parlament je odobril zahtevo)

(S tem je bil določen razpored dela)

14. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena (*člen 50 Poslovnika*).

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, poleg pritiska finančnih števil je negotovost v evrskem območju ...

(Predsednik je prekinil govornika in zahteval mir v dvorani)

Predsednik. – Gospe in gospodje, prosim, ne govorite v dvorani med plenarnim zasedanjem, razen če to lahko opravite potihoma. Kolegi na obeh straneh Evropskega parlamenta in v sredini, predsedniki političnih skupin, dragi kolega iz Luksemburga, prosim, sedite in nehajte govoriti. Kolegi, to je plenarno zasedanje, zato se prosim nehajte pogovarjati in nam dajte priložnost, da nadaljujemo z enominutnimi govori.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, poleg pritiska finančnih števil je negotovost v evrskem območju prav tako posledica obširne politične retorike evropskih institucij in politikov. Menim, da se je zgrešeno evropsko gospodarsko upravljanje odzvalo prepozno. Seveda v Evropi potrebujemo finančno ravnotežje.

Hkrati je zdaj čas, da Evropska politična unija preko izhodne strategije za svetovno krizo usmeri gospodarsko unijo in uvede bolj učinkovit regulativen okvir za delovanje finančnih trgov in za zaščito evrskega območja pred špekulativnimi pritiski. V mislih imam na primer potrebo po spremembi direktive o zlorabi trga. Iz istega razloga ponavljam svoj predlog za ustanovitev evropskega bonitetnega organa.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Gospod predsednik, danes bi v Parlamentu želela izkoristiti priložnost, saj tega nisem mogla storiti na evropski dan žrtev terorizma 11. marca, za izkaz spoštovanja tem žrtvam in priznanje izredne požrtvovalnosti tistih, ki so plačali najvišjo ceno v imenu svobode.

Nujno se moramo začeti ukvarjati z direktivo za zaščito pravic žrtev terorizma, ki so vedno tiste, ki so spregledane in trpijo zaradi ponižanja, da se jih nepravilno enači z njihovimi morilci.

Skrajni čas je, da mi, ki smo znotraj teh evropskih institucij, priznamo dostojanstvo žrtev terorizma in pomagamo braniti njihovo pravico do zaščite in pravice. To pravico je treba kmalu vključiti v zakon, ki spoštuje vse tiste, ki to omogočajo, in katerega prvi člen bi moral navajati, da podpora žrtvam terorizma vključuje priznavanje njihove pravice do pravičnosti in da nobena vlada nikoli ne bi smela plačati cene za to.

Pozivam tiste, ki lahko branijo žrtve, naj nikoli ne pozabijo, da je pravi mir tisti, ki izhaja iz pravičnosti, in to je edini mir, ki ga tisti med nami, ki verjamemo v svobodo in demokracijo v Evropi in povsod drugod po svetu, moramo braniti.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Gospod predsednik, zaprtje velikega dela evropskega zračnega prostora v zadnjih tednih po izbruhu islandskega vulkana je imelo resne posledice za celotno evropsko gospodarstvo. To vsekakor velja za potnike, letalske družbe in letališča letalskega sektorja, prav tako pa drži za turistični sektor.

O tem sem želela spregovoriti. V Španiji je to naša druga največja industrija. Na otokih, od koder prihajam, je to glavna industrija. Zaskrbljeni smo zaradi učinkov vulkanskega oblaka na turistično industrijo. Govori se o izgubah v višini 42 milijonov EUR na dan. Turističnemu sektorju je zadal resen udarec in še vedno smo zaskrbljeni, kakšne bodo posledice v prihodnosti.

Gospod Tajani, komisar za industrijo in podjetništvo, se je zavezal k preučitvi izgub v tem sektorju. Moja današnja zahteva bi bila nujen sveženj pomoči za te letalske družbe in ostala podjetja v turističnem sektorju in prednostna obravnava turističnega sektorja.

Henri Weber (S&D). – (FR) Gospod predsednik, Evropska unija ima mnogo orodij, s katerimi lahko postane globalna vodilna sila v proizvodnji čistih avtomobilov, zlasti električnih avtomobilov.

Komisija mora zagotoviti, da postane ta projekt velik evropski cilj, tako da spodbuja velika avtomobilska podjetja na naši celini, naj med seboj sodelujejo, kjer takšno sodelovanje poteka od raziskav in razvoja do trženja. Spodbujati mora razširjeno mrežo dostopnih in interoperabilnih točk polnjenja v Evropi, najprej v urbanih območjih. Pripraviti in uzakoniti mora skupna pravila in standarde – če je mogoče na mednarodni ravni, gotovo pa na evropski ravni – in to nemudoma. Nazadnje, spodbujati mora države članice, da postopoma zamenjajo svoje vozne parke vozil z notranjim izgorevanjem z električnimi avtomobili.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Danes obeležujemo mednarodni dan proti homofobiji. Ne razumem, da si mnogi še vedno zatiskajo oči pred nasiljem, ki temelji na spolni usmerjenosti in identiteti. To ostro obsojam, kot tudi vse oblike nasilja, ki temeljijo na rasni in etnični pripadnosti, veri ali prepričanju, starosti ali invalidnosti.

Zelo me skrbijo zavajajoči, žaljivi in celo sovražni govori, ki smo jim še vedno priča. Vsakič znova me šokira nasilje, tako verbalno kot fizično, nad istospolno usmerjenimi osebami ali pa nad pripadniki številnih manjšin.

Večina Evropejcev danes pravi, da je treba prepovedati burke. Strinjam se, da nihče ne sme ženskam vsiljevati takšne oprave, a skrbi me, da bi prepoved dosegla ravno nasprotno: zapor za ženske, ki so burke pripravljene nositi. Ne smemo dovoliti, da bi z verskimi argumenti podžigali diskriminacijo in nasilje. Nenazadnje smo vsi ljudje, zamislimo se, ali res ne zmoremo bolj tolerirati drugačnih od sebe ali nočemo.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, opozoriti bi vas želela na pobudo „Agenda državljanov za znanost in inovacije“, ki jo je uvedlo špansko predsedstvo Sveta prek Ministrstva za znanost in inovacije.

Evropska javnost je vabljena, da obiše spletno stran „www.reto2030.eu“ in izbere, katere izzive s področja znanosti in inovacij izmed tistih, ki jih je izbralo štirinajst evropskih osebnosti, je treba rešiti do leta 2030. Rezultate je mogoče videti na spletu in na tabli v hali zgradbe Evropskega sveta v Bruslju do 26. maja. Svet za konkurenčnost bo na ta dan obveščen o rezultatu.

Vse vas pozivam, da glasujete za enega od teh izzivov in širite informacije o tej pobudi v svojih državah, tako da, kot bi rekel Jean Monnet, nam bo osebna udeležba omogočila napredovati k Evropski uniji za posameznike, k Evropski uniji za javnost.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, gospe in gospodje, demokracija zahteva institucije, katerih naloga je spremljati, ali so državljanske pravice neodvisne od države in strankarskih oblasti. Zahteve v direktivah EU glede nadzornih organov so identične v smislu popolne neodvisnosti in močnih pooblastil, nepristranskosti in preglednosti.

Na žalost se v Bolgariji uvajajo spremembe nekaterih potrjenih uspehov našega demokratičnega sistema, kot je razširitev mandata za več kot pet let, možnost ponovne izvolitve in rotacijski sistem za zamenjavo osebja – vse ukrepe, ki jamčijo neodvisnost. Spremembe se uvajajo brez kakršne koli analize ali perspektive, medtem ko se oddaljujemo od dobre evropske prakse.

Zmanjšanje izdatkov je edini argument, ki se uporablja za spodkopavanje institucij, ki se borijo proti diskriminaciji, urejajo medije in varujejo konkurenčnost. Obstaja že tendenca, da se ukrepi osredotočajo na finančne in revizijske institucije.

Evropski parlament in Evropsko komisijo opozarjam na to in upam, da bo to pomagalo odvrniti takšne namene.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, še enkrat bi želel poudariti pomen pisne deklaracije o korupciji, ki sem jo predlagal skupaj s še štirimi poslanci in jo je sprejela več kot polovica Evropskega parlamenta z namenom zavezati Svet in Komisijo k zakonodaji, ki je resnično učinkovita v boju proti korupciji.

Vrnil sem se z obiska v Grčiji v imenu odbora za proračunski odbor in eden od razlogov za grško strukturno krizo je gotovo tratenje javnega denarja, nekaj, kar se prav tako dogaja v Italiji: Italijo razjeda korupcija, kot smo nedavno videli. Ta korupcija pretežno temelji na nezakonitem upravljanju z javnim denarjem in odnosu med eno politično frakcijo in frakcijo poslovnih ter organiziranim kriminalom belih ovratnikov.

Za Evropski parlament je pomembno, da z vso močjo izvaja pritisk nad Komisijo in državami članicami – države članice, ki tega ne bodo upoštevale, bodo kaznovane – in da se okrepijo druge institucije, pristojne za nadzorovanje korupcije in boj proti organiziranemu kriminalu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes, na mednarodni dan boja proti homofobiji, bi vas želela prositi, da se spomnimo vseh tistih, ki so bili v naših državah članicah v zadnjem letu žrtve nasilja in osebnih žalitev ter fizičnih in psihičnih zlorab zaradi svoje spolne identitete.

V skladu s Pogodbo EU je diskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti prepovedana, vendar se ta prepoved v državah članicah ne izvaja dosledno. V državah članicah kot je Litva, skušajo oblasti prepovedati *Diversity Parade* in s tem spodbujajo homofobno ozračje. V moji državi, Nemčiji, se poskuša, da se v šolah ne bi borilo proti homofobiji. Gospod predsednik, treba je zagotoviti, da se zaščita pred diskriminacijo na osnovi spolne usmerjenosti spoštuje kot človekova pravica.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) 24. februarja sem skupaj s predstavnikoma iz Latvije in Poljske predložil pisno deklaracijo o enaki obravnavi kmetov v Evropski uniji, ki opozarja na neenako subvencioniranje kmetov v državah članicah EU. V nekaterih državah članicah so subvencije sedemkrat višje od najmanjših, v povprečju pa štirikrat, in mnogo novih držav članic je pod povprečjem EU. Takšen položaj je v nasprotju z enim od najpomembnejših načel Skupnosti – načelom solidarnosti. Pozivam Svet, Komisijo in Parlament, da poenotijo neposredna plačila ali vsaj zmanjšajo razlike ter obenem neenako obravnavo kmetov držav članic. Pozivam kolege poslance, da podprejo omenjeno pisno deklaracijo številka 11 o enaki obravnavi kmetov v Evropski uniji.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, opozoriti vas želim na vprašanje kiropraktike. To je neodvisna zdravstvena stroka, ki se osredotoča na diagnozo, zdravljenje in preprečevanje mehanskih nepravilnosti kostno-mišičnega sistema in njihovega učinka na živčni sistem ter splošno zdravje z uporabo ročne terapije.

Čeprav se kiropraktika poučuje kot neodvisen, usklajen univerzitetni študij po vsej Evropski uniji, še ni bil enotno priznan v Evropski uniji. Da bi zaščitili dostop do enake nege in zdravljenja po vsej Evropski uniji, vas pozivam, da podpišete pisno izjavo, ki sem jo pripravil s pomočjo in podporo ostalih poslancev, da se kiropraktika prizna na ravni Evropske unije.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, britanski davkoplačevalci bodo prispevali 10 milijard GBP za podporo evru – valuti, ki smo jo odločno zavrnili – kot del pomoči v višini 215 milijard GBP iz Mednarodnega denarnega sklada. To je poleg 8 milijard GBP, če ima Grčija težave pri odplačevanju svojih dolgov, in 5 milijard GBP jamstev za posojila Latviji in Madžarski. Britanija bo na koncu dala vsega 23 milijard GBP za podporo evru.

Če pa bi bile vloge obrnjene, si lahko samo predstavljam, da bi si Komisija zadovoljno mela roke zaradi obetov glede na oslabljeni funt in šibkejši London. Nedavna težavna zakonodaja o hedge skladih je jasen znak tega. Sklicevanje na člen 122 Lizbonske pogodbe je najohlapnejša razlaga zakonodaje, kar sem jim bil priča, in po mojem mnenju izkazuje določeno politično prevaro, ki dokazuje, da vsak odstavek vsakega člena vsake pogodbe ni vreden niti papirja, na katerem je natiskan.

Predlagal bi, da utemeljitev izjemnih dogodkov ne upošteva davčne neodgovornosti, ki je ustvarila to zmedo. Zadnja poteza je oropala Britanijo vitalne pravice do veta z omogočanjem glasovanja s kvalificirano večino glede prihodnjih finančnih rešitev.

(Predsednik je prekinil govornika)

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, za delovanje pravne države je bistveno, da za institucije veljajo njihovi lastni zakoni in pravila. Člen 24(2) Poslovnika jasno navaja: „Samostojni poslanci izmed sebe pooblastijo enega, ki se udeležuje sej konference predsednikov“. To ne pomeni, da se predstavnik izbere z glasovanjem, toda s katero drugo metodo se sprejmejo skupne odločitve? Morda s telepatiskimi znaki?

Uprava za samostojne poslane je povedala, da je treba predstavnike določiti s soglasjem. Vendar ni poskušala opredeliti, kako bi lahko prišlo do soglasja, in ni poskušala urediti izbire predstavnika po tej metodi. Ko je prišlo do poskusov izbire predstavnika z glasovanjem, so bili ti poskusi razglašeni za neveljavne.

Kakšen je bil odziv Parlamenta na vse to? Spremenili bodo pravila, tako da bo lahko predstavnike – tako imenovane – izbral predsednik Parlamenta in ne predlagatelj. Kako dolgo še, preden bo predsednik Parlamenta uveljavljal našo pravico do glasovanja na plenarnem zasedanju?

Predsednik. – Rad bi vas spomnil, da Odbor za ustavne zadeve pri Evropskem parlamentu razlaga takšne primere in se bo gotovo še naprej ukvarjal z njimi.

Slavi Binev (NI). – (BG) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vulkanski pepel v ozračju nad Evropo je zaustavil postopke v evropskih institucijah. Zlasti je onemogočil plenarno zasedanje Evropskega parlamenta v Strasbourgu, saj skoraj polovica poslancev ni uspela priti sem.

Strasbourg je domnevno težko dostopen kraj in popolnoma nemogoč v izjemnih okoliščinah. V zvezi s tem bi želel zastaviti naslednje vprašanje: ali ni to še en znak, da se Evropski parlament mora odločiti za samo en glavni sedež, in to Bruselj? Predvidevam, da se vsi strinjamo, da bi v razmerah finančne krize z določitvijo enega glavnega sedeža Parlamenta prihranili na milijone davkoplačevalskih evrov. Prav tako bi naš potujoči cirkus, kot je naša enkrat mesečna selitev pogosto opisana, postal stvar preteklosti.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Zaščita ljudi, ki pripadajo etničnim manjšinam, je upravičeno pomembna sestavina mednarodnega razvoja in odnosov med državami. Prav tako o njej razpravljamo tukaj, za govorniškimi odrom Evropskega parlamenta, in poudarjamo evropske vrednote in dolžnost vlad, da se držijo teh vrednot.

V tem okviru bi rad govoril o politični občutljivosti vprašanja, saj je glede tega velika možnost zlorabe, zlasti zdaj, kajti vlade pri reševanju teh vprašanj delujejo enostransko, brez posvetovanja s tistimi, ki so prizadeti.

Menim, da je nezaželeno in nesprejemljivo, da se ta vprašanja obravnavajo brez občutka, s ciljem vplivati na notranji politični položaj v drugi državi, včasih tik pred volitvami, kar bi se običajno stelo za predrznost. Če me kdo morda ni razumel, sem govoril o trenutnih problemih v slovaško-madžarskih odnosih.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, korupcija je pomemben vzrok za krizo, kjer mogočna podjetja in mogočni posamezniki zlorabljajo politike, institucije in sredstva za zasebne koristi. Izzivi korupcije ne izginajo z razvojem. Postane le bolj prefinjena. Do zdaj notranji ukrepi še niso bili učinkoviti v vseh državah članicah. Ne smemo prezreti te realnosti, moramo jo priznati. Prišli smo do trenutka, ko morata Komisija in Svet nujno vzpostaviti trden protikorupcijski mehanizem v Uniji in državah članicah. Kakršna koli zamuda bo škodila interesom evropskih državljanov.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Slovenija in Hrvaška sta dve sosednji državi – naciji med katerima stoletja ni bilo resnih problemov. Tudi danes je tako in večina Slovencev podpira čimprejšnje članstvo Hrvaške v Evropski uniji. Po osemnajstih letih sta obe vladi v letu 2009 uspeli doseči rešitev spora o poteku mejne črte, posebej na morju v severnem Jadranu, ki je za Slovenijo legitimno pomembno vprašanje.

Ob prisotnosti švedskega predsedstva je bil v Stockholmu podpisan sporazum o mednarodni arbitraži, ki naj pravično reši ta problem. Postopek ratifikacije je praktično pri koncu. V Sloveniji nas čaka še referendum, 6. junija letos.

Evropske politične sile, posebej Evropsko ljudsko stranko, pozivam, da se seznani s kampanjo, ki ta mesec poteka v moji državi Sloveniji, in prispevajo k pozitivnemu izidu, ki bo utrdil dobrososedske odnose in omogočil evropsko perspektivo nestabilnega Balkana.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Gospod predsednik, evrsko območje se je pred desetimi dnevi močno približalo sesutju, vendar je evropski reševalni sveženj dal naši skupni prihodnosti priložnost. Menim, da ima kriza več opraviti z globoko zakoreninjenimi težavami nekaterih držav evrskega območja kot pa s špekulanti: države članice s finančno nedisciplino, neučinkovitimi trgi dela in ogromni dolgovi v zasebnem sektorju.

Da bi rešili evrsko območje, moramo preoblikovati njegovo upravljanje. Predlog upravljanja Evropske komisije iz prejšnjega tedna je vseboval nekaj dobrih zamisli: na primer, veliko več poudarka na davčni politiki in jasnem usklajevanju davčnih politik med državami članicami. Ti predlogi bi prav tako morali upoštevati skupni program strukturnih reform. Prejšnji teden se je v Španiji gospod Zapatero odločil za program zmernosti, tako da se je lahko izognil reformi trga dela, ki je bolj tvegana s stališča volitev.

In za konec, ne skrbite zaradi vrednosti evra: padec skupne valute je dober za gospodarstvo evrskega območja.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, v Parlamentu smo z osuplostjo sprejeli novico o ustanovitvi delovne skupine, katere naloga je razpravljanje o „višjem statusu“ Tunizije.

Zakaj smo osupli? Osupli smo, ker ne mine dan, ne da bi nas dosegla poročila iz te države, ki pričajo o povečanju groženj in ustrahovalnih dejanj, uperjenih proti vsem tistim možem in ženam, ki si še zmeraj upajo kritizirati metode tega režima.

Ne da bi se vračala na najnovejše rezultate občinskih volitev – 90 % odstotkov glasov je bilo za tiste, ki so blizu oblasti – bom navedla nekaj primerov. 6. maja je policija aretirala in grobo ravnala z novinarjem Zouhairjem Makhoulom v času, ko je šel na večerjo z bivšim predsednikom pariške odvetniške zbornice. 18. maja bo novinar Fahem Boukadous nedvomno obsojen na štiri leta zaporne kazni. Kaj je bil njegov zločin? Poročilo o socialnih nemirih v rudarskem mestu Gafsa in zatiranju, ki je sledilo. Odvetniki Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou in Radhia Nasraoui so žrtve nenehnega ustrahovanja.

Internet je vedno bolj cenzuriran. Podala bom en primer, gospod predsednik, če lahko: moj spletni dnevnik je zdaj cenzuriran...

(Predsednik je prekinil govornico)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, trenutno se skoraj vsaka politična razprava o gospodarski in finančni krizi ukvarja samo s tem, koliko milijard evrov bo potrebnih za zamašitev naslednje črne luknje. Na splošno te razprave še vedno potekajo ob naslanjanju na gospoda Ackermanna in druge.

Kar pa potrebujemo, je temeljna razprava o trenutnem monetarnem sistemu. Končno bi že morali razpravljati o zadevah, kako naj iz našega sistema izločimo potrebo po rasti. Kaj lahko storimo, da bi preverili potrebo bank po zagotavljanju kredita? Ali naj ukinemo obresti? Kako naj dosežemo razliko med vrednostjo in monetarno vrednostjo? Denar bi morali uporabiti, da bi ustvarili vrednost za našo družbo, in ne, da bi ustvarili monetarno vrednost! Preden nas prehitijo dogodki, bi morali uporabiti takšno razpravo, da bi poskusili preoblikovati monetarni sistem od znotraj. To pa bo mogoče le, če bomo imeli močne in predvsem neodvisne politike.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, prepričan sem, da se vsi zavedajo, da imamo v Združenem kraljestvu novo vlado, ki jo lahko imenujemo liberalno-demokratsko/konzervativna koalicija. V sporazumu, doseženem med konzervativno in liberalno demokratsko stranko, je zapisano: „Strinjamo se, da ne bo prišlo do nadaljnega prenosa suverenosti ali pooblastil v času naslednjega parlamenta“ – tj. Evropski uniji. Seveda, kdor koli, ki ve kar koli o tem, ve, da prenosi suverenosti, ki zahtevajo referendum, ne bo več, saj je to že

bilo storjeno z Lizbonsko pogodbo. Tako ne bo potrebe, da bi spraševali Britance ali kateri koli drug narod Evropske unije; vse se bo kljub temu zgodilo.

Če pa je gospod Cameron resnično iskren glede tega, kar pravi, potem ima zlato priložnost, da drži to obljubo, kajti, kot je izpostavil moj kolega Trevor Coleman pred nekaj tedni v tej dvorani, dodatni novi poslanci v Evropskem parlamentu pomenijo, da bodo države članice morale ponovno ratificirati Lizbonsko pogodbo. Tako ima v primeru Britanije gospod Cameron zdaj zlato priložnost, da pogodbe ne ratificira ponovno ali da o njej glasujejo na referendumu Britanci. Upajmo, da bo držal besedo in to storil.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) V soboto so v Avstriji na dvorcu Belvedere praznovali 55. letnico podpisa avstrijske državne pogodbe, brez dvoma pomembnega dogodka za to državo, ki je pomenil pravzaprav vzpostavitev državnosti in dignitete Avstrije.

Slovensko zunanje ministrstvo je preko svojega veleposlanika obvestilo oziroma opozorilo avstrijsko državo, ob tej priložnosti, da določila avstrijske državne pogodbe, ki zadevajo pravice slovenske manjšine v Avstriji, še vedno niso izpolnjena. Dvojezični krajevni napisi na Koroškem so še vedno tako rekoč tabu tema in vlada na Dunaju vedno znova popušča skrajnemu nacionalizmu koroških nacionalistov.

Ko Avstrijcem čestitam za njihov praznik, jih pozivam, naj svojo politiko do manjšine napravijo bolj ljubeznivo.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Gospod predsednik, danes, na mednarodni dan boja proti homofobiji, imamo priložnost ponovno potrditi našo zavezo univerzalnemu spoštovanju človekovih pravic po celem svetu, v času, ko določbe ali prakse diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti ali spolne identitete še zmeraj obstajajo v številnih državah.

Prav tako moramo še strožje obsoditi vedno večje število fizičnih napadov in ponavljanje homofobnih izjav. Ta kodeks tišine se mora končati tukaj. Učenje strpnosti je en del rešitve, saj se mora odnos še spremeniti, tudi v naših evropskih državah. Ne smemo spregledati vprašanja učenja strpnosti; ravno nasprotno.

Končno, evropsko diplomacijo je treba uporabiti, da se zagotovi ukinitve zakonodaje, ki homoseksualnost razglasa za zločin, v državah, kjer ta ostaja v veljavi. To priložnost želim izkoristiti za poziv v tem smislu baronici Ashton.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Gospod predsednik, želim izraziti svoje mnenje glede komentarjev določenih kolegov poslancev iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu in Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, ki so neutemeljeno napadli bolgarsko vlado.

Prvič od začetka svoje postkomunistične tranzicije je Bolgarija pokazala politično voljo ne le z besedami, ampak tudi z dejanji, z bojem proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Oprijemljive rezultate, dosežene v zvezi s tem, pozdravljajo bolgarski mednarodni partnerji in civilna družba znotraj države. Podpora ministrskemu predsedniku in ministru za notranje zadeve znaša 56 % oziroma 60 %.

Vendar ostaja vprašanje, zakaj je Bolgarija toliko zaostajala in je na dnu glede življenjskega standarda v Evropski uniji. Odgovor na to vprašanje je treba poiskati v sebičnih ambicijah komunistične elite iz poznih osemdesetih let. V dvajsetletnem prehodnem obdobju so z uporabo represivnega državnega varnostnega sistema in njegovih lovov v državnem gospodarstvu tistega obdobja uspeli svojo politično moč spremeniti tudi v gospodarsko moč in jo predati svojim sinovom in vnukom ter obdržati svoje pooblaščenice in ključna ministrstva, banke in industrijske sektorje v državi.

Trenutna vlada se bori proti neurejenemu zavezujočemu razmerju med politiko in gospodarstvom z uporabo vseh zakonitih elementov, ki so dovoljeni v evropski ustavni državi.

Končati bi želel s pozivom kolegom poslancem v Skupini S&D, naj se učijo iz izkušenj nemških kolegov glede naslednikov bivše komunistične stranke v NDR. BSS (Bolgarska socialistična stranka) je neposredna naslednica Komunistične stranke v Bolgariji, podobno kot je Leva stranka v Nemčiji. Težave pri oblikovanju vlade v Severnem Porenju-Vestfaliji poudarjajo, kako aktualno je ta trenutek to vprašanje tudi v Evropi.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Prejšnji teden sem bila na delovnem obisku, da bi obiskala skupnosti sezonskih delavcev v regiji Huelva v južni Španiji. Tam sem videla nekatere odlične stvari in španske oblasti si zanje zaslužijo čestitke. Obstajajo pa tudi številne težave, povezane z zakonitim in nezakonitim priseljevanjem, pogodbami o delu, ki morajo v prihodnosti biti podpisane v maternem jeziku tistih, ki bodo

šli na delo v tuje države, da ne omenjam številnih težav, povezanih z delovnimi pogoji in pogoji namestitve. Menim, da mora direktiva Evropske unije o shemi za sezonske delavce čim prej doseči Parlament, tako da bomo lahko obravnavali težave na čim bolj koristen in učinkovit način.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, v četrtek, 14. maja zvečer, sem v mestu Kardžali v južni Bolgariji prejel 54 000 podpisov, ki so jih zbrali državljani, ki si želijo normalne delovne pogoje in močno lokalno vlado. To peticijo je zbralo sedem občin Kardžalija v samo sedmih dneh. Ljudje podpirajo boj proti korupciji na vseh ravneh oblasti. Vendar pa so proti nasilnim metodam in dejavnostim, izvedenih zaradi razkazovanja, ki jih uporablja izvršilni organ, da bi sodišča in urad tožilca razrešil njihovih dolžnosti ter okrnil oblast lokalne vlade in jo zatrl.

Na primer, sam župan Kardžalija je bil lansko leto preiskovan tristo devetionosemdesetkrat, od tega trinajstkrat za isti projekt. Več kot 700 preverjanj je bilo v manj kot letu dni opravljenih v 30 občinah, kjer so župani člani DPS (Gibanja za pravice in svoboščine), medtem ko so županom, ki so člani GERB (Državljeni za evropski razvoj Bolgarije), takšna preverjanja bila prihranjena. Poleg tega nam guverner province Kardžali ni niti dovolil, da izročimo peticijo v dejanski upravni zgradbi in smo se bili prisiljeni sestati zunaj. Zavezal sem se, da bom institucije Evrope obvestil glede tega civilnega protesta.

Predsednik. – Gospod Kazak, govorili ste prehitro za naše tolmače. Vašega govora niso mogli natančno pretolmačiti.

S tem se točka zaključuje.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

15. Enako obravnavanje moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo Astrid Lulling v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive 86/631/EGS (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v času, ko okoliščine narekujejo potrebo po izjemno odzivnih politikah, tema, o kateri bom govorila, kaže, da je vztrajnost prav tako vrlina.

Od začetka osemdesetih let sem nenehno pozivala k reformi direktive iz leta 1986, ker ni dosegla svojega glavnega cilja, ki je izboljšati položaj zakoncev, ki v družinskih podjetjih samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti na področjih socialne varnosti in varstva materinstva.

S sprejetjem mojega poročila iz leta 1997 je Parlament že pozval k spremembi te direktive, besedilo katere je bilo preveč neodločno, čeprav Svet ministrov ni odobril niti bolj ambicioznega predloga Evropske komisije iz leta 1984. Kljub številnim opozorilom je bilo Komisijo treba močno prepričevati do oktobra 2008, ko je končno predlagala razveljavitev zvođenele direktive iz leta 1986, da bi jo nadomestila z besedilom s trdnjšo pravno osnovo.

Parlament je svoje spremembe odobril na prvi obravnavi 4. maja 2009. Da bi izboljšali predlog Komisije, se nam je zlasti zdelo, da bi morali zakonci in življenjski partnerji obvezno postati člani sheme socialnega zavarovanja samozaposlenih delavcev, da bi se med drugim zagotovilo, da so osebno upravičeni do starostne pokojnine.

Če je članstvo prostovoljno, preveč zakoncev zavrne priložnost, da bi si ustvarili pravice zase in znajdejo se – na primer, po ločitvi – brez socialne zaščite, tudi če so desetletja delali v družinskem podjetju in prispevali k njegovi blaginji.

Na žalost to načelo obveznega zavarovanja v Svetu ministrov ni dobilo večine. Še več, slednji je potreboval devet mesecev, da je pripravil skupno stališče. Končno ga je izdalo špansko predsedstvo, ki je pokazalo izjemno tankočutnost in vztrajnost. Rada bi se zahvalila predsedstvu in osebju gospe Reding, s katerimi sem se pogajala od januarja. Zahvaljujoč njihovem razumevanju in prizadevanju smo s Svetom lahko dosegli sporazum, ki bo omogočil, da bo nova direktiva začela veljati po našem jutrišnjem glasovanju.

Seveda smo morali delati kompromise, vendar smo zadovoljni, da smo dobro služili interesom samozaposlenih delavcev. Ker predstavljajo 16 % delovne sile, tretjina tega odstotka so ženske, predstavljajo znatno silo v Evropi. Njihovi zakonci – večinoma ženske – ki dejansko pomagajo pri vodenju družinskega podjetja, naj bo to v kmetijskem, obrtniškem, komercialnem ali strokovnem sektorju, so v nekaterih državah članicah še vedno prepogosto nevidni delavci, ki bi zavarovani povečali stopnjo aktivnosti in bi prav tako hitreje pomagali doseči cilje strategije 2020.

Ker sem spomnila na dolgo in težko rojstvo te direktive, moram omeniti napredek, ki je bil narejen glede varstva materinstva za samozaposlene ženske in žene samozaposlenih delavcev. Na njihovo zahtevo jim nova direktiva omogoča 14 tednov dopusta. Kot pravi nemški pregovor, *Politik ist die Kunst des Erreichbaren*, ali politika je umetnost možnega. Vem, da nekateri poslanci tega parlamenta – na srečo so v manjšini – menijo, da bi morali samozaposleni delavci in njihovi zakonci sami poskrbeti za svojo socialno zaščito. Dobro poznam ta argument, saj sem ga slišala v svoji državi pred dvajsetimi, tridesetimi leti, ko so se zakonci kmetovalcev morali obvezno vključiti v kmetijski pokojninski sklad.

Danes so ti ljudje srečni. Prav tako bi želela poudariti, da napredek, ki sem ga opisala, podpira načelo subsidiarnosti, ker se lahko države članice same odločijo, kako bodo uredile socialno zaščito za zakonce, v skladu z njihovim nacionalnim pravom, in ali ga bodo izvajale na obvezni ali prostovoljni osnovi.

Kot vidite, gospa predsednica, nimam časa, da bi vam tukaj povedala o vsem drugem, kar mi je všeč v direktivi, toda vidite lahko, da smo še zmeraj sposobni pripravljati evropske direktive na socialnem področju, ki služijo interesom Evropejcev in ki celo zmanjšujejo izkrivljanje konkurence znotraj enotnega trga. Hvaležna sem vsem, tudi kolegom iz Odbora za pravice žensk in enakost spolov, ki so prispevali k tej direktivi.

(Aplavz)

Predsednica. – Gospa Lulling, nisem vas želela prekiniti, toda zdaj vam pripadajo štiri minute in dve minuti na koncu. Zato vam za konec ostaja ena minuta.

Günther Oettinger, član Komisije. – Gospa predsednica, veseli me, da sem prisoten na razpravi Parlamenta o osnutku priporočila, ki ga je predložila gospa Lulling glede predloga Komisije o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost.

Naš predlog pošilja močno pobudo, da ne moremo samo mirno gledati, medtem ko ženske tonejo v revščino zaradi pomanjkanja socialne zaščite. Prav tako je to velik korak naprej glede spodbujanja ženskega podjetništva. Ni mi treba posebej poudarjati pomena obeh točk v sedanjih razmerah.

Želim izreči priznanje prizadevanjem poročevalke, gospe Lulling, da je dosega dogovor s španskim predsedstvom za to tehnično zapleteno in politično občutljivo zadevo. Komisija popolnoma podpira besedilo, ki ga je odbor z veliko večino odobril 3. maja, in Parlament pozivam, da stori enako. Sprejetje besedila, kakršno je zdaj, bi poslal jasno sporočilo Svetu in utrl pot končnemu sprejetju predloga. Kar je pomembneje, to bi v praksi pomenilo veliko spremembo, in to v času, ko je ta zelo potrebna.

Anna Záborská, v imenu skupine PPE-DE. – (SK) Za začetek bi se želela zahvaliti kolegici Astrid Lulling za dolgo in sistematično prizadevanje, ki ga je vložila v spremembo te direktive. V povezavi s predloženim mnenjem bi želela poudariti tri točke, ki se mi zdijo pomembne.

Danes obstaja v Evropski uniji nezadostna zaščita samozaposlenih žensk, ki so matere, prav tako so nezadostne izboljšave položaja zakoncev samozaposlenih ljudi. Verjamem, da bo sprejeto besedilo veljalo za vse sektorje in ne samo za kmetijstvo.

Ustvarjanje ugodnih pogojev za razvoj družinskih podjetij vključuje podporo malim in srednje velikim podjetjem. Vključuje ustvarjanje prostora za zasebno pobudo in nova delovna mesta. Ena komponenta takega okolja je socialna zaščita za tiste, ki se odločijo pomagati pri poslovnih dejavnostih svojega zakonca. Njihovo delo je enako koristno za gospodarstvo kot delo zaposlenega. Zato imajo enako pravico do socialne zaščite, kot jo država namenja zaposlenim.

Vendar pa moramo pri iskanju primernih mehanizmov za to zaščito v celoti upoštevati načelo subsidiarnosti. Izbira instrumentov mora ostati v rokah držav članic.

In za konec, v prvih mesecih življenja potrebujejo otroci mater bolj kot kar koli drugega, ne glede na to, ali so bili rojeni v Franciji, Nemčiji ali na Slovaškem. Verjamem, da bo na novo pripravljena direktiva o

porodniškem dopustu kmalu razširila porodniška nadomestila na 18 tednov za vse zaposlene matere brez izjeme.

Rovana Plumb, v imenu skupine S&D . – (RO) Hvala, gospa predsednica. Želim se zahvaliti komisarju, predstavnikom Sveta in, nenazadnje, gospe Lulling, s katero sva odlično sodelovali, ter kolegom v Odboru za pravice žensk in enakost spolov.

Dejansko smo v Evropski uniji, ki se spopada s krizo, na pomembnem razpotju, vendar ta direktiva podpira žensko podjetništvo. Evropska unija mora razvijati in podpirati podjetništvo med ženskami, da bi pomagala ustvarjati delovna mesta in zagotovila enake priložnosti na trgu dela, zlasti v današnjem času.

Povedati želim, da smo znotraj tega predloga za direktivo podprli stališče, da bi samozaposlene ženske, žene in življenske partnerke samozaposlenih delavcev, ki se odločijo imeti otroka, morale uživati socialno zaščito in plačan dopust. Podpiramo potrebo po zagotovitvi zaščite za zakonce delavcev, da bi odstranili ovire, ki preprečujejo podjetništvo med ženskami. Prav tako podpiramo podelitev jasnih pooblastil nacionalnim organom za spodbujanje enake obravnave in enakih možnosti med moškimi in ženskami.

Prekinitve v njihovi prisotnosti na trgu dela med porodniškim dopustom za matere ne smejo predstavljati omejitev. Države članice morajo najti primerno sredstvo za podporo, ki jim bo pomagalo ohraniti njihovo poslovno vlogo v družbi z namenom uravnoteženja družinskega in delovnega življenja. Istočasno pozdravljam pomen iskanja poti, kako naj se te matere ponovno vključijo v poslovno okolje in tako aktivno prispevajo k preživljanju svoje družine.

Uveljavljanje in zaščita gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic in izboljšanje tako poklicnega kot zasebnega življenja so temeljni cilji, ki jih mora spodbujati nova direktiva.

Antonyia Parvanova, v imenu skupine ALDE. – (BG) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti gospe Lulling za neskončne ure, ki jih je porabila za sklepanje dobrega kompromisa in dogovora s Svetom. Ne glede na različna mnenja v zvezi s posameznimi ključnimi vprašanji v direktivi in ob upoštevanju, da se še vedno obravnava na drugi obravnavi, želim zaupno izjaviti, da se Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo strinja z doseženo kompromisno odločitvijo, tako da lahko države članice to zakonodajo čim prej uvedejo.

Posodabljanje te zakonodaje nam omogoča zagotoviti enako obravnavo moških in žensk, kjer je posebna pozornost usmerjena na vprašanje socialne zaščite, zlasti zaščite samozaposlenih žensk. Ta nov zakonodajni okvir nam bo pomagal zagotoviti isto stopnjo zaščite v obeh primerih, ko so ženske samozaposlene in ko so le žene in partnerke samozaposlenih delavcev.

Zaradi te spremembe direktive bodo države članice zagotavljale standardne pravice socialne varnosti, vključno s štirinajsttedenskim plačanim porodniškim dopustom, samozaposlenim ženskam in ženam ali življenjskim partnerkam samozaposlenih delavcev.

Sprememba direktive je dovolj hitra in pozitivna odločitev, ki bo dala samozaposlenim ženskam in zakoncem ali življenjskim partnerjem samozaposlenih delavcev priložnost, da uživajo iste pravice do socialne varnosti kot zaposleni. Zakonci in partnerji niso zaposleni. Vendar je treba upoštevati, da običajno pomagajo samozaposlenemu delavcu – praksa, ki je razširjena v moji državi v kmetijskem sektorju, malih podjetjih in svobodnih poklicih.

Ta posodobitev zakonodaje bo omogočila državam članicam, da se odločijo in dajo samozaposlenim ženskam in zakoncem, ki pomagajo samozaposlenim delavcem, priložnost, da se pridružijo shemi socialnega varstva na prostovoljni ali obvezni osnovi. To bi moralo jamčiti enako dobro socialno zaščito in pravice za ženske, ki so zaposlene v družinskem kmetijskem podjetju. Poleg spopadanja s tržnimi tveganji, krizo proizvodnje in finančno krizo morajo prav tako poskrbeti za najboljšo shemo za lastno socialno in zdravstveno zavarovanje.

To je edini način za realno izboljšanje položaja tako samozaposlenih žensk in njihovih zakoncev kot življenjskih partneric, predvsem glede socialne in ekonomske zaščite, neodvisno od zaščite njihovega zakonca ali partnerja.

Menim, da to celovito zakonodajno besedilo pomeni majhen korak, ki je kljub temu zelo pomemben v smislu enake obravnave moških in žensk. To je pot k doseganju strateškega cilja enakih pravic za ženske in moške in k programu, ki smo ga nedavno posodobili – Peking + 15 izhodišča za ukrepanje.

Na podlagi tega majhnega toda pomembnega koraka menim, da bomo še naprej napredovali k boljšim reproduktivnim programom, splošnemu trgu za evropske storitve zdravstvenega varstva in zavarovanja in k varstvu materinstva in kakovostnemu življenju, ne glede na geografske, socialne, kulturne in etnične razlike. Premikanje v to smer nam daje svobodo za postavitve prioritete in pomeni koristen način za usklajevanje poklicnih poti z družinskim življenjem ter s tem vzpostavitev zdrave, usklajene osnove za enakost in delitev odgovornosti med spoloma.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospa predsednica, tudi jaz bi seveda želel čestitati gospe Lulling ter vsem tistim članom Sveta in Komisije, ki so delali na tej direktivi.

Vendar bi rad izpostavil iste stvari kot gospa Lulling. Mislim, da je zaskrbljujoče, da nekatere države članice postavljajo toliko ovir na pot standardizaciji nediskriminacije in enake obravnave na evropski ravni. To ni edina priložnost, ko smo bili temu priča: prav tako smo temu priča v primeru direktive o raznovrstni diskriminaciji in enaki obravnavi na drugih področjih in menim, da je to nekaj, o čemer bi morali premisliti.

Ne moremo pozivati k subsidiarnosti, ko gre za tako pomembno in temeljno vprašanje, in to glede jasnih, temeljnih pravic vseh, ki živijo v Evropski uniji. Menim, da to nikoli ne more biti izgovor, da se dopusti trpljenje katere koli osebe zaradi diskriminacije v Evropski uniji.

Menim, da bo direktiva, ki bo kmalu sprejeta – in upam, da bo – razrešila del tega problema. Mislim, da je to dobra stvar, da je pomembna. Jamči večjo enakost obravnave tistih posameznikov, ki trenutno iščejo priložnosti za samozaposlitev in seveda tudi za njihove vzdrževane družinske člane: žene ali moške teh samozaposlenih oseb.

Kljub temu je tu še eno pomembno vprašanje, in to je nekaj, za kar menim, da moramo poudariti. Nekateri so označili podaljšanje porodniškega dopusta na 14 tednov za napredek, in v resnici to tudi je. Vendar ne smemo pozabiti, da je v obravnavi še ena direktiva, ki prav tako poudarja potrebo po podaljšanju tega dopusta – in vztrajam pri tem, da gre za dopust in ne za bolniško odsotnost – na podlagi enakosti.

To prav tako nujno pomeni, da ne more biti diskriminacije, ne samo med državami članicami, temveč tudi med vrstami dejavnosti, ki jih tisti, ki se želijo prijaviti za to, želijo izvajati. Posledično je ta potreba po zagotovitvi enakih pravic, tako med državami članicami kot v odnosu do vrste dejavnosti in vrste kritja socialnega varstva, ki ga imamo danes – in pri tem vztrajam – prednostna naloga, ki presega direktivo, ki jo bomo danes sprejeli.

Marina Yannakoudakis, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, najprej bi želela čestitati gospe Lulling za njeno poročilo: resnično se je potrudila.

Ko sem prvič slišala za to poročilo, sem se vprašala, kako bo delovalo v logističnem smislu. Cilj poročila je obćudovanja vreden in podpira načelo enake obravnave samozaposlenih žensk in moških ter njihovih zakoncev.

Potem pa sem pomislila, kako bo to poročilo na primer sprejel samozaposlen samostojni podjetnik, kot je vodovodar ali električar. Recimo, da mu njegova žena zvečer pomaga z dokumentacijo in se doma oglašja na telefon. Kako se poročilo uporabi tukaj?

Ali bi se od njega pričakovalo, da plačuje socialne prispevke za svojo ženo, kar bi ji omogočalo, da gre na porodniški dopust, če ga potrebuje? Ali bi si ta samostojni podjetnik, ki se v današnjem gospodarskem okolju s težavo prebija, lahko privoščil plačilo tega posrednega davka, in ali bi si on in njegova žena želela to dodatno breme? Če tega ne bi videla kot korist, ali prispevkov pač ne bi plačala – navsezadnje nihče v resnici ne ve, da ona pomaga možu – in ali poročeni ljudje ne delajo tega, si pomagajo?

Potem sem ta scenarij povedla korak dlje: čez nekaj let se ločita, kot se dovolj pogosto dogaja, in kaj se zgodi potem? Tega ubožca bo žena na sodiščih odrla, ker ni plačeval prispevkov. Zanimivi časi in zanimiv stranski učinek našega poročila.

Število samozaposlenih delavcev v Združenem kraljestvu je naraslo na 1,7 milijona. Eden od razlogov za ta porast je, da je trenutno manj zaposlitvenih priložnosti, zato se ljudje odločajo za samostojno poslovno pot. Ali ne bi država v teh okoliščinah morala podpreti njihovih prizadevanj?

Preučila sem spremembe gospe Lulling in menim, da si je zelo prizadevala izboljšati to, kar je bilo na začetku zapleteno poročilo o samozaposlitvi. Vendar sem še vedno zelo zaskrbljena glede zakonodaje v zvezi z

zaposlovanjem, ki se sprejema v Bruslju. Menim, da je to delo najbolje prepustiti nacionalnim vladam, ki so najboljše opremljene za ocenitev potreb svojih državljanov – kot pravi poročilo.

Podpiram priporočila gospe Lulling, da bi nacionalni sistemi morali priznati pomen zaščite samozaposlenih delavcev, prav tako se moramo zoperstaviti vsem vrstam diskriminacije, vendar še zmeraj nisem prepričana, da je ta parlament najprimernejši za obravnavo zadev, ki se nanašajo na zaposlovanje.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila Svetu in Komisiji. Prav tako bi se rada iskreno zahvalila gospe Lulling, saj smo zahvaljujoč njeni veliki predanosti in odličnemu delu na tem vprašanju prišli do druge obravnave. Imamo sporazum o pravici samozaposlenih in njihovih življenjskih partnerjev do enake obravnave in Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve predlog podpira.

Delovno silo, o kateri govorimo, večinoma sestavljajo ženske in te so do zdaj bile nevidne. Potrebna sprememba predhodne direktive odpravlja diskriminacijo, ki je prej samozaposlene in njihove življenjske partnerje postavljala v slabši položaj.

Samozaposlene ženske in partnerje samozaposlenih oseb seveda morajo pokrivati sistemi socialnega zavarovanja držav članic. Še ena pomembna točka v direktivi, ki je bila dogovorjena, je, da mora v primeru prihodnje direktive o daljšem starševskem dopustu za zaposlene Komisija obvestiti Parlament in Svet, da bi lahko po potrebi samozaposlenim zagotovila enake pravice.

Rada bi dodala, da se mora ob upoštevanju strategije EU 2020 in prizadevanj za povečanje rasti znotraj EU diskriminacija zoper ženske podjetnice nehati. Prav tako jim mora pripadati starševski dopust in možnost združevanja delovnega in družinskega življenja – nekaj, o čemer razpravljamo tako pogosto.

Mara Bizzotto, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, če še obstaja kakšna razlika med moškimi in ženskami na trgu dela, se še predobro zavedamo, da je ta razlika še izrazitejša med samozaposlenimi. Ženske so prevečkrat prisiljene žrtvovati svoje poslovne ambicije, da bi prevzele vlogo in delovno obremenitev, ki izhaja iz absurde predpostavke posvečanja družini.

Da bi rešili ta problem, menim, da moramo izvajati ukrepe – kot so tisti iz direktive, o kateri razpravljamo – medtem pa ostati osredotočeni na družino kot na zvezdo vodnico, saj je to edini način, da bodo ti ukrepi imeli smisel in bo obstajalo upanje za njihov uspeh!

Če razbremenimo ženske težke dileme odločanja med vlogo matere, žene, podjetnice, pomeni to zmanjšanje družinske delovne obremenitve in prehod na bistvo zadeve preko posebnih pozitivnih ukrepov za podporo družini. Če družina ne bo v središču, bo kateri koli sveženj ukrepov zbirka strategij, ki se bodo na koncu izkazale za neuspešne.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, po 24 letih je čas za posodobitev in prilagoditev direktive o načelu enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost.

Dve leti po tem, ko je Komisija predstavila svoj predlog, se je špansko predsedstvo s pogajanjem dogovorilo za delujoč in sprejemljiv kompromis z našo poročevalko, gospo Lulling. Seveda ne predstavlja vsega, kar bi si lahko želeli. Več predpisov in več obveznosti glede zavarovanja sta bila predmeta razprave. Rešiti smo morali vprašanje, kako stroge naj bi bile ali so lahko omejitve glede potrebne socialne zaščite za samozaposlene ženske in zlasti za zakonke, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, med katere večinoma spadajo ženske. Če ženske pomagajo v malih in srednje velikih podjetjih, potem morajo imeti vsaj lastno zaščito. To pa mora priti tudi od podjetij samih.

Kot vemo, samozaposlitev predstavlja priložnost, pa tudi tveganje – zlasti glede stopnje prihodka, ki pogosto niha. Vendar pa tveganja osnovne socialne zaščite ni treba pokriti samo z zasebnimi sredstvi. Vsaka oseba v družbi bi morala prevzeti odgovornost za lastno zaščito – po svojih najboljših močeh – da ne bi postala breme za družbo in da bi bila preskrbljena za vse situacije, ki se v življenju pojavijo. Zadovoljna sem, da predlog pokriva vse tiste, ki so samozaposleni, in v obsegu ni omejen na tiste, ki se ukvarjajo s kmetovanjem. Države članice se lahko odločijo, katero pot bodo ubrale – ali želijo, da to kritje postane obvezno ali prostovoljno. To je subsidiarnost..

Štirinajsttedenski porodniški dopust za samozaposlene ženske je dobra odločitev; te ženske bo postavil v enak položaj kot zaposlene ženske in zagotavlja zadosten čas za zdravo okrevanje matere in otroka. Ta nova direktiva je velik korak k enakosti in predstavlja pomembno zmanjšanje tveganja za moške in ženske, ki sprejmejo izziv samozaposlitve. Želela bi se zahvaliti vsem, ki so prispevali k temu.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, ta direktiva o enaki obravnavi moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, je bistvenega pomena, saj zagotavlja socialne pogoje, primerljive s tistimi zaposlenih žensk, na milijone evropskim ženskam, ki so samozaposlene, podjetnice ali ki pomagajo svojim zakoncem.

Najpomembnejši in ključni element direktive je pravica do najmanj 14-tedenskega porodniškega dopusta. Potreba po zagotovitvi boljših pogojev za samozaposlene ženske postane očitna, če pogledamo, kako relativno malo žensk trenutno postane samozaposlenih. V EU je samo 8 % ženske delovne sile samozaposlene, medtem ko je številka za moške 16 %. Več žensk moramo motivirati, da postanejo samozaposlene, in v zvezi s tem direktiva pomeni korak v pravo smer. Mnogo žensk bi želelo postati samozaposlenih, vendar jim manjka poguma zaradi negotovih socialnih pogojev. Menim, da bi to direktivo morali obravnavati v povezavi s pomembnim delom, ki poteka glede splošne direktive o materinstvu v Odboru za pravice žensk in enakost spolov. Zaščita pravice vseh evropskih žensk, da si vzamejo porodniški dopust, ne da bi to poslabšalo njihov položaj na trgu dela, je temelj enakosti v Evropi.

Če v EU želimo doseči cilj zagotavljanja dobrobiti naših državljanov, moramo ženskam v EU dati pravo priložnost, da si vzamejo porodniški dopust. Če v EU želimo doseči cilj zagotavljanja dobrobiti naših državljanov, moramo prav tako povečati stopnjo rodnosti. Upam, da bo ta direktiva le prvi od dveh korakov za doseganje tega. Zdaj zagotavljamo, da bodo evropske ženske imele pravico do porodniškega dopusta. Naslednji korak mora biti tudi zagotovitev očetovskega dopusta, tako da lahko zajamčimo pravo enakost spolov.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, najprej bi se rada zahvalila poročevalki za odlično poročilo. Nedavno smo v Evropi govorili o konkurenčnosti, zlasti v okviru Evrope 2020, in kako bi lahko vzpostavili to vrsto konkurenčnosti s povečanjem števila malih in srednje velikih podjetij.

Če želimo spodbujati podjetništvo, so obravnavana vprašanja glede uporabe načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, ključnega pomena in del te razprave. Vzpostaviti moramo pravo alternativo glede podjetništva za ljudi, tako za moške kot ženske. Poleg tega bi morala obstajati podpora akademskemu podjetništvu, ki bi postalo sestavina študijskih programov. Glede tega smo daleč za Združenimi državami Amerike, poleg drugih stvari.

Ko govorimo o enakosti, se moramo spomniti, da je eden od pokazateljev, ki odraža položaj glede enakosti, prav vprašanje podjetništva in priložnosti biti podjetnik, ne glede na spol. Če primerjamo številke v Evropi, ugotovimo, da je večina podjetnikov še vedno moških. Če obravnavamo rast podjetništva in kako bi ga lahko podprli, moram z žalostjo povedati, da trenutno statistika kaže, da želja po rasti med ženskimi podjetnicami precej zaostaja za moškimi.

Seveda obstajajo mnogi razlogi za te številke, ostaja pa dejstvo, da so trenutno na primer sistemi socialne zaščite za podjetnike tako nezadovoljivi, da predstavljajo izzive predvsem ženskim podjetnicam, kot smo slišali v tej razpravi. Še več, če želimo združiti vprašanja materinstva, starševstva in podjetništva, bo to zahtevalo posebne ukrepe, ker je delo samozaposlene osebe pogosto po naravi neredno, delovni dan je dolg in vir dohodka negotov. To zakonodajno besedilo je izvrsten korak naprej proti bolj motiviranemu in enakemu pristopu k podjetništvu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, pomembno je, da se ta proces približuje koncu, kljub njegovim omejitvam. Čas je, da vsem ženskam, ki delajo – vključno z milijoni samozaposlenih žensk, zakoncem in dejanskim partnerjem samozaposlenih delavcev – zagotovimo enake pravice, zlasti glede porodniškega dopusta.

Čeprav je ta direktiva korak v pravo smer, ni dovolj učinkovita v boju proti diskriminaciji in pri jamčenju enake obravnave. Je pozitiven korak, ki ga podpiramo. Vendar se ne želimo ustaviti pri 14 tednih porodniškega dopusta in naš namen je, da se bo nova direktiva o porodniškem in očetovskem dopustu prav tako nanašala na te situacije v prihodnosti.

To bo seveda nenehen boj, čeprav pozdravljamo napredek, ki je bil narejen do zdaj, in čestitamo poročevalki za njeno predanost v celotnem postopku.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, danes Evropski parlament pošilja močno sporočilo ženskam, ki pomagajo svojim možem pri samostojni zaposlitvi. Od zdaj naprej bodo njihove socialne pravice znatno povečane in želela bi čestitati naši poročevalki, gospe Lulling, za delo, ki ga je opravila.

Evropa mora ščititi. Pod novo opredelitvijo „zakonca, ki samozaposleni osebi pomaga pri izvajanju njegove dejavnosti“ bodo zakonci in partnerji upravičeni do socialne zaščite v primeru bolezni ali upokojitve. Zakonci pekov bodo zdaj lahko koristili socialne pravice.

Na žalost pa se Svet ni strinjal z obvezno vključitvijo v zavarovanje, temveč je sprejel sistem prostovoljne vključitve.

Porodniški dopust je prav tako zagotovljen vsem ženskam. Novo besedilo zagotavlja najmanjše obdobje porodniškega dopusta za samozaposlene ženske in žene samozaposlenih delavcev po celotni Evropski uniji. Trajanje tega dopusta je trenutno določeno na 14 tednov. Sem poročevalka v senci za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) za direktivo o varnosti in zdravju pri delu nosečih delavk. Iskreno upam, da se bo s sprejetjem tega besedila trajanje porodniškega dopusta podaljšalo; in zakaj ga ne bi naknadno podaljšali za samozaposlene ženske?

Da zaključim, Evropa je predlagala nekaj ustvarjalnih in pragmatičnih rešitev, da bi parom pomagala uskladiti poklicno in družinsko življenje. Zdaj je čas, da preidemo na ukrepanje in čim prej začnemo izvajati predloge. Kampanja Evrope za zaščito žensk s tem besedilom napreduje. Vendar moramo poslanci še naprej odpravljati neenakosti med moškimi in ženskami.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Gospa predsednica, to direktivo je treba nujno nujno pregledati. To poročilo je pomembno, ker bo razrešilo nepravilen in diskriminatoren položaj samozaposlenih delavcev in bo hkrati spodbujalo podjetništvo med ženskami.

Od zdaj naprej imajo samozaposlene ženske in zakonci *de facto* partnerjev samozaposlenih delavcev pravico do porodniškega nadomestila, ki je po trajanju in količini identično zaposlenim delavcem. Obstaja pa predpogoj prispevanja k socialni varnosti. Prav in edino pravilno je, da je tako, saj zaposleni delavci prav tako plačujejo socialne prispevke.

Prav tako se šteje za pravično, da se pravica do porodniškega dopusta za kmetijski sektor ne zmanjša in da se razširi na vse samozaposlene delavce, ki so, kot se spominjam, predstavljali 10,5 % vseh delavcev v Evropski uniji v letu 2007. Zato bi se morala uporabljati za vse samozaposlene delavce, ne glede na njihovo področje dejavnosti; naj bo to v obrti, trgovini, svobodnih poklicih ali malih in srednje velikih podjetjih.

Spodbujati moramo enakost, zato upam, da bo Evropski parlament sprejel predloge, ki jih je že sprejel Odbor za pravice žensk in enakost spolov.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Sprejetje trenutnih ukrepov je zelo pomemben z gospodarskega in socialnega stališča in tudi zaradi vrednot, ki jih predstavljajo zaščita družine in enake priložnosti.

Trenutna kriza in povečanje nezaposlenosti, ki ga je povzročila, še zlasti vplivajo na šibkejš skupine. Ena od teh skupin so ženske. Zato bodo zaradi pravnih ukrepov, ki zagotavljajo enak položaj samozaposlenim, ženske lažje odprle lastno podjetje. To je torej pomembno zaradi pospešitve gospodarskega razvoja v Evropi in zmanjšanja brezposelnosti, vendar je prav tako pomembno, ker se vedno več žensk odloča, da bodo začele na svoje. One so tiste, ki sprejemajo odločitve, vodijo lastna podjetja, se odločajo, kaj storiti in kako porabiti denar, in ne smejo trpeti zaradi diskriminacije.

Mala podjetja so zato kraj, kjer lahko ženske izpolnijo svoje ambicije – ženske, ki želijo biti aktivne na poklicnem področju, a se ne želijo odpovedati družinskemu življenju. Ti ukrepi bodo omogočili državam članicam, ki resno premišlujejo o družinski politiki, da izkoristijo priložnost za izboljšanje lastne zakonodaje. Prav tako bi rada opozorila na določeno skupino, ki zahteva nadaljno zaščito in o položaju katere moramo premisliti. Govorim o ženskah, ki delajo doma. Delo doma se ne šteje kot zaposlitev, čeprav vključuje opravljanje okrog 200 nalog vsak dan. Ženske, ki delajo doma, pogosto niso zaščitene s pokojnino ali zdravstvenim varstvom in niso upravičene do dopusta. V zvezi s tem mislim, da bi morali sprejeti predpise, zaradi katerih bodo ženske lažje koristile vse oblike socialne zaščite.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, želela sem se ponovno zahvaliti tako gospe Lulling kot španskemu predsedstvu. Gospe Lulling za njeno vztrajnost, odločenost in trdo delo, da je prišla do točke, kjer smo danes, in španskemu predsedstvu, da je dovolilo izražanje različnih in nasprotujočih se stališč znotraj Sveta, kar nam je omogočilo, da je danes pred nami ta sporazum.

V tej razpravi se srečujemo s spremembami Direktive 86/613/EGS, ki je jasno pokazala, da ni v skladu s cilji, ki so ji bili zastavljeni. Mislim, da je bistvenega pomena, da poudarimo ključni pomen tega sporazuma v

času krize in negotovosti v Evropi, v času, ki ni oviral napredka glede socialne zaščite žensk, samozaposlenih delavk Unije.

Rada bi vas spomnila, da je leta 2007 bilo več kot 10 % delavcev v Evropski uniji samozaposlenih. Sporazum, ki smo ga dosegli, morda ni najboljša rešitev, vendar ponuja priložnost za nadaljnji napredek v prihodnosti.

Glavni cilj te direktive je, da se socialna zaščita razširi na partnerje vseh samozaposlenih delavcev, vključno z neporočenimi pari, in da vse samozaposlene delavce ali samozaposlene pare pokrije socialno varstvo, kar danes ne ponujajo vse države članice.

V tem času smo aktivno vključeni v oblikovanje strategije EU 2020, kjer bomo opredelili prihodnost evropskega modela. Prihodnost ne more zanemariti načela enake obravnave in zato je bistveno, da se premaknemo naprej z vrsto ukrepa, ki jamči to načelo. Upam, da je današnji korak, sprejetje tega predloga, prvi od mnogih v prihodnosti.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Zadovoljna sem s skoraj soglasnim sprejetjem poročila gospe Lulling v Odboru za pravice žensk in enakost spolov. Poročilo govori spremembi direktive o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost.

Zelo pomembno je, da je bil dosežen kompromis in je bil izboljššan položaj samozaposlenih ljudi, ki predstavljajo okoli 10 % vseh ljudi na trgu dela. Med uvedenimi spremembami je najpomembnejša možnost za samozaposlene in njihove zakonce ali življenjske partnerje, da so deležni socialnih ugodnosti, kar kot najpomembnejšo vključuje možnost plačevanja prispevkov za lastno pokojnino in za plačan porodniški dopust, podoben tistemu, ki pripada ženskam, ki delajo za delodajalca. Te pravice bodo zagotovljene z zakonodajo na ravni EU.

Gre za ukrepe, ki bodo ne le pomagali izboljšati položaj žensk, temveč bodo tudi zmanjšali velike neenakosti, ki obstajajo med samozaposlenimi in ljudmi, ki delajo za delodajalca. Milijoni ljudi, ki delajo v družinskih podjetjih, bodo končno lahko koristili ugodnosti prostovoljne socialne zaščite na podlagi vključitve v sistem zdravstvenega zavarovanja, brez katerega bodo v slabšem položaju. To je pomemben korak naprej, zlasti ker je kompromis, ki je bil dosežen letos, že nekaj let bilo nemogoče doseči.

Vse poslance pozivam, naj podprejo to poročilo. Na tej točki bi se želela iskreno zahvaliti gospe Lulling, ker bo zaradi tega poročila mnogim samozaposlenim ženskam življenje olajšano.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, s tem odličnim poročilom gospe Lulling Evropski parlament skuša še zmanjšati razlike v obravnavanju moških in žensk na delovnem mestu, in to gesto pozdravljam. Gre za še en korak na zelo dolgi poti.

Menim, da je bistveno poudariti pomen socialne zaščite za zakonce, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, ali življenjske partnerje samozaposlenih delavcev. Ne smemo pozabiti, da v mnogih evropskih državah zakonci, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, še vedno nimajo lastnega statusa, in da njihovo delo ni priznано ter jih ne pokriva socialno varstvo za samozaposlene delavce. Smo v letu 2010 in ženske v nekaterih državah članicah še zmeraj trpijo zaradi nezadostnega priznavanja njihovih pravic in so popolnoma odvisne od zavarovanja svojih zakoncev.

V tem času gospodarske krize ne smemo dovoliti, da so zakonci, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, odvisni od sistema, ki bi jih lahko čez noč pahnil v revščino, na primer v primeru ločitve ali razveze. Zato se ne moremo strinjati z možnostjo, da države članice ohranijo nacionalne določbe, ki omejujejo dostop do posebnih shem socialne zaščite ali do določene ravni financiranja. Zakoncem, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, je treba urediti položaj glede pokojnin, družinskih dodatkov, zdravstvenega varstva, dajatev za delovno nezmožnost in porodniška nadomestila.

In končno, na tej stopnji pogajanj se bodo države članice odločile, ali je treba to socialno zaščito izvajati na obvezni ali prostovoljni osnovi. Zato močno pozivam vse države članice, da po najboljših močeh zagotovijo, da bo ta zaščita obvezna. Vsi se moramo boriti proti negotovosti zaposlitve in nepriznavanju pravic, zlasti v času gospodarske krize.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Tudi jaz bi se rada zahvalila poročevalki, gospe Lulling, za delo, ki ga je opravila. Tudi jaz se strinjam z njo – kot ostali poslanci – da se večja zaščita materinstva samozaposlenih žensk in izboljšave za zakonce samozaposlenih ljudi v tej direktivi ne smejo omejevati samo na ljudi, ki delajo v kmetijstvu, ampak se mora uporabljati tudi za druga področja, vključno s svobodnimi poklici. Zakonci, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti, nimajo povsod lastnega

pravnega statusa, zato njihovo delo ni vedno priznано in nimajo neodvisno urejenega socialnega varstva. Nujno potrebno je priznanje njihovega poklicnega statusa in opredelitev njihovih pravic. Zadovoljna sem, da je Svet priznal mnenje Parlamenta s prve obravnave, da bi porodniška nadomestila morala omogočiti dopust v dolžini najmanj treh mesecev, kar je najkrajši čas, potreben za normalen potek nosečnosti in za fizično okrevanje matere po normalnem porodu, čeprav je za zdrav razvoj otroka optimalna vsaj dvoletna domača oskrba. Obžalujem, da Svet teh treh mesecev ne obravnava kot absolutni minimalni standard, ki bi ga socialni sistemi držav članic morali samodejno zagotavljati, in da bi samo dodatna plačila temeljila na prostovoljni osnovi.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospa predsednica, tudi jaz bi želela potrditi in pozdraviti trenutni kompromis, ker postavlja vprašanje demokratičnih primanjkljajev, s katerimi so se ženske leta morale spopadati, ko pomagajo svojim možem, ki so samozaposleni v trgovini, domači obrti, malih in srednje velikih podjetjih ter v svobodnih poklicih, kjer njihovo delo leta ni bilo priznано.

Samozaposlene osebe in njihovi partnerji, večina izmed njih so ženske, imajo pravice. Niso nevidni delavci; imajo pravico do socialne varnosti, zdravstvene oskrbe, pokojnine, porodniškega dopusta, starševskega dopusta in očetovskega dopusta. Ženske so se leta žrtvovale za svoje može, za njihov poklicni razvoj, za svoje otroke in družino z zagotavljanjem poceni, neplačanega dela. Pogosto po ločitvi ali smrti moža ostanejo brez zavarovanja, brez nadomestil ali odškodnine.

Trenutni kompromis obravnava nekatere od obstoječih neenakosti. Vendar obstaja nedvomna potreba po nadaljnji podpori žensk, da bi spodbudili enakopravnost ženskega podjetništva, zlasti v času gospodarske krize in ko Evropska unija opredeljuje svojo politiko za jutri, za Evropsko unijo v letu 2020.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, iskreno se vam zahvaljujem, ker ste mi dovolili, da lahko govorim o tej temi. Približno 30 % vseh samozaposlenih v EU so ženske. Zlasti visoko so zastopane v malih in srednje velikih podjetjih, posebej v sektorju storitev, in tako naši družbi dajejo pomemben gospodarski prispevek.

Te ženske bi morale imeti enake priložnosti kot njihovi moški kolegi, ne da bi se morali zatekati h kvotam in podobnim. Samozaposlene ženske se pogosto morajo spoprijeti s problemom, da bi lahko ogrozile svoj vir dohodka, če bi postale matere. Glede na vedno bolj starajoče prebivalstvo je zdaj pomembneje kot kdaj koli prej, da se zagotovi učinkovita ureditev materinstva in se da prednost družinam.

Družinska podjetja, kjer ženske pomagajo v podjetju, prav tako igrajo pomembno vlogo – naj bo to v svobodnih poklicih, v obrti, prodaji na drobno ali še zlasti v kmetijstvu. Na vseh teh področjih je potrebno zagotoviti ustrezno socialno in pravno zaščito.

Kljub temu bi države članice še vedno morale obdržati pristojnost glede socialne zakonodaje, ki se nikoli ne bi smela prenesti na EU. Gre za vprašanje uporabe kompromisov in možnosti za upoštevanje različnih socialnih tradicij, na primer ali naj bo zavarovanje za zakonce, ki pomagajo samozaposlenim osebam, obvezno ali prostovoljno.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, rada bi se pridružila čestitkam gospe Lulling. Pozdravljam dejstvo, da to poročilo pomeni korak naprej k uresničevanju načela enake obravnave moških in žensk, tudi na področju samozaposlitve. Pomemben mejnik – in to upravičeno – je, da ne zajema le zakoncev, temveč tudi življenjske partnerje. Končno lahko partnerji, ki pomagajo samozaposlenim osebam, uživajo enako raven socialne zaščite, in to velja tudi za nadomestila za porodniški dopust.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospa predsednica, tudi jaz bi zelo rad čestital gospe Lulling. Zlasti ženskam daje popolnoma nove priložnosti na področju samozaposlitve v malih in srednje velikih podjetjih. V času krize, kot je ta, bi se morali zavedati, da je samozaposlitev primerna za prihodnost, da se tukaj lahko ustvarjajo nova delovna mesta in da nam prav tako omogoča razviti popolnoma nove sektorje. Razvili smo, na primer, *Girls' Day*, da bi mlade ženske spodbudili k opravljanju tehničnih poklicev, ker se v teh tehniških poklicih pojavljajo nove priložnosti in se v današnji družbi ljudje ne zavedajo prav celotnega spektra poklicev, ki so dostopni ženskam. Nenazadnje so ženske tiste, ki vedno znova zagotavljajo stabilnost na področju financ. Menim, da je v času krize posebej pomembno zagotoviti, da lahko lastniški in tvegani kapital ženske enakopravno koristijo.

Günther Oettinger, član Komisije. – Gospa predsednica, danes smo napredovali v boju proti revščini in pri spodbujanju samozaposlovanja žensk. To ni konec postopka, vendar gre za velik korak naprej. Zaradi

potrditve Sveta bodo samozaposlene ženske prvič imele pravico do porodniškega dopusta. Države članice bodo prav tako imele jasno obvezo, da na podlagi zahteve zagotovijo socialno zaščito zakoncem, ki samozaposlenim osebam pomagajo pri izvajanju njihove dejavnosti.

Želim se zahvaliti Odboru za pravice žensk in enakost spolov ter Parlamentu kot celoti za vso delo, ki je bilo opravljeno za doseg tega uspeha.

Na koncu želim nekaj povedati o gospe Lulling, ki se je mnogo let osebno borila za to vprašanje. Boj je zdaj bil dobljen in globoko hvaležen sem za njeno predanost, ki je vodila do tega izjemnega dosežka.

Astrid Lulling, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, najprej bi se želela zahvaliti gospodu Oettingerju, ker je zastopal svojo kolegico, gospo Reding, v tako dobri angleščini.

(FR) Gospe in gospodje, zadovoljna sem. Hvaležna sem vsem poslancem, ki so spregovorili, ker podpirajo stališče velike večine Odbora za pravice žensk in enakost spolov, ki bo omogočil jutrišnje sprejetje tega besedila.

Rada bi pomirila gospoda Romevo i Ruedo. To besedilo ni popolno. Še vedno ne dosega mojih zahtev. Nismo še dobili vojne, vendar smo dobili pomembno bitko. To je korak v pravo smer.

Prav tako bi gospodu Romevi i Roedi in gospe Figueiredo želela povedati, naj si ne delata skrbi zaradi zaščite materinstva; kar želita, je določeno v uvodni izjavi 17a. Preberita jo; nimam časa, da bi jo zdaj prebrala na glas. Obstaja le ena sprememba. Če bi glasovali zanjo, ne bi bilo mogoče sprejeti direktive pod španskim predsedstvom in tvegali bi izgubo mesecev, če ne let, in to brez razloga, ker – rada bi pomirila avtorja – kar predlagata v svoji spremembi, je z drugimi besedami predlagano v spremembi 4, ki je bila sprejeta na prvi obravnavi in v celoti odobrena v Svetu. Zato menim, da bi ta dva poslanca lahko z mirno vestjo glasovala za druge spremembe.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 18. maja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Cilj direktive o enaki obravnavi samozaposlenih moških in žensk je poenotenje veljavne evropske zakonodaje in zamenjava številnih posamičnih direktiv. Socialni pogoji za samozaposlene ljudi in zaposlene ljudi se med državami članicami zelo razlikujejo in ureditve socialne zaščite za primer dolgotrajne ali trajne odsotnosti z dela v nekaterih primerih praktično ni. Samozaposleni ljudje pogosto nimajo zdravstvenega zavarovanja. Delajo, ko so bolni, ker je to finančno ugodneje. Ženske se po porodu vrnejo na delo in si ne vzamejo porodniškega dopusta. Zakonci, ki pomagajo samozaposlenim osebam, nimajo lastnega socialnega varstva. Samozaposleni ljudje so bistveni za delovanje gospodarstva in njihova vloga v družbi je nenadomestljiva. Ti ljudje finančno skrbijo zase in za svoje družine, plačujejo davke v državno blagajno ter plačujejo socialno in zdravstveno zavarovanje. Državi ni potrebno prispevati k njihovem obstoju. Njihova vloga je zlasti nenadomestljiva v regijah, kjer iz različnih razlogov ni dovolj delovnih mest pri tako imenovanih „velikih“ delodajalcih ter v kmetijstvu. Zato je treba poenotiti minimalne standarde, ki bodo pomagali zagotoviti enakopraven položaj samozaposlenih ljudi v primerjavi z zaposlenimi ljudmi in enakost med samozaposlenimi ženskami in moškimi. Cilj mora biti večja zaščita v času materinstva, priznanje dopusta z namenom skrbi za družinske člane in priznanje prispevka zakonca, ki pomaga samozaposleni osebi.

Zita Gurmai (S&D), v pisni obliki. – Predlog, o katerem razpravljamo ta teden, ni tehničen. Gre za vprašanje pravice in zdrave pameti – na dva načina. Ne samo v moralem, tudi v gospodarskem smislu je jasno, da moramo zagotoviti socialno zaščito in porodniška nadomestila samozaposlenim ženskam in nosečim ženam ali življenjskim partnericam samozaposlenih moških. Ne smemo diskriminirati tistih žensk ali partnerk tistih moških, ki se želijo posvetiti tej vrsti dela, zlasti če se vsi strinjamo, da je treba spodbuditi več žensk, da vstopijo v poslovni svet. Medtem ko se trudimo najti pot iz krize, spodbujamo nastanek dela, tudi tistega neodvisnih delavcev. Prav zaradi tega moramo zagotoviti, da obstaja pobuda za ženske, da se odločijo za takšne delovne priložnosti. Drugič, ne moremo diskriminirati novorojenčkov v teh družinah. Nesprejemljivo je, da otrok ima pravico do prisotnosti matere ali očeta (brez ogrožanja življenja družine) prvih nekaj tednov svojega življenja, ker je njegov starš klasično zaposlen, medtem ko drug otrok nima te pravice, ker je njegov starš samozaposlen.

16. Energetska učinkovitost stavb (prenovitev) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je priporočilo za drugo obravnavo Silvie-Adriane Țicău v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o energetske učinkovitosti stavb (prenovitev) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, poročevalka. – (RO) Leta 2008 se je EU zavezala zmanjšati porabo energije za 20 % ter zagotoviti, da bo do leta 2020 20 % porabljene energije prišlo iz obnovljivih virov. Kot del zasedanja Evropskega sveta, ki se je odvijalo 25. in 26. marca 2010, so voditelji Evropske unije določili skupni cilj 20 % povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020.

Stavbe so odgovorne za 40 % celotne porabe energije ter za 35 % emisij onesnaževal. Izboljšanje energetske učinkovitosti stavb bo imelo velik vpliv na življenje evropskih državljanov. V EU družine v povprečju porabijo 33 % svojih prihodkov za vodo, elektriko, plin in vzdrževanje. Ta številka lahko v družinah z zelo nizkimi prihodki doseže tudi 54 %. Vlaganja v izboljšanje energetske učinkovitosti ne bodo imela za posledico le nižjih računov za energijo, ampak tudi ustvarjanje 2,7 milijona delovnih mest v EU do leta 2030.

Novembra 2008 je Komisija vložila zakonodajni predlog za reformo Direktive 91/2002 glede energetske učinkovitosti stavb. Aprila 2009 je Evropski parlament na prvi obravnavi z veliko večino sprejel svoje stališče kot del postopka soodločanja. Pozneje sta Parlament in Svet med švedskim predsedstvom Svetu Evropske unije izvedla intenzivna pogajanja. Novembra 2009 je bil dosežen politični sporazum glede tehničnih vidikov zakonodajnega predloga.

Ta sporazum ima naslednje najpomembnejše dosežke.

Uveden je bil poseben člen, skupaj z več uvodnimi izjavami in določbami glede vidikov, povezanih s financiranjem. Komisija mora opredeliti obstoječe finančne instrumente in davčne ukrepe ter vložiti nove predloge do 30. junija 2011. Te določbe prav tako dopolnjuje izjava Komisije.

Pri novih stavbah mora do 31. decembra 2020 neto poraba energije biti skoraj enaka nič, medtem ko mora večina energije priti iz obnovljivih virov. Ta rok je za javni sektor krajši za dve leti. V primeru stavb, katerih neto poraba energije je skoraj enaka nič, bodo države članice določile jasne cilje in oblikovale akcijske načrte, ki bodo prav tako vsebovali podporne ukrepe.

Energetska učinkovitost stavb, ki so deležne večje prenove, ali prenovljenih delov teh stavb mora izpolnjevati minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb, ki prav tako veljajo za tehnične stavbne sisteme in elemente stav, ki pomembno vplivajo na energetske učinkovitost stavbe.

Uvedene so bile nove določbe o izkaznicah. Izkaznica mora navajati najmanjšo količino podatkov, vključno z možnostmi financiranja. Uvedene so bile določbe glede izdajanja in prikazovanja energetskih izkaznic.

Indikator energijske učinkovitosti iz energetske izkaznice stavbe mora biti vključen v oglase o prodaji ali najemu stavbe ali njenega dela.

Na voljo mora biti več informacij in večja preglednost glede akreditacije in usposabljanja strokovnjakov ter zagotavljanja informacij lastnikom in najemnikom.

Z lokalnimi oblastmi morajo potekati posvetovanja in te oblasti morajo prav tako zagotoviti podporo pri uresničevanju priporočil, uvajanju novih določb, usmerjenih na lokalne urbaniste in arhitekta, da se zagotovi upoštevanje energetske učinkovitosti stavb.

Prav tako so bili uvedeni pametni merilni sistemi in aktivni nadzorni sistemi, kot so avtomatizirani, nadzorni in spremljevalni sistemi, oblikovani za varčevanje z energijo.

Skupna metodologija ne bo sprejeta, toda do 30. junija 2011 bo Komisija pripravila okvir primerjalne metodologije za izračun optimalne ravni glede stroškov in minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti. Direktiva bo pregledana do 1. januarja 2017. Skupno stališče Sveta temelji na sporazumu, podpisanem novembra 2009 med Evropskim parlamentom in Svetom. Zato priporočam njegovo sprejetje.

PREDSEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS*podpredsednik*

Günther Oettinger, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, v politiki se redko pojavi priložnost predstaviti predloge in ukrepe, ki koristijo vsem. Danes imamo prav takšno priložnost: bližnje sprejetje prenovljene direktive o energetske učinkovitosti stavb.

Stavbe so v EU odgovorne za 40 % porabe energije in za 36 % emisij ogljikovega dioksida. Izvajanje gospodarskih ukrepov za zmanjšanje porabe energije v stanovanjskem sektorju lahko bistveno prispeva k doseganju naših ciljev za leto 2020 za zmanjšanja toplogrednih plinov in varčevanje z energijo. Tako bomo hkrati povečali našo energetske varnost in ustvarili rast ter delovna mesta v gradbeni industriji. Prenovljena direktiva o energetske učinkovitosti stavb bo prav tako spodbudila dvig standardov v nacionalnih zakonikih o energetske učinkovitosti pri stanovanjski gradnji in bo porabnikom pomagala zmanjšati račune za energijo. Energetska učinkovitost je najcenejši način za boj s podnebnimi spremembami.

Poudariti bi želel tri elemente prenovljene direktive, ki z našega stališča predstavljajo znaten napredek v primerjavi z današnjim položajem.

Prvič, nacionalne zahteve za novogradnje in obnovljene stavbe bodo imele za posledico stavbe, ki privarčujejo veliko več energije. Ta direktiva prav tako pokriva male stavbe, kjer je manj kot 1 000 m² uporabne površine, ter manjša obnovitvena energetska dela in zamenjavo kotlov in oken.

Drugič, prenovljena različica pomeni, da bodo našim državljanom zagotovljene boljše informacije. Lastniki in najemniki stavb bodo dobro obveščeni glede podrobnosti o porabi energije in potencialnih prihrankih energije stavbe. To bi morala biti spodbuda, da bi trg začel ponujati nizkoenergijske hiše in na veliko izvajal prenove.

Tretjič, od leta 2020 morajo vse novogradnje izpolnjevati izjemno strog, skoraj nični energetske standard za stavbe. Poleg tega morajo države članice pripraviti nacionalne akcijske načrte za približanje standarda obstoječih stavb ravni stavb, kjer je poraba energije skoraj enaka nič.

Zaradi tega je nova direktiva uspešen dosežek evropske energetske politike. Želel bi se zahvaliti poslancem Parlamenta in vam, gospa Țicău, za dobro sodelovanje v zadnjih mesecih ter prav tako za neobičajno hiter sprejetje direktive.

Poudarili ste že, da bo prenovljena različica lahko uresničila svoj celotni potencial varčevanja z energijo, če bo prenesena učinkovito in hitro in če bodo obstajali podporni instrumenti. Zato moramo bolje uporabiti obstoječe finančne instrumente, kot je Evropski sklad za regionalni razvoj, ki omogoča 4 % porabo proračuna za ukrepe za energetske učinkovitost – možnost, ki je države članice do zdaj skorajda niso izkoriščale.

Poleg tega bi državam članicam radi zagotovili finančno podporo za njihova prizadevanja preobraziti obstoječe stavbe. Trenutno pripravljamo – kot je bilo predhodno oznanjeno v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko – prerazporeditev vsaj 150 milijonov EUR neuporabljenih sredstev iz Evropskega načrta za oživitve gospodarstva za projekte na področju obnovljive energije in energetske učinkovitosti.

Prepričan sem, da današnja podpora Parlamenta predstavlja pomemben korak. Vsem bi se vam želel zahvaliti za dobro sodelovanje.

Paul Rübige, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospa Țicău, rad bi vam čestital za to poročilo. Mislim, da je velik korak v pravo smer. V Evropi je več kot 160 milijonov stavb in te stavbe je treba prenoviti v smislu njihovega toplotnega izkoristka, da bi čimbolj zmanjšali porabo energije ter s tem dosegli ustrezno zmanjšanje celotne porabe energije.

Štirideset odstotkov energije se porabi za gretje in hlajenje stavb. Upamo, da nam bodo obnovitveni ukrepi omogočili doseg cilja 5 % zmanjšanja celotne porabe energije do leta 2020. Vendar nas prav tako skrbi ustvarjanje novih delovnih mest. Ni dvoma, da potrebujemo nove sheme usposabljanja za obrtnike, ki ne bodo le obnavljali obstoječih stavb, temveč bodo tudi gradili nove. Potrebujemo mala in srednje velika podjetja, ki se bodo specializirala za ta segment, in omogočiti jim moramo, da si ustvarijo dobiček na tem področju in da izplačujejo višje neto plače. Mislim, da je to najboljša pot iz krize, saj ne bo le dvignila davčnih prihodkov, temveč bo energijo iz fosilnih goriv zamenjala obnovljiva energija – s čimer se bo zmanjšala poraba fosilnih goriv.

Menim, da je zamenjava fosilnih goriv v porabi in proizvodnji prava pot naprej, ki bo seveda imela za posledico opazno znižanje stroškov gospodinjstev. Prav tako menim, da se bodo ta vlaganja povrnila in da ne smemo nadaljevati z ravnimi porabe, kot smo jim bili priča v preteklih desetletjih. To priložnost bi morali izkoristiti za ponovna vlaganja. Vlaganja so bistvena v času krize, saj bi nam pomagala premagati krizo – premagati jo s čim manj birokracije.

Zigmantas Balčytis, v imenu skupine *S&D*. – (LT) Najprej bi rad čestital svoji kolegici, gospe Silvii Ćiću, za obsežno delo, ki ga je opravila pri pripravi tega pomembnega poročila. Menim, da je sporazum, dosežen s Svetom, zelo ambiciozen in predstavlja nov kakovosten preskok v celotnem sektorju. Zato je zelo pomembno, da države članice določbe direktive izvajajo pravilno in pravočasno. Vprašanje porabe energije stavb je zlasti pomembno v celotnem okolju mednarodnega energetskega trga. Gradbeni sektor v Evropski uniji je eden od sektorjev z največ priložnostmi za varčevanje z energijo. To še posebej drži za prebivalce novih držav članic Evropske unije, saj imajo te države največjo število starih in energetsko neučinkovitih stanovanjskih stavb, medtem ko so prebivalci, ki živijo v njih in imajo zelo nizke dohodke, prisiljeni plačevati največ za komunalne storitve. Pomikanje k strošku za energijo pri stavbah, ki je skoraj enak nič, pomeni, da je kriterij za gradbenike bil postavljen še više, kot je bilo načrtovano do zdaj v razpravah o tehnologijah pasivnih hiš. Komisar, gospe in gospodje, ponoviti želim, da je to res zelo pomembno in zelo ambiciozno in upam, da bo tudi preneseno v prakso.

Fiona Hall, v imenu skupine *ALDE*. – Gospod predsednik, tudi jaz bi rada čestitala gospe Ćiću, ki ja na tem dokumentu delala z izjemno predanostjo. Prišlo je do velike zamude zaradi pravnih prilagoditev, ki so bile potrebne zaradi Lizbonske pogodbe, in to je pomenilo, da je bilo izpuščenega mnogo več CO₂, kot bi ga bilo, če bi to uspeli narediti prej.

Pri tako dolgem zorenju se hito pozabi, da so nekatere stvari v tej prenovi veljale za precej radikalne, ko so bile prvič izpostavljene. Zlasti gre za ukinitve praga 1 000 m², ki ga je sprva predlagal Parlament v svojem poročilu o Akcijskem načrtu za energetsko učinkovitost, ter uvedba stavb, katerih poraba energije je skoraj enaka nič, do leta 2021. Na žalost nam ta nova zahteva za nove stavbe ne bo pomagala pri ciljih 20-20-20, posebej ker se vedno bolj zavedamo, da bi se morali odločiti za vsaj 30 % znižanje emisij toplogrednih plinov. Da bi imelo učinek na izpolnjevanje naših ciljev glede podnebnih sprememb, se moramo osredotočiti na obstoječe stavbe in na zahteve glede energetske učinkovitosti, ki veljajo zanje.

Predlagala bi tri ključne ukrepe, ki morajo biti izpolnjeni, če želimo uresničiti potencial za varčevanje z energijo v obstoječih stavbah.

Prvič, zelo pomembno je, da Komisija predstavi grobo metodologijo z optimalnimi stroški za obnovo. Časovni načrt je precej tesen, vendar je to potrebno, saj je bilo zapravljenega že mnogo časa in pisalo se bo leto 2014, preden bo začela veljati metodologija z optimalni stroški.

Drugič, vse države članice morajo preučiti sprejetje nacionalnih letnih ciljev za izboljšanje določenega odstotka svojih obstoječih stavb. Če bi imeli evropski zavezujoči cilj glede energetske učinkovitosti, sem prepričana, da bi bili takšni ukrepi v državah članicah sprejeti zelo hitro, ker bi spoznale, da je eden od najlažjih načinov za doseg cilja energetske učinkovitosti sistematično posodabljanje obstoječih stavb.

Tretjič, in najpomembneje, države članice morajo vzpostaviti vnaprejšnje financiranje za izboljšave energetske učinkovitosti in, kljub delu poročevalke in poročevalcev v senci, v prenovitvi nismo prišli tako daleč, kot bi si želeli s stališča Parlamenta. Zato je zlasti pomembno, da zdaj pridobimo denar za energetsko učinkovitost za program gospodarske oživitve, in upam, da Komisija ne bo zavlačevala s svojim predlogom glede tega.

Nazadnje, glede na opombe v dokumentu o dejanskem stanju glede slabosti izvajanja zakonodaje o energetski učinkovitosti v preteklosti, sprašujem Komisijo, ali lahko zagotovi, da bo ta direktiva izvajana v celoti in pravočasno.

Claude Turmes, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, vse čestitke gospe Ćiću in celotni ekipi poročevalcev v senci. Direktiva se ne bi izkazala za tako uspešno brez močnega Evropskega parlamenta.

V svojih dveh minutah in pol ne bom govoril toliko o direktivi, temveč bolj o tem, kaj je treba storiti v prihodnosti, da bi obravnavali slabosti direktive, zlasti glede obstoječih stavb. Kaj bi lahko bilo primernejše v času krize kot izboljšati način, na katerega se koristijo evropski viri, in povečati energetsko produktivnost? Kar resnično potrebujemo od Komisije zdaj, je evropska pobuda za stavbe s štirimi osrednjimi stebri.

Prvič, pomoč nacionalnim vladam pri prenosu direktive. Prejšnja direktiva ni bila pravilno prenesena. V vašem generalnem direktoratu, gospod Oettinger, imate enega polno zaposlenega uradnika – in ta bo odšel julija. Kako boste zagotovili – med drugim v smislu osebja – da bo direktiva pravilno prenesena?

Drugič, kot ste omenili, modeli financiranja. Kaj lahko stori Komisija, da bi se izboljšal način, na katerega se viri iz Evropskega sklada za regionalni razvoj uporabljajo za stavbe? Morda bi nam lahko povedali nekaj podrobnosti glede sredstev, ki so ostala od Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ki ste jih omenili.

Tretjič, potrebujemo večjo produktivnost dela v gradbeništvu in za to potrebujemo več usposabljanja. Bolje usposobljeni delavci bodo povečali produktivnost, seveda pa bodo prav tako izpostavili vprašanja glede prevladujočih delovnih in plačilnih pogojev v evropski gradbeni industriji. Posledično bi prav tako potrebovali pobudo Komisije za socialni dialog na evropski ravni med gradbeno industrijo in sindikati.

In četrtič, na področju raziskav in razvoja se je nujno treba bolj osredotočiti na stavbe z nizkimi stroški, pri katerih je neto poraba energije enaka ali skoraj nič, in – najpomembneje – na nove načine organizacije obnove stavb. Gradili ali obnavljali bomo lahko bolj poceni, če bo celoten postopek obnavljanja bolje načrtovan. To je še eno področje, kjer bi se lahko uporabili evropski raziskovalni skladi za zagotovitev resnične in znatne pomoči nacionalnim vladam in gradbeni industriji.

Vicky Ford, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, tudi jaz bi se na začetku želela zahvaliti gospe Ţic u in ostalim poročevalcem za način, na katerega je ta direktiva bila dogovorjena. Toplo je bila sprejeta med skupinami in spodbudno je slišati, da se je razprava o prihodnjih korakih  e začela.

Pozdravljam to poročilo. Kot so mnogi omenili, se 40 % energije porabi v stavbah. Potrebujemo vzdr nej e življenje, ne le zaradi ogljikovega  izziva, ampak tudi zaradi skrbi, ki si jih delimo glede rastočih cen energije in energetske varnosti.

Nekatere države članice so  e mnogo bolj ambiciozne v svojih nacionalnih zakonikih za energetsko učinkovitost in upam, da bo ta direktiva vzpodbudila ostale, da jim sledijo. Energetske izkaznice pomagajo ozaveščati, kje bi lahko privarčevali z energijo in stroški, in vzpodbujajo novogradnje ter novo obnovljene stavbe, da imajo pametne števce, ki porabnikom dajejo ve  nadzora nad njihovimi odločitvami, povezanimi z energijo. To je dober napredek.

Do te prenovitve je prišlo, ker se je prvotna direktiva slabo izvajala. Iz tega sledi, da morata Parlament in Komisija zmeraj paziti, kako države članice izvajajo to direktivo. Komisija mora pomagati: prosim, omogočite prenos najboljših praks v državah članicah ter zagotovite, da bodo minimalni standardi za energetsko učinkovitost skladni in hkrati odražali regionalne razlike.

Vsi vemo, da je za reševanje  izziva varčevanja z energijo pomembno, da porabniki tako v javnem kot v zasebnem sektorju priznajo in vidijo koristi, ki jih lahko neposredno izpolnjevanje pobud za varčevanje z energijo prinese tako v okoljskem kot v gospodarskem smislu, vendar vas opozarjam, ker je bil v moji lastni državi članici primer natančnega izvajanja pravil direktive, zlasti glede zahtev po energetskih izkaznicah v javnih zgradbah, in to je v nekaterih primerih prineslo dodatne birokratske stroške, varčevanje z energijo je bilo le malo opazno in vodilo je v izgubo javne podpore; to je obžalovanja vredno.

In  e zadnja točka, vse tiste, ki se bojijo, da se EU trenutno srečuje s krizo identitete, bi morale to poročilo opogumiti. Od začetka mojega sodelovanja sta obstajala enotnost glede namena in prepričanje – in vem, da je tako bilo  e mnogo prej, preden sem se prejšnje poletje pridružila Parlamentu. Treba se je naučiti, da je EU najmočnejša, ko se osredotočimo na glavna področja, kje lahko dosežemo vrednost s sodelovanjem za skupni interes.

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, tudi jaz bi na začetku rada čestitala gospe Ţic u za njeno težko delo in predanost, ki ju je vložila v tako pomembno poročilo, in za delo, ki ga je opravila za izbol anje energetske učinkovitosti stavb ter podporo vzdr nej i Evropi. Kakor vemo, je poraba energije v Evropski uniji precej nad sprejemljivo mejo in zato je tako pomembno, da nadaljujemo s predlogi te vrste.

Skrajni čas je, da dobimo politiko, ki je ambiciozna v evropskem smislu, in da dodamo nadaljnje ukrepe tej ambiciozni politiki, zlasti v kriznem položaju, s katerim se srečujemo. Gradbeni sektor se šteje za enega od sektorjev ali trgov z največjim potencialom glede varčevanja z energijo in ostalih stvari, zato velja za sektor odličnosti v smislu podpiranja javnih politik. Glede tega bi tukaj zaključila, gospod predsednik.

unije v financiranje energetske učinkovitosti stavb. Menim, da je izjemno pomembno, da pri revidiranju trenutne finančne perspektive ne izpustimo priložnosti in da najdemo sredstva za povečano financiranje energetske učinkovitosti stavb. Varčevanje z energijo je najcenejši način pridobivanja energije, zato ga uporabimo.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam pozitiven napredek, ki ga ta direktiva predstavlja v pričo nujne potrebe po boju zoper podnebne spremembe.

Leto 2010 je leto boja proti revščini in socialni izključenosti. Evropsko partnerstvo za energijo in okolje (EPEE) ocenjuje, da zaradi energetske revščine trpi od 50 do 125 milijonov Evropejcev. Vendar se ta nova zakonodaja nanaša le na nove stavbe in bo imela učinek le na 2,7 milijona novih hiš na leto, medtem ko je v Evropski uniji 200 milijonov starih hiš. Dejstvo je, da bo do leta 2050 moralo biti obnovljenih vsaj 150 milijonov hiš, da bi dosegli faktor 4.

Komisar, od leta 2007 so na voljo 4 % Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb, vendar se uporabljajo v zelo omejenem obsegu. Kako boste potem izvajali pritisk na države članice, naj resnično uporabijo ta sredstva, ker če bodo ostala neuporabljena, jih od leta 2013 morda ne bo več, čeprav bi nekatera izmed njih morali v resnici povečati?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Kot ste mnogi omenili, je varčevanje z energijo najbolj gospodaren način zagotavljanja energetske varnosti in omejevanja količine emisij ogljikovega dioksida. Prav tako bi želel čestitati vsem kolegom, predvsem pa poročevalki in vsem drugim poslancem, za to uspešno prenovo direktive. To področje, gradbeni sektor, ima velik neizkoriščen potencial, ne le na področju varčevanja z energijo, ampak tudi ustvarjanja novih delovnih mest in tudi izvajanja novih tehnologij. Na primer, v moji državi, Litvi, je bilo več kot 80 % stavb zgrajenih pred več kot 20 leti in zelo so negospodarne. Zato je ta prenova direktive o energetske učinkovitosti stavb v času trenutne krize resnično pravočasna in potrebna. Sporazum, dosežen s Svetom, glede besedila nove direktive, je dobro uravnotežen in v celoti odraža načelo subsidiarnosti. Direktiva zagotavlja minimalne zahteve za stavbe, tako nove kot obnovljene, in bo ustvarila primerne pogoje za optimizacijo porabe energijskih virov in prihranek denarja prebivalcev in države. Istočasno bodo strožja pravila za izkaznice stavb in zagotavljanje informacij spodbudili prebivalce, da spremenijo svoje navade glede porabe. Gospod predsednik, večkrat je že bilo povedano, pa vendar bi znova želel poudariti, da bo uspeh direktive odvisen od njenega hitrega izvajanja v državah članicah. V ta namen je treba zagotoviti učinkovite ukrepe finančne podpore na ravni držav članic in EU. Energetska učinkovitost, ena od prednostnih nalog Evropske unije, bi prav tako morala postati prednostna naloga politik vseh držav članic.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Direktiva o energetske učinkovitosti stavb bo imela neposreden vpliv na nove vrste naložb v gradbenem sektorju. Vlaganja v nove tehnologije, katerih cilj bo zmanjšanje porabe energije, bodo imela pomemben učinek na nacionalni in regionalni trg dela in bodo izboljšala energetske varnost Evropske unije.

Potrebni so finančni instrumenti. Evropski državljani ne morejo sami nositi stroškov za posodobitev energijskih sistemov. Največja količina sredstev, ki se za to dodeli iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ne zadostuje in mora biti povišana na najvišjo možno stopnjo. Komisija mora zagotoviti dodatno podporo z ustanovitvijo Sklada za učinkovito rabo energije do leta 2014, ki bi ga lahko sofinancirale Evropska unija, Evropska investicijska banka in države članice.

Evropsko komisijo spodbujam, naj nadaljuje z razvijanjem pobude za pametna mesta in preuči trenutne mehanizme, ki se uporabljajo v državah članicah za širjenje najboljših praks v Evropski uniji in izmenjavo znanja ter tehnične pomoči za ustvarjanje novih finančnih virov z namenom izboljšanja energetske učinkovitosti stanovanjskih objektov.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Čestitam gospe Ţicău za njeno poročilo o direktivi. Vendar ta direktiva ni vredna papirja, na katerem je napisana, če zanjo ni denarja. Komisarja Oettingerja želim opozoriti, da je finančna sredstva treba zjamčiti v proračunu za obdobje po letu 2013 in v kohezijskih skladih. Jasno je, da poleg sredstev Evropske unije potrebujemo sredstva držav članic, zasebni kapital in prispevke prebivalstva, z drugimi besedami, posebno obliko sofinanciranja. Gospod Marinescu je že omenil, da moramo opredeliti razne napredne prakse, ki so jih določene države članice uvedle z uporabo neposrednih subvencij, kreditiranja ali drugih metod. Na Madžarskem je bilo obnovljenih 250 000 stanovanj v stolpnica, saj je stanje starih stanovanj v novih državah članicah, kot sta estonski in latvijski kolega že povedala, posebej slabo. Menim, da je s tem programom obnove stavb treba nadaljevati in ga razširiti tudi na revne prebivalce podeželskih območij, kot je povedal tudi kolega iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, komisar, menim, da se v prihodnji razpravi moramo zavedati par stvari. Prvič, potencial za prihranke energije v stanovanjskih stavbah v naslednjih letih je sporen. Kar se lahko uresniči z lahkoto, je deloma že bilo storjenega. Nasprotno so obnove – zlasti zgradb, ki veljajo za zgodovinske spomenike – lahko zelo drage. Prenova stavbe, da bi bila izjemno energetska učinkovita, nima veliko smisla, če potem stoji prazna, ker je najemnina poskočila. Niti v interesu zaščite podnebja se mi ne zdi prav, da bi se vmešavali v lastniške pravice državljanov, ko gre za prenove. Pri gradnji hiše ne sme obstajati obveza po vgradnji solarnih plošč, delih ponovnega prekrivanja, gradnji prizidka ali zamenjave sistema ogrevanja, kot to velja za marburški model.

Naslednja točka se nanaša na stavbe, pri katerih je neto poraba energije enaka nič. Kot vemo, lahko gospodinjstvo ob uporabi fotovoltaike zadovolji svoje potrebe po energiji, če električno omrežje ostane dostopno v manj sončnih obdobjih. Z drugimi besedami bodo za upravljavca električnega omrežja stroški ostali enaki. Tudi soprodukcija toplote in električne energije vključuje drage dvojne strukture. Celotno z optimalnim upravljanjem elektrike ostajajo odprta številna vprašanja in lahko bi se pojavili dramatični dvigi cen – ne glede na dejstvo, da v večini primerov še nimamo ustreznih inteligentnih naprav.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo, zlasti pa odlične predloge in priporočila kolegov poslancev. Nedvomno je jasno, da bo večina stavb in hiš, ki jih imamo danes, obstajala ne le leta 2020, temveč tudi leta 2050. Tako bi se morali takoj osredotočiti na te stavbe in hiše.

V moji državi je veliko brezposelnih ljudi, ki zdaj gradijo hiše in tako naprej. Vendar pa je na tisoče in tisoče hiš praznih, nihče ne živi v njih. Zato ni nobene potrebe po gradnji novih hiš. Kot so povedali kolegi poslanci, bi se torej morali osredotočiti na hiše, ki že obstajajo. Strinjam se s komisarjem – vlade bi morale uporabiti strukturne sklade in tako naprej, da bi vprašanje obravnavale takoj. Izjemno je pomembno in prav tako priporočam, da se načrt izvede.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Poročevalki, gospe Țicău, želim čestitati za prizadevanja, ki jih je vložila v to poročilo. Gradbeni sektor ponuja velik potencial za prihranke energije. Bistveno je, da se izboljša energetska učinkovitost stavb, da bi dosegli strateške cilje EU 2020. Energetske izkaznice se zahtevajo predvsem za seznanjanje kupcev z energetska učinkovitostjo hiše.

Romunija je nameravala z letošnjim letom uvesti energetske izkaznice za nepremičninske transakcije, vendar je odločitev za sprejetje osnutka regulativnega akta bila odložena. Glavni razlogi za to so bili nezadostno število energetskih revizorjev in tveganje, da bi se povišala cena starih hiš. Po besedah vladnih predstavnikov bodo v Romuniji uvedene najkasneje do 1. januarja 2011. Glavna korist, ki jo bodo običajni državljani imeli od obnove ogrevalnih sistemov v stanovanjskih stavbah, je, da se bodo stroški vzdrževanja zmanjšali. Ministrstvo za regionalni razvoj in turizem je letos v ta namen dodelilo 150 milijonov RON.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nobenega dvoma ni, da je večje varčevanje z energijo v stavbah – deloma zahvaljujoč tej direktivi – politično zelo smiselno. Gre za majhen delček v mozaiku odgovornosti za vzdržno življenje, hkrati pa prispeva k politični neodvisnosti Evrope od energetskih virov v tretjih državah. Tako kot vi upam, da bomo v desetih letih uspeli zmanjšati emisije in hkrati upočasniti vedno večjo odvisnost od energetskih virov tretjih držav, zlasti nafte in plina. Toplo pozdravljam to direktivo, ki bo predstavlja novo spodbudo za inovacije na področju ogrevanja ne samo novih, ampak tudi starih stavb. Stavbe so odgovorne za tretjino emisij toplogrednih plinov, zato naš cilj seveda vključuje tudi aktivno finančno pomoč držav članic. Prav tako pozdravljam predlog mojega kolega, gospoda Marinescuja, za ustanovitev posebnega sklada. Sklad seveda ne bi podpiral le ogrevanja stanovanjskih blokov, temveč vseh stavb v EU.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, leta 2008 se je EU zavezala k 20 % znižanju porabe energije do leta 2020. Izboljšanje energetske učinkovitosti stavb – s ciljem doseči stavbe, pri katerih je neto poraba energije enaka nič – ne bo le zmanjšalo porabe energije. Ta direktiva nam bo prav tako pomagala prebroditi krizo. Njena izvedba zahteva strokovnjake in specialiste in s tem ustvarja delovna mesta. Še več, dolgoročno bo zmanjšala stroške gospodinjstev evropskih državljanov. Na koncu bi želela omeniti energetska stanje obstoječih hiš in ostalih stavb ter potrebo, da poskrbimo za ustrezno izboljšanje njihovega energetskega stanja.

Günther Oettinger, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, strinjamo se glede pomembne vloge, ki jo imajo stanovanjski objekti, obnova obstoječih stavb in gradnja novih stavb pri doseganju naših skupnih ciljev energetske učinkovitosti in zmanjšanja emisij CO₂. Na drugih področjih, ki jih moramo obravnavati – elektrarne, mešanica energetskih virov na splošno ali avtomobilski sektor – je

malo akterjev, h katerim lahko pristopimo: energetska podjetja ali od 12 do 15 družb, ki v Evropi proizvajajo avtomobile. To pomeni, da je število partnerjev, ki jih je treba pridobiti, obvladljivo.

Na področju stavb obstaja veliko število akterjev. Lastniki stanovanj, najemniki, uporabniki, občine s svojim mestnim načrtovanjem in razvojem na splošno, tisti, ki pripravljajo regionalno gradbeno zakonodajo – na splošno province ali nacionalne države; skratka, nobeno drugo področje ni tako pomembno za doseganje naših odstotnih ciljev za energijo in podnebje kot gradbeni sektor in noben sektor nima toliko milijonov partnerjev, ki jih je treba upoštevati, tako horizontalno kot vertikalno. Zato je ta direktiva pomemben korak, toda nedvomno o tej zadevi ni bila izrečena zadnja beseda.

Zadovoljen sem, da sem dobil vaše predloge in prispevke, ki sem jih pozorno spremljal. Verjemite mi, če rečem, da je zame izvajanje te direktive enako pomembno kot njena priprava. Zdaj je direktiva na papirju. Njena vrednost bo prišla z njenim prenosom. Za to potrebujemo vse – države članice, pa tudi občinske uprave ter lastnike in uporabnike naših stanovanjskih objektov.

Želimo, da se ukrepi za varčevanje z energijo ne izvajajo samo v novih zgradbah, temveč tudi pri prenovitvenih delih. V prihodnjih tednih bomo podali predlog, kako se lahko v bližnji prihodnosti pod posebnimi pogoji uporabi 115 milijonov EUR ali več. Trenutno intenzivno delamo na pripravah za to. Želimo ga predstaviti čim kasneje, da bi vedeli, ali je na voljo več kot 115 milijonov EUR, kljub vsemu pa pravočasno, da bi preprečili izgubo sredstev zaradi časovne stiske. Z veseljem bomo z zainteresiranimi poslanci v juliju in septembru še naprej razpravljali o tem programu za obnovljivo energijo in energetske učinkovitost.

Trenutno vodimo pogovore s komisarjem Hahnom, kako se lahko v trenutnem finančnem obdobju regionalni programi bolj usmerijo k energetskim ciljem – izrecno je podprl to idejo – in kako lahko uporabimo prihodnje programe financiranja, da damo v naslednjem finančnem obdobju večji poudarek temi energije in stavb. Pri tem potrebujem vašo pomoč. Že dolgo se pripravljamo na naslednje finančno obdobje. Seznanjeni ste z glavnimi programi v proračunu Evropske unije. Sumim, da nam države članice ne bodo hotele dati več denarja. V tem času krize in proračunske konsolidacije predvidevam, da bomo morali biti zadovoljni s tem, kar že imamo – s tem odstotkom BDP.

Zaradi tega je še pomembneje, da damo prednost energiji, energetskim raziskavam in programom varčevanja z energijo za akterje na terenu in, kot dodatek k temu, tudi infrastrukturi. V času pred naslednjim finančnim obdobjem upam, da bom z vami razpravljal o tem, kako povezati lokalne, regionalne in nacionalne programe za obnovo stavb z našimi cilji, in kjer ustreza, z dopolnilnim evropskim programom financiranja. Kot sem povedal, gre za pomemben korak – ki pa ni zadnji. Zato pozdravljam vaše predloge.

Prepričan sem, da boste bdeli nad nami, da bi zagotovili, da se bo direktiva prav tako lahko uspešno izvajala v praksi. Želel bi se zahvaliti vsem poslancem tega parlamenta, posebej glavni poročevalki. Naj izpostavim, da to okvirno direktivo z zanimanjem spremljajo v drugih regijah sveta, kot sta Kitajska in ZDA. Evropa je v tem pogledu vsaj za velik korak pred drugimi celinami.

Silvia-Adriana Țicău, poročevalka. – (RO) Najprej bi se želela zahvaliti poročevalcem v senci za njihovo podporo. To je šele začetek procesa, katerega namen je povečati energetske učinkovitosti stavb in kjer bo Evropski parlament stalen, ambiciozen partner, ki bo zahteval preglednost pri sprejemanju delegiranih aktov. Res je, da smo jasno ločili nove in obstoječe stavbe ter pri tem upoštevali vrsto lastnine, ki se razlikuje od države do države, in obstoječe stanovanjske objekte.

Menim, da morajo države članice in Komisija uporabiti vmesni pregled finančne perspektive, ki se bo opravil leta 2010, za pregled operativnih programov in za večjo dodelitev sredstev energetske učinkovitosti stavb. Države članice lahko uporabijo 4 % stopnjo dodelitve ESRR in, kjer se jim zdi ustrezno, nižjo stopnjo DDV, vendar ta ne sme biti nižja od 5 % za delo, ki se nanaša na energetske učinkovitosti stavb.

Poudarila bi rada, da bodo vsa sredstva, dodeljena za energetske učinkovitosti stavb, vključevala delovna mesta in davke ter pristojbine, plačane na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni, ob upoštevanju lokalne narave teh del. Samo če v obdobju 2010 – 2013 povečamo raven porabe 4 % sredstev ESRR, namenjenih za energetske učinkovitosti stavb, bomo kasneje lahko zaprosili za znatno povečanje te stopnje v finančnem obdobju 2014 – 2020. Predlagala bi nekje med 8 in 12 %.

Poleg tega prosim Evropsko komisijo, naj dovoli, da se 115 milijonov EUR, ki so ostali neporabljeni v Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, dodeli pobudi za pametna mesta. Menim, da mora zlasti pri načrtovanju finančnega obdobja 2014 – 2020 energetska učinkovitost biti naša največja prednostna naloga, skupaj s programi, usmerjenimi v podeželska območja.

Evropski parlament je na prvi obravnavi prav tako zahteval, da se posebej za energetske učinkovitosti z letom 2014 ustvari sklad. Komisar, podprli vas bomo pri ustanovitvi tega sklada.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 18. maja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Ivo Belet (PPE), v pisni obliki. – (NL) S tem svežnjem zakonodajnih ukrepov delamo velik skok naprej k okolju prijazni družbi. Navsezadnje so stavbe odgovorne za približno 40 % emisij CO₂. V naslednjih nekaj letih bomo te emisije postopoma spravili na nič. To je zelo dobro za žepne porabnikov in, seveda, dobro je za zaposlovanje, saj so naložbe v okolju prijazne stavbe delovno intenzivne. Kratkoročno moramo odstraniti vse ovire, da bi predvsem pospešili obnovo obstoječih stavb, zasebnikom pa moramo pri tem pomagati. Posebno pozornost je glede tega treba nameniti najemnikom socialnih stanovanj. Združenja socialnih stanovanj morajo biti deležna podpore in prejeti veliko spodbud, da se zagotovi obnova stavb v kratkoročnem obdobju, tako da bodo tudi najemniki v najmanj ugodnem položaju imeli kar največ koristi od tega.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Energetska učinkovitost stavb je področje z velikim potencialom za Evropsko unijo. Upad v porabi energije, ki ga bodo omogočili ukrepi, uvedeni s tem besedilom, bodo prispevali k večji energetske neodvisnosti EU in nas bodo popeljali naprej k evropski politiki energetske učinkovitosti. Uspeh te politike je prav tako odvisen od držav članic, ki morajo uporabiti finančne ukrepe, kot je znižanje DDV, dodelitev največjega odobrenega deleža evropskih sredstev energetske učinkovitosti in tako naprej. Na ravni državljanov bodo te izboljšave prav tako koristile evropskim gospodinjstvom, ki bodo zaznale manjšo porabo energije. V povprečju to predstavlja 33 % prihodka gospodinjstev, pri gospodinjstvih s skromnejšimi prihodki pa lahko doseže celo 54 %. V praksi bi si želela, da bi izboljšave energetske učinkovitosti stavb čutila predvsem slednja kategorija državljanov. Zavedati se moramo stroškov, ki bodo nastali z uvedbo novih norm. Če bodo stroški gradnje in obnove vplivali na najemnine, bi zaradi tega lahko koristi energetske učinkovitosti stavb postale nedostopne tistim, ki bi jih najbolj potrebovali.

Alajos Mészáros (PPE), v pisni obliki. – (HU) Glede energetske učinkovitosti stavb se mi zdi zelo pomembno, da obravnavamo vprašanje energetske učinkovitosti stavb. To vprašanje moramo obravnavati kot prednostno, ker je Evropa priča začetku energetske krize. Evropska unija se je zavezala, da bo svojo porabo energije do leta 2020 zmanjšala za 20 %, in zagotovila, da bo 20 % uporabljene energije prišlo iz obnovljivih virov energije. Poleg tega je treba pozornost prav tako posvetiti vprašanju energetske učinkovitosti, saj je ta sektor eden največjih porabnikov energije (40 %) ter eden od največjih onesnaževalcev z ogljikovim dioksidom. Ta pozornost, usmerjena na gradbeni sektor, je posebej pomembna v državah osrednje Evrope, kjer zastarele stavbe iz prejšnjega režima pomenijo, da smo potratni pri uporabi energije, ki je na voljo. Posodobitev stanovanjskih stavb ponuja posebej pomembne priložnosti. Zamenjava oken in vrat ter namestitve naj sodobnejše izolacije lahko pripomore k manjšim stroškom gospodinjstev. V zahodni Evropi je gradnja energetske učinkovitih stavb že v porastu, njihovo priljubljenost pa gre pripisati predvsem državnim subvencijam. Na žalost v srednji Evropi še ni sistema za zagotavljanje večjih pobud za vlaganja v pasivne hiše, čeprav bi takšna tehnologija lahko pomagala zmanjšati vedno večjo odvisnost od plina. Zato se mi zdi pomembno podpreti poročilo in sem tudi glasoval zanj.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Energija, ki jo porabijo stavbe, predstavlja skoraj tretjino celotne energije, porabljene v Evropski uniji. Prav zato v tem sektorju obstaja velik potencial za zmanjšanje porabe energije – ne le zaradi obveznosti glede zmanjšanj emisij toplogrednih plinov, ampak tudi zaradi vprašanja energetske varnosti. Med pomembnejšimi določbami direktive, s katero se ukvarjamo, je pojem „stavb, katerih neto poraba energije je skoraj enaka nič“. Spomnimo se, da morajo do konca leta 2020 vse nove stavbe biti stavbe, katerih neto poraba energije je skoraj enaka nič, kar mora javni sektor, ki naj bi služil kot zgled, doseči dve leti pred tem. Vendar pa dve lastnosti direktive, o kateri razpravljamo, zaslužit pozitivni odgovor. Prvič, ustanovitev Sklada za učinkovito rabo energije do leta 2020, ki bo pomagal povečati zasebne in javne naložbe v projekte, katerih namen je izboljšati energetske učinkovitosti stavb. Ta vrsta strukturne podpore ponuja priložnost za doseg naših ciljev. Drugič, vključitev določbe v osnutek direktive glede uvedbe sistemov pametnega merjenja in aktivnega nadzora (pametnega merjenja), katerih namen je varčevanje z energijo. Uvedba teh sistemov v velikem obsegu lahko porabnikom prinese koristi v smislu cene, učinkovitosti porabe in energetske varnosti.

17. Tekstilna imena in s tem povezano označevanje tekstilnih izdelkov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo Toina Mandersa v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o tekstilnih imenih in s tem povezanim označevanjem tekstilnih izdelkov (COM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, poročevalec. – (NL) Na začetku bi se vam želel vsem zahvaliti za izjemno konstruktivno sodelovanje, ki smo ga imeli. Upam, da bomo po jutrišnjem glasovanju lahko nadaljevali na isti osnovi, saj je Parlament pri pogovorih s Komisijo in Svetom skorajda popolnoma složen; s končnim ciljem doseganja sporazuma z evropskimi potrošniki, z evropskimi državljani.

Menim, da je predlog Komisije, da bi označevanje tekstilnih izdelkov pripravili v obliki uredbe, boljši kot vključitev tega v obstoječe direktive. V zvezi s tem se sklicujem na poročilo gospoda Montija, ki pravi, da težave v Evropi v resnici povzroča prenos direktiv, ki končajo na 12 ali 27 različnih nivojih. Vedno sem bil zagovornik uredb in upam, da bo Komisija v prihodnosti pripravila več predlogov uredb.

Cilj te uredbe je omogočiti, da se nova tekstilna vlakna dajo hitreje na trg. To prav tako uživa široko podporo v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, saj želimo čimbolj optimizirati notranji trg.

Še nekaj smo želeli storiti in to prav tako zadeva evropsko javnost. V tem poročilu smo želeli poenostaviti označevanje oblačil, ki so prav tako tekstilni izdelek, na primer z uvedbo evropske standardizacije. Zdaj vemo, da to ni več tako lahko, zato smo zahtevali študijo, oceno vpliva, da bi videli, ali je manj lahko več; to pomeni manj potrošniških informacij. Potrošniki lahko obiščejo spletno stran ali se poslužijo drugega vira, če potrebujejo več informacij.

Etikete preprosto morajo biti krajše, tako da se proizvajalci lahko usmerijo na enotni trg in jim ni potrebno vštiti celih časopisov v kose oblačil in tako zмести potrošnika; označevanje hrane nam je že pokazalo, kako daleč lahko to gre. To želimo preprečiti.

Podali smo številne predloge, ki od Komisije zahtevajo, naj dovoli pritrditev enostavnejših etiket na tekstilne izdelke. Dejstvo je, da so potrošniki upravičeni do določenih osnovnih informacij, na primer „kaj kupujem?“, „iz česa je narejeno?“ in „od kod prihaja?“. Menimo, da so potrošniki pri nakupu upravičeni do teh informacij in jim ne smejo biti prikrite. Tako se še enkrat znajdemo na področju nepoštenih poslovnih praks. Spremljanje in uveljavljanje sta na tem področju zelo otežena, zato smo v zvezi s tem podali predloge.

Tako govorimo o zagotavljanju zelo enostavnih informacij in, če potrošniki želijo izvedeti več, lahko pridobijo informacije na zahtevo; če se bo to izkazalo za uspešno, bo Komisija izbrala najboljši način, kako pomagati potrošniku.

Podali smo številne predloge. Če igrače vsebujejo več kot 85 % tekstila, menimo, da morajo biti v skladu s tem. Nekateri ljudje pravijo, da je to vse lepo in prav, vendar že imamo direktivo o varnosti igrač. Vendar se ta nanaša na varnost in ne na informiranje potrošnikov glede tega, iz česa je izdelek narejen, za kar si lahko predstavljam, da potrošniki želijo vedeti.

Potem je tukaj na primer predlog spremembe, ki pravi nekako tako: potrošniki so upravičeni vedeti, ali je izdelek narejen iz materialov živalskega izvora, in ni jim potrebno poizvedovati naprej; proizvajalec mora navesti, ali izdelek vsebuje kakršne koli živalske izdelke. Ne govorimo o vlaknih, temveč o drugih materialih, na primer krznjenih kosih.

Nenazadnje je tukaj znano vprašanje „Made in“, glede katerega je Komisija podala predloge leta 2005. Tiste besede smo dejansko dobesedno prenesli in upam, da bo ob podpori Komisije in Parlamenta Svet spremenil mnenje in videl stvari v pozitivni luči. Zato pozivam Svet, da s Komisijo in Parlamentom doseže kompromis, ki bo v tej uredbi vodil v izboljšanje v korist potrošnikov in boljše informiranje.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, pred govorom bi se želel pridružiti izrazom sožalja, ki jih je Parlament že izrekel glede smrti dveh evropskih vojakov, ki sta bila danes zjutraj ubita v Afganistanu v terorističnem napadu.

Gospe in gospodje, Komisija je začela pregledovati standarde glede tekstilnih imen v sklopu kampanje „Boljši predpisi“. Glavni cilj tega predloga je izboljšati obstoječi pravni okvir in poenostaviti postopek za sprejetje novih tekstilnih imen. Predlog tako namerava spodbujati inovacije v tekstilnem sektorju.

Cilj nove uredbe je omogočiti proizvajalcem, uporabnikom in potrošnikom hitrejši dostop do inovativnih izdelkov, ki vsebujejo nova vlakna; tema, ki je blizu evropskim potrošnikom, podjetjem v sektorju – kar vključuje tekstilna podjetja in podjetja oblačil – ter prav tako nacionalnim upravam.

Najprej bi se želel zahvaliti Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ker je 8. aprila odobril poročilo. Posebej bi se želel zahvaliti poročevalcu, gospodu Mandersu, in poročevalcem v senci za njihovo poglobljeno in podrobno delo na tem predlogu, ki je povzročil tako živahno in konstruktivno razpravo glede označevanja tekstilnih izdelkov. Ker gre za predlog poenostavitve prava, se je Komisija oddaljila od določb, ki jih določa direktiva v svojem izvirnem besedilu, ki ga je zdaj treba nadomestiti z uredbo, o kateri poteka razprava.

Komisija se strinja z veliko večino sprememb, predlaganih v poročilu, ki ga je sprejel Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov. Zavedamo se, da bo o nekaterih spremembah, zlasti tistih, ki predlagajo razširitev obsega uredbe, potekala razprava v Svetu. Po svojih najboljših močeh bomo skušali olajšati razpravo med institucijama in trdo bomo delali za doseg sprejemljivih kompromisov.

Ena od teh sprememb zadeva oznako porekla „made in“, ki je prvotni predlog Komisije ni zajel: Parlament je zmeraj aktivno posvečal veliko pozornost tej zadevi, ki je tako velikega pomena za potrošnike.

Spremembe, predlagane na tem področju, se nanašajo na predlog, ki ga je Komisija predstavila leta 2005, glede označevanja porekla mnogih pomembnih kategorij izdelkov, vključno s tekstilnimi izdelki. Te spremembe bom podprl, kot sem že poudaril med sestankom z Odborom za notranji trg in varstvo potrošnikov. Isti pristop bom uporabil glede spremembe, ki predlaga označevanje netekstilnih delov živalskega izvora.

Prav tako bi želel podati nekaj opazanj glede ostalih sprememb. Glede predloga spremembe 19 je predlog Komisije že določal, da so tradicionalni krojači izvzeti iz označevanja. Razširitev te izjeme na vse tekstilne izdelke, ki so potrošnikom ponujeni kot enkratni izdelki, pa bi pomenilo, da bi preveliko število oblačil bilo izvzeto iz označevanja. Sektor učinkovito predstavlja enega od glavnih področij razvoja za evropska oblačila. Takšni izdelki bi torej bili izvzeti iz označevanja in obstajalo bi tveganje, da bi število izjem postalo preveliko.

Glede predloga spremembe 63, ki namerava odstraniti igrače s seznama izdelkov, ki so izvzeti iz obveze po označevanju, bi vas rad spomnil, da je ključno vprašanje v zvezi z igračami varnost. Ustrezni standard je dovolj podrobno določen in je bil temeljito preučen leta 2009, ko so v Svetu in Evropskem parlamentu potekale razširjene razprave.

Ker je bilo vprašanje varnosti že obravnavano v ad hoc standardu o igračah, nas skrbi, da bi to dodatno breme za proizvajalce lahko postalo nesorazmerno. Glede zahteve po preučitvi ostalih možnosti označevanja tekstilnih izdelkov in oblačil sem zavezan k vzpostavitvi široke in odprte razprave z zainteresiranimi stranmi glede vseh drugih vprašanj, ki so bila postavljena med razpravami v Evropskem parlamentu in Svetu.

Zahvaljujem se vam za pozornost in skrbno bom poslušal vaše pripombe med razpravo.

Lara Comi, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tekstil predstavlja enega od ključnih sektorjev na našem evropskem trgu. Predlog, ki ga je predstavila Evropska komisija, je že odlična izhodiščna točka za izboljšanje in poenostavitev regulativnega okvira, ki trenutno velja v državah članicah, zlasti v smislu preglednosti in prožnosti prava o tehnoloških dosežkih v tekstilni industriji.

Delo, ki smo ga do danes opravili v Parlamentu, nam je gotovo omogočilo razširiti prvotni obseg z uvedbo standardov za ostale zahteve glede označevanja, ki jih štejemo za nepogrešljive. Zlasti bi vas želela opozoriti na standarde, ki se nanašajo na navedbo porekla.

V tem primeru smo predlagali dva različna sistema označevanja: obvezni sistem za izdelke iz tretjih držav, kot je že določeno v uredbi iz leta 2005, ki jo, kot veste, trenutno blokira Svet; ter neobvezni sistem za izdelke, narejene v državah članicah.

Na splošno imata sistema dvojni namen, čeprav je pomembnejši med njima gotovo navedba dejanske države porekla izdelka. Potrošniki morajo pri nakupu tekstilnih izdelkov imeti možnost odločanja na podlagi dejstev. Z uporabo predlaganih meril za pripis porekla se nameravamo izogniti oznakam, ki bi lahko vsebovale napačne ali zavajajoče podatke, kar bi gotovo škodilo potrošnikom.

Še več, s temi novimi predpisi prav tako nameravamo zaščititi mala in srednje velika podjetja, ki so se odločila obdržati svoje poslovanje znotraj držav članic.

Odločitev o plenarnem glasovanju je bila določena na podlagi želje Evropskega parlamenta, da glede teh vprašanj zavzame trdno stališče, zlasti ob upoštevanju političnega soglasja, ki je bilo doseženo med tremi največjimi skupinami. Rada bi povedala, da je sodelovanje s poročevalcem in ostalimi poročevalci v senci resnično bila odlična izkušnja.

Kljub našim različnim političnim pogledom smo uspeli najti pravo stično točko, za katero upamo, da predstavlja najboljši način za varovanje interesov evropskih državljanov in same Evropske unije. Zato upam, da bomo jutri imeli enotno glasovanje glede tega poročila, kar bo Svetu dalo močan politični znak glede nalog, ki bodo pred nami v drugi obravnavi. Iskreno se vsem zahvaljujem za vaše sodelovanje.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Christel Schaldemose, v imenu skupine S&D. – (DA) Gospod predsednik, na začetku bi se želela zahvaliti gospodu Mandersu in kolegom poslancem za njihovo zelo konstruktivno sodelovanje v zvezi s tem predlogom. Ta tekstilna uredba je dober in potreben predlog. Popolnoma smiselno se zdi uskladiti pravila za to, kako odobrimo nova vlakna za notranji trg. V Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu zato podpiramo predlog kot celoto.

Vendar pa prav tako menimo, da predlog ne bi smel koristiti le eni strani. Ne sme koristiti le industriji. Za nas je zelo pomembno, da se osredotočimo na to, kar je dobro za potrošnike. Ko smo se ukvarjali s tem predlogom, smo zato menili, da je bistveno zagotoviti, da potrošniki prejmejo jasne informacije glede vlaken in tekstila, ki ga kupijo. Zato smo želeli, da vsebuje 100 % seznam o sestavi vlaken.

Vendar se nismo želeli ustaviti pri tem. Seveda smo prav tako naklonjeni študiji, ki trenutno poteka, o tem, kako običajno označujemo tekstil v EU, in sodelovali smo pri pripravljanju predlogov v tej smeri. Menim, da je za potrošnike zelo pomembno, da poznajo vsebino tega, kar kupujejo, kje so bila oblačila proizvedena, ali vsebujejo snovi, ki bi lahko povzročile alergično reakcijo, ali kar koli drugega, kar bi morali vedeti. Menim, da so mnoge od teh stvari – vključno s pogoji, pod katerimi so izdelana – precej pomembne za potrošnike in bodo še bolj v prihodnosti. Zato je za nas bilo pomembno povedati, da menimo, da je pomembno izvesti podrobnejšo preiskavo, kako lahko ustvarimo ustrezen sistem označevanja za tekstil, ki bo koristil potrošnikom. To je tudi eden od razlogov, zakaj smo temu predlogu dali tako jasno podporo. Osebo prav tako menim, da je za nas precej pomembno, da si pobliže pogledamo velikosti oblačil. Menim, da bi se trgovina na notranjem trgu povečala, če bi lahko bili prepričani, da so navedene velikosti oblačil iste ne glede na državo, v kateri so oblačila kupljena.

Socialni demokrati v celoti podpiramo predlog in menimo, da bi lahko koristil industriji, in kar je najpomembnejše, da bi lahko koristil tudi potrošnikom.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, gospodu Mandersu je treba čestitati za to resolucijo in poročilo, katerega namen je prinesiti nekaj reda v vedno večjo neubranost na svetovnem trgu.

Zlasti me zanima vprašanje obveznega označevanja porekla, s katerim se ukvarjam v Odboru za mednarodno trgovino, svojem odboru, kot poročevalec v senci za Skupino zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo s poročevalko Cristiano Muscardini, in ki se v manjšem delu lahko predvidi v poročilu gospoda Mandersa.

Na svetovnem trgu, kjer poslujejo, veljajo predpisi za obvezno označevanje porekla v Združenih državah, Kitajski, Avstraliji, Mehiki, Japonski in mnogih drugih državah. To ustvarja neravnovesje, ki v veliki meri vpliva na proizvajalce in potrošnike na naši celini, kar vodi v anomalije, ki jih je treba odpraviti.

To še bolj velja za tekstilne izdelke, kjer gre za problem varnosti, na katerega smo že bili opozorjeni; vendar na nek način tudi namigujejo na državo porekla, rekel bi, da na skoraj poetičen način, kar je posebej pomembno.

Danes je položaj, v katerem smo se znašli, zavrt v zmedo, kajti oznaka porekla je navedena na nekaterih izdelkih, ker to ustreza proizvajalcu, v drugih primerih pa ni navedena, ker ne ustreza proizvajalcu; v nekaterih primerih je vključena, vendar v skladu s predpisi drugih držav, saj se izdelki izvažajo tudi v Združene države Amerike in na Japonsko, zato so narejeni ob upoštevanju teh trgov. Jasno je, da potrebujemo lastne evropske standarde glede te teme.

Zaradi tega si Evropski parlament preko poročila gospoda Mandersa, ki smo ga pravkar poslušali, in preko dela, ki ga opravljamo v Odboru za mednarodno trgovino, prizadeva ustvariti svoje platno, da bi dosegli večjo jasnost tako za potrošnike kot za proizvajalce.

Heide Rühle, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospod predsednik, zlasti se strinjam z besedami prejšnjega govornika. Tudi mi smo zadovoljni, da Odbor za mednarodno trgovino dela na tem področju. Prav tako bi se želela zahvaliti poročevalcu. Kljub temu pa se ne strinjam z njegovim stališčem in jutri ga ne bomo mogli podpreti glede nekaterih točk.

Dovolite mi, da ponovno poudarim, za kaj gre pri tem vprašanju. Vsi bi radi videli jasne oznake države porekla. Vsi se strinjamo, da je treba izvajati pritisk nad Svetom, in vsi obžalujemo, da Svet že nekaj let blokira jasno označevanje države porekla. Vendar pa je ta direktiva direktiva in ne simbolična resolucija, kjer bi kaj takega lahko bilo navedeno. Sama sem na primer podprla pisno deklaracijo, ki izrecno še enkrat poziva k ukrepanju, in zdi se mi pomembno, da še naprej delamo na tem področju.

Ta direktiva pa ima drug cilj in namen, in to je zagotoviti preglednost in potrošnikom ponuditi gotovost pri imenovanju novih vlaken in novih materialov. Zdaj se bojimo, da če bo obseg te direktive razširjen, bo direktiva doživela isto usodo kot zadnji poskus uvedbe oznake porekla „Made in“ – z drugimi besedami, da jo bo Svet ponovno blokiral. To bi bilo res obžalovanja vredno, saj resnično menimo, da je tukaj potrebno relativno hitro ukrepati. Podpiramo vse druge ukrepe na področju označevanja porekla „Made in“ – nobenega dvoma ni, da bomo v tem vedno zavezniki – vendar se nam zdi narobe, da bi to uredbo zlorabili za doseg tega cilja.

Malcolm Harbour, v imenu skupine *ECR*. – Gospod predsednik, danes zvečer govorim v imenu poročevalke v senci, gospe McClarkin, ki je prav tako veliko sodelovala pri tem dokumentu.

Želim nas povesti nazaj v skladu s tem, kar je govorila gospa Rühle. Popolnoma se strinjam z njo, kako bo obravnavano vprašanje države porekla. V tukajšnjih predlogih so bile podane znatne izboljšave glede samega bistva predloga: o tem, kako se označujejo vlakna, kako se označi sestava, in o jasnosti označevanja.

Vendar sem opazil, da poročevalec očitno ni omenil, da je to dejansko temeljna direktiva o notranjem trgu ter direktiva o varstvu potrošnikov, katere cilj je poenostaviti zakonodajo, zaradi česar bo olajšano priznavanje novih imen in uvajanje novega tekstila na trg – približno 12 mesecev prej – v zvezi z delom, ki ga nameravamo opraviti glede standardizacije, pa bo prinesla bistvene izboljšave na to področje s prenosom predpisov pod okrilje Evropskega odbora za standardizacijo, vse to pa bo pomenilo velike prihranke industriji in izboljšalo koristi potrošnikov.

Pravo vprašanje za poročevalca je, ali želimo ogroziti vse te pozitivne učinke s tem, da predlogu dodamo vprašanje označevanja države porekla, ki ga je – kot je pravilno opozorila gospa Rühle – Komisija že predlagala glede cele vrste izdelkov. Mislim, da moramo biti zelo previdni, da ne bi ustavili koristi. Strinjam se, da bi morali zavzeti politično stališče in prav tako bi morali zahtevati drugačne stvari, kot jih zahteva on, vendar menim, da obstaja veliko vidikov, kjer je presegel svojo vlogo poročevalca za ta odbor in je postal božično drevo za nekatere od svojih zamisli. Upam, da bo to upošteval pri jutrišnjem glasovanju, tako da lahko potrošnikom in proizvajalcem omogočimo koristi. Podajte nekaj političnih izjav, vendar ne zadržujmo tega brez potrebe.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (SV) Gospod predsednik, da bi se potrošniki lahko pravilno odločali in izkoristili svojo moč, morajo imeti dostop do informacij o izdelkih. To poročilo je prvi korak in pomeni, da bo tekstil dobil oznako svoje države porekla; z drugimi besedami, podatke o tem, kje je blago bilo proizvedeno. Kot potrošniki imamo pravico to vedeti.

Zdaj imamo prav tako priložnost zahtevati, da Komisija nadaljuje z dajanjem več moči potrošnikom. Med drugim imam v mislih navodila za nego ter opozorila glede zdravja in varnosti. Tistim z alergijami ne bo treba biti izpostavljeni blagu, ki vsebujejo sledove alergenih snovi.

Naši državljani menijo, da pravila notranjega trga dajejo prednost podjetjem in industriji. Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice skupaj z mano meni, da je skrajni čas, da se zahteve potrošnikov dajo na prvo mesto. To ne bi koristilo le potrošnikom, temveč tudi resnim podjetjem.

William (The Earl of) Dartmouth, v imenu skupine *EFD*. – Gospod predsednik, poročilo se opisuje kot, citiram „v glavnem tehnične narave brez večjih političnih posledic“. Evropska komisija nikoli ne zapravi dobre krize. Podobno je tudi Evropski parlament vaje uporabljal tehnična poročila za ustvarjanje usklajene

evropske naddržave. Zaradi tega Stranka za neodvisnost Združenega kraljestva to poročilo obravnava z nezaupanjem.

Vendar prvi del poročila združuje tri direktive v eno uredbo, kar bi pomenilo poenostavitev. Kasneje obstaja celo namig razveljavitve. Kljub temu močno nasprotujemo drugemu delu, zlasti predlogu spremembe 58, ki namerava na ravni Unije uvesti nove zahteve za označevanje. Zlasti navajam predlog za, citiram „vseevropski sistem enotnega označevanja velikosti za oblačila in obutev“. V Združenem kraljestvu imamo popolnoma učinkovit sistem za velikosti. Je popolnoma drugačen od sistema, ki obstaja v večini celinske Evrope. Državljeni Združenega kraljestva ga poznajo in razumejo in ne sme ga zamenjati vseevropski sistem.

Ponovno namerava poročevalec Evropskega parlamenta uporabiti jasen tehnični dokument za uresničevanje popolnoma nedemokratskega cilja evropske naddržave.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, v na tisoče razpravah o globalizaciji, ki smo jih imeli v zadnjih desetletjih, smo vedno prišli do točke, ko tisti, ki spremljajo razpravo, vprašajo, kaj lahko storijo. Posledično se vedno omeni moč potrošnikov. Vendar se jim na področju, kjer lahko uveljavljajo to moč – namreč pri kupovanju proizvodov – na pot postavljajo nepotrebne ovire. Na področju tekstila obstaja določena standardizacija, vendar menim, da nam manjka poguma.

Komisija, gospe in gospodje, presenečen sem, da sem prvi omenil tole. Zakaj nismo bili bolj ambiciozni glede oznake spoštovanja socialnih pravic? Zakaj je še vedno imamo? Zakaj ne uporabljamo tega idealnega instrumenta za ustvarjanja preglednosti glede tega, kje, kako in pod kakšnimi pogoji so takšni izdelki dejansko proizvedeni? Nenehno se pritožujemo nad izgubo delovnih mest, vendar ne storimo tega, kar najbolj zanima potrošnike – namreč jim omogočimo, da na podlagi dokazov izvedo, kaj dejansko kupujejo?

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospod Manders, najlepše se vam zahvaljujem za delo, ki ste ga vložili v to uredbo. Prav tako bi se želela posebej zahvaliti svojemu poročevalcu v senci, saj čeprav res gre za tehnično poročilo – kot je že večkrat bilo omenjeno – ima mnogo daljnosežnih posledic za naše državljane. Navsezadnje, gre za dovoljevanje, da se na trg Evropske unije dajejo nova vlakna.

To želimo omogočiti. Evropska komisija ima glede tega prav. Vendar ne na kakršen koli način; vlakna je treba preskusiti, da bodo državljani resnično lahko uživali varstvo potrošnikov, o katerem zmeraj govorimo. Na primer, pomembno je preskusiti, ali so vlakna alergena. Prav tako morajo biti jasno označena, tako da lahko naši državljani – ki so vedno opisani kot odgovorni državljani – primerno ukrepajo.

V zvezi s tem moram nasprotovati poslancem, ki so rekli, da bi morali izpustiti oznako države porekla. To je zelo pomembno in popolnoma pravilno. Mnogo državljanov želi vedeti, od kod prihajajo vlakna in tekstil. Kakšno je njihovo ozadje? Njihovo ozadje vključuje način, kako so bila proizvedena. Obžalovanja vredno je, vendar se v mnogih državah še vedno uporablja delo otrok ali celo suženjsko delo. Nekateri državljani želijo biti obveščeni o tem, tako da se pri nakupu izdelkov lahko odgovorno odločajo.

Morda to ni naloga te uredbe, vendar je naloga nas poslancev, da o tem spomnimo Svet in izvajamo pritisk, da bi zagotovili, da se besedilo glede označevanja porekla, ki je bilo pripravljeno že leta 2005, končno začne uresničevati. To je priložnost, ta povečamo ta pritisk in resnično se ga moramo poslužiti, da bi dosegli dobro uredbo, o kateri bodo državljani lahko rekli: da, to vsekakor lahko sprejmemo – takšne stvari pričakujemo od naših predstavnikov v Parlamentu.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, če je v Evropi en industrijski sektor, v katerem je bilo zaposlovanje žrtev neusmiljenih selitev, prostega pretoka kapitala, močnega evra in dampinga, potem je to tekstilni sektor. Kar se tiče proizvodnje in zaposlovanja, danes ostaja le nekaj vrzeli v srednjih/višjih, luksuznih in visokotehnoloških sektorjih. Vendar vse to ostaja krhko in na milost in nemilost prepuščeno ponarejanju ter tehnološkemu napredku držav v vzponu, ki jih prepogosto financira kapital evropskih podjetij.

Zato je vse, kar lahko pomaga zaščititi delovna mesta in strokovno znanje in izkušnje v evropskem tekstilnem sektorju, pozitivno. Zato prav tako podpiram oznake spoštovanja socialnih pravic, da bi potrošnikom pomagali izbirati blago na podlagi etičnih meril, kot so zdravje, varnost, pravice, dobrobit, delovni pogoji in plača delavcev.

Prav tako podpiram označevanje kot sredstvo za boj proti ponarejanju, v kolikor si dejansko zagotovimo človeške vire za boj proti goljufijam. Potem moramo iti dlje z vzpostavitvijo resničnih preferenc Skupnosti. Vendar pa lahko imamo vse mogoče ukrepe označevanja, vendar bodo le malo uporabni brez politične volje za ponovni razvoj tekstilne industrije, ki v Evropi ustvarja delovna mesta.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Gospod predsednik, tekstilna industrija gre skozi obdobje dramatičnih sprememb. Na trg vstopajo nova vlakna in tkanine in potrošniki težko razumejo, kaj kupujejo. Na žalost je velik delež blaga proizveden v državah, kjer ni nobene oblike nadzora izdelkov. Že desetletja obveščamo potrošnike glede vsebine hrane in zdravil, vendar ne o tem, kaj vsebujejo oblačila, ki jih nosijo. Zato je v tej „nano“ dobi dobro, da se začnemo osredotočati na to temo in strinjam se s Komisijo in poročevalcem, da potrebujemo sistem enotnega označevanja velikosti za oblačila in obutev.

Internet odpira popolnoma nove priložnosti za trgovce in prodajalce, da najdejo informacije o določenem izdelku z uporabo identifikacijske številke. Vendar je zlasti pomembno obvestiti potrošnike glede alergenih in nevarnih snovi. Poleg tega so nasveti glede nege, država proizvodnje, vnetljivost in uporaba kemikalij pri proizvodnji prav tako pomembni. Vendar pa je pri vsakodnevem ravnanju z izdelki za potrošnike bistvena uporaba simbolov, ki so neodvisni od jezika.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Poštena konkurenca za evropsko trgovino in industrijo, isto kot varstvo evropskih potrošnikov, se v globaliziranem poslovanju ne more vzpostaviti brez opredelitve določenih standardov proizvodnje ter informiranja potrošnikov glede proizvajalcev. Ta uredba bo nedvomno uspešnejša kot stara direktiva pri uvajanju nadaljnjih izboljšav na področje označevanja tekstila, enoletnem skrajšanju roka za trženje novih vlaken in hkrati pri odpravi etiket za potrošnike.

Vendar pa med Parlamentom in Svetom ostajajo številna nesoglasja, na primer glede združevanja imen vlaken z lingvistično nevtralnimi simboli ali oznakami za netekstilne živalske sestavine tekstilnih izdelkov ali problematičnih alergijskih testov, kar je škoda. Vendar pa sem zadovoljna, da obstaja manj nesoglasij glede označevanja države porekla izdelkov in njihovih pogojev uporabe. To je obvezno za tekstil, uvožen iz tretjih držav, vendar ni več obvezno za tekstil, proizveden v državah članicah. To je dober znak in evropski proizvajalci in potrošniki, ki jim je mar za kakovost, so k temu pozivali že leta. Upam, da bomo to načelo kmalu razširili na izdelke iz stekla in porcelana ter ostale izdelke in da bomo to uspeli narediti, preden evropski izdelki popolnoma izginejo z našega trga pod pritiskom poceni izdelkov nižje kakovosti.

Rada bi se uprla tistim, ki to opisujejo kot protekcionizem. Navsezadnje podatkov o tem, kje je bil proizveden večji del izdelka in pod kakšnimi pogoji, ni vredno skrivati; nasprotno, ti podatki bodo potrošniku omogočili boljše usmeritev na globaliziranem trgu. Okrepilo bo promocijo visoko kakovostnih evropskih znamk ter morda upravičeno navdalo državljane s ponosom glede tega, kar so Evropejci še zmeraj sposobni proizvesti kljub konkurenci poceni delovne sile. Glavna dodana vrednost, ki jo potrošniki pričakujejo, je upanje, da se bo lažje izogniti nakupu nevarnih izdelkov, ki jih je še zmeraj veliko kljub izboljšanemu nadzoru. Pozdravljam podporo Komisije in verjamem, da bo tudi v Svetu dosežen kompromis.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, najprej želim čestitati poročevalcu in poročevalcem v senci, ki so na vseh stopnjah odbora pokazali pozitiven in v potrošnike usmerjen odnos glede te teme. Menim, da je to delo ponoven prikaz sposobnosti Parlamenta, da se uvršča med najprožnejše institucije Evropske unije, večče doseganja soglasja. To je morda drugič ali morda tretjič od časa, ko sem se pridružil Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, da je ta parlament naprednejši kot Svet, in pozdravljam več primerov tega tudi v prihodnosti.

Kar se tiče vprašanja samega, je poskus usklajevanja pravil za označevanje tekstila in določanja imen zelo pozitiven primer, kako lahko notranji trg pomaga potrošniku in proizvajalcu. Ta predlog je enako pomemben za industrijo in potrošnike. To si je pomembno zapomniti in včasih mislim, da potrošniška stran ni deležna tolikšne pozornosti, kot je potrebno.

Predlog je v začetku bil predvsem tehničen in nepolitičen in je bil le sredstvo za združitev treh direktiv. Ker pa se kot Parlament redko vračamo na te vrste vprašanj, je smiselno poskusiti in pripraviti čim izčrpnije predloge glede tega.

Potrošniki imajo pravico do točnih, ustreznih, razumljivih in primerljivih podatkov o sestavi tekstilnih izdelkov. Prav tako imajo pravico do popolnega – in to resnično popolnega – seznama vlaken, ki so v izdelkih; to je potrebno pri preprečevanju alergij itd.

Osebo menim, da je zelo pomembno, da obstaja preglednost v metodah in pogojih proizvodnje in da obstaja točen dokaz glede mesta porekla. To bo omogočilo odločanje za nakup na podlagi socialnih dejavnikov. Mislim, da v svetu, v katerem živimo, postaja to vedno pomembnejše, glede na delo otrok in suženjsko delo itd.

Zato podpiram mnogo zamisli Komisije, pa tudi pozive k splošnejši shemi označevanja tekstilnih izdelkov. To bi morali sprejeti kot priložnost za najboljšo zakonodajo, ki bo poglobila in okrepila notranji trg.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, na začetku bi rada čestitala gospodu Mandersu za njegovo delo na tem poročilu ter se zahvalila ostalim poslancem, ki so z njim pri tem sodelovali. V resnici je samo zato, ker ta predlog poenostavlja in izboljšuje veljavni zakonodajni okvir z združitvijo vse obstoječe zakonodaje – treh osnovnih direktiv o imenovanju in označevanju tekstilnih izdelkov – tudi pomemben.

Poleg tega pa bo ta predlog imel pozitiven vpliv na zasebne akterje in na javne oblasti ter bo prav tako omogočil razvoj na novo razvitih vlaken ter bo tako spodbujal inovacije v tekstilnem sektorju ter sektorju oblačil. Ta pregled bo prav tako poskrbel za preglednejši postopek dodajanja novih vlaken na seznam usklajenih imen vlaken. Zdi se, da ni več dvoma, da bo ta uredba v korist udeleženiim akterjem.

Vzemimo tekstilno industrijo, ki bo imela koristi od zmanjšanih upravnih stroškov in možnosti zgodnejše uvedbe novih vlaken na trg. Kar se njih tiče, oblastem držav članic ne bo treba prenesti sprememb v nacionalno zakonodajo, kar jim bo omogočilo, da znatno zmanjšajo svoje stroške. Poleg tega bodo potrošniki prejeli jamstvo, da imenovana vlakna ustrezajo določenim lastnostim, in bodo prav tako imeli koristi od dejstva, da bodo nova vlakna prej prišla na trg. Uvedba teh vlaken je pomembna za evropsko industrijo kot način za spodbujanje inovacij, kar bo pomenilo, da bo potrošnike doseglo več informacij.

V današnjem okolju globaliziranega sveta in gospodarstev v vzponu z vedno večjimi trgi, na katerih je v obtoku na milijone izdelkov, ki jih proizvaja na milijone podjetij, je zaveza k inovacijam in hitrost, s katero te inovacije dosežejo potrošnika, ključna za podjetja, zlasti za mala in srednje velika podjetja. Uporaba te uredbe bi lahko vodila v večjo konkurenčnost malih in srednje velikih podjetij. Ta nova uredba bo vsekakor pomenila, da bodo mala in srednja velika podjetja povečala svoj tržni delež in na ta način prispevala k zaposlovanju v Evropi.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospod predsednik, obstaja izraz, ki pravi, da „življenje človeka visi na nitki“. Predstavljajte si, da če nitka ne bi bila močna, če ne bi bila narejena iz pravega materiala, bi to življenje bilo izgubljeno. To pravim, da bi prikazala, kako pomembne so niti in tkanine.

Ne gre samo za tehnično vprašanje. Tukaj ne razpravljamo o tehničnem poročilu. Menim, da ima odlično poročilo, ki ga je pripravil gospod Manders, za kar se mu zahvaljujem, politično dimenzijo, dimenzijo, ki vpliva na trgovca in proizvajalca: s to uredbo bo njuno delo lažje in hitrejše.

Ima politično razsežnost, ki vpliva na potrošnike in, z razširitvijo, na notranji trg; politično razsežnost, ki zastavlja etična vprašanja. Vedeti moramo, od kod izdelek prihaja, kje je bil narejen. Oznaka „made in“ ni tehnično vprašanje. Mislim, da je predvsem zelo politično vprašanje. Če vemo, iz katere države prihaja izdelek, imamo podatke o tem, kako je bil proizveden, o vrsti delovne sile, ki se tam uporablja, o pravicah delovne sile in ali se te pravice spoštujejo.

Mi tukaj, tako kot državljani Evropske unije, nismo tehnokrati, ki po svetu hodijo z zaprtimi očmi. Smo ljudje, ki razmišljajo, sprejemajo predpise in delujejo v imenu drugih ljudi. Zato gre pri vprašanju „made in“ morda za tehnokratski postopek resnih političnih razsežnosti in moramo ga utrditi. Mislim, da bo naš prispevek tukaj igral veliko vlogo.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospa Rühle mi je bila vedno zelo pri srcu, toda tokrat je prvič v šestih letih glede neke teme povedala natanko to, kar sem imel v mislih. Tudi jaz se bojim, da je to obžalovanja vreden postopek združevanja dveh dokumentov na način, ki ne koristi državljanom Evropske unije, Komisiji ali Svetu.

Vsi se strinjamo, da je označevanje tekstilnih izdelkov tema, ki je zelo pomembna za potrošnike, in da moramo nujno najti rešitev. Vendar moramo res paziti, da tukaj ne pomešamo dveh različnih stvari. V Parlamentu še nikoli nisem videl česa podobnega: Trenutno potekajo posvetovanja v Odboru za mednarodno trgovino glede predloga uredbe Komisije, potem pa damo popolnoma isto zadevo v drug dokument.

Govorim o oznaki porekla „Made in“. Ne bom šel v podrobnosti glede vseh zadev, o katerih se bomo posvetovali v odboru v naslednjih tednih in mesecih v zvezi z uredbo „Made in“, na primer katera je država porekla izdelka, ki je bil oblikovan v Italiji, narejen iz usnja, obdelanega v Argentini, in bombaža iz Turkmenistana, ki je bil izvezen v tkanino na Kitajskem, če je izdelek sešit v Vietnamu ter potem spet zlikan in zapakiran kot gotova srajca v Italiji? Od kod izhaja ta izdelek? Ali bomo uspeli sprejeti pravilo za potrošnike?

Popolnoma prepričan sem, da če nam bo to uspelo, to ne bo v okviru uredbe, o kateri razpravljamo danes, ampak pod okriljem projekta, za katerega je odgovorna gospa Muscardini. Zelo bi bil hvaležen, če bi obe zadevi lahko v drugi obravnavi hitro spet ločili. Resnično menim, da z mešanjem in povezovanjem teh stvari ne delamo nobene usluge potrošnikom, Parlamentu, Komisiji in Svetu. Zelo bi bil zadovoljen, če bi lahko tukaj našli rešitev, ki bi resnično preprečevala blokado uredbe.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se poročevalcu, poročevalcem v senci in komisarju oziroma podpredsedniku komisije Tajaniju za natančne in točne odgovore, ki ste nam jih dali glede ključnih točk.

Pred osemnajstimi leti je Univerza v Barceloni izvedla študijo, ki je zaključila, da bo do leta 2000 tekstilna industrija izginila z Evrope. Zdaj je leto 2010 in ta mračna prerokba se ni uresničila, in to iz preprostega razloga: namreč ker so raziskave in inovacije, razvite v Evropi in državah, ki so obdržale svojo proizvodno bazo – ker niso delovale le kot razvojni centri, ampak kot centri aplikativnih raziskav in industrije – zagotovile proizvodnjo novih inovativnih vlaken. Od tukaj izhaja potreba po teh uredbah namesto direktive, da bi zagotovile prožnost, zaščitile potrošnike v zvezi z označevanjem in zajamčile državo porekla.

Podpredsednik Tajani, menim, da si je vredno predstavljati prihodnost, kjer je prav tako Evropska enota za spremljanje zaščito zdravja in varstva, z drugimi besedami, organ za ohranitev te izvirnosti. Menim, da se moramo vsi strinjati glede tega pozitivnega vidika, ki izhaja iz tega poročila.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da se vsi strinjamo glede pristopa predloga za uredbo, o kateri poteka danes razprava, zlasti vidikov, ki se nanašajo na zmanjšanje birokracije s spodbujanjem inovativnejše industrije, na jasnost in, najpomembneje, na potrošnika – in poudariti moram ta zadnji vidik.

Zaradi tega bi želel poudariti bistvo glede države porekla, ker menim, da gre za nepogrešljivo značilnost: potrošniki danes želijo biti obveščeni in gotovo je država porekla eden od najobčutljivejših podatkov, ki jih lahko ponudimo potrošnikom. Če si pogledamo kateri koli trg v katerem koli evropskem mestu, menim, da bomo videli, da ljudi zanima, kaj kupujejo: zanima jih, kaj kupujejo, iz česa je izdelek narejen in od kod izdelek izhaja. Gotovo gre za izjemno občutljiv in pomemben podatek in pomemben je, ker je Evropska unija postala dodatna vrednost, Evropska unija jamči za varnost in zaščito potrošnikov.

Mi vemo in potrošniki vedo, da imajo države zunaj EU – težko to povemo, toda vemo, da je res in nima smisla, da to skrivamo, gospe in gospodje – ohlapnejša pravila, ohlapnejše zakone in so manj občutljive za mnoge vidike, glede katerih nas je že mnogo poslancev opozorilo: delovne pogoje, zaščito mladoletnikov, zaščito žensk, zaščito delavcev, pa tudi ozaveščenost glede standardov ter snovi, ki se uporabljajo.

Prepogosto nas zgodbe v časopisu opozarjajo na primere alergij pri otrocih in ženskah. Govorimo z zdravniki, govorimo s pediatri, govorimo z ginekologi in vemo, da je uporaba izdelkov in snovi, ki so nevarni za zdravje, na žalost razširjena. Rada bi vas spomnila še na eno stvar: ne gre za vprašanje protekcionizma, bolj gre za vprašanje ustvarjanja enakih pogojev na svetovnem trgu, saj je že toliko naših partnerjev sprejelo to vrsto označevanja, med njimi tudi Združene države, Kanada in Japonska.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, spremljal sem celotno razpravo glede direktive o označevanju tekstila in kot prvo moram povedati, da je za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pomembno, da potrošniki, ki pri nakupu tekstila želijo imeti to informacijo, jo v resnici dobijo.

Predlog poročevalca za večjo uporabo tehnologije in identifikacijsko številko samega izdelka – namesto etikete, ki postane zelo dolga – za kar so podatki dostopni v drugih dokumentih, morda preko interneta, bi prav gotovo pomagal tistim, ki iščejo podrobne informacije. Prav tako bi pomagal tistim, ki ne želijo teh podatkov, ker jim ne bi bilo treba več brati vseh teh informacij na samem kosu oblačila.

Drugič, študija, ki jo predlagajo poročevalec in poročevalci v senci – izkoristil bi priložnost ter se jim še enkrat izrecno zahvalil – postavlja številna vprašanja, ki jih je vredno obravnavati posamično, ki pa se bodo kot celota po vsej verjetnosti srečala z velikim nasprotovanjem v Svetu. To je še bolj obžalovanja vredno, ker bi ta predlog lahko bil posebnega pomena za evropsko tekstilno industrijo, saj bi nam visoko inovativna vlakna zagotovila prednost na nadvse konkurenčnem svetovnem trgu. Če ta uredba ne bo sprejeta, potem bomo vsi nekoliko oškodovani.

Upravičenih skrbi, sprejetih v spremembah odbora, ne smemo dajati na stran, vendar se moramo zdaj namesto tega osredotočiti na to, da bo ta predlog uspešen v izvirni različici Komisije. Morda bi se morali kasneje vrniti na vprašanja označevanja porekla in enotnih velikosti, kot je omenil gospod Caspary.

Upam, da bomo prišli do rešitve v tem dokumentu in to čim prej v drugi obravnavi. Prav tako upam, da bomo v tej drugi obravnavi rešili pomembna vprašanja, namesto da bi se predolgo ukvarjali z postranskimi zadevami.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, z veseljem prispevam k tej razpravi, ker se pripravljamo na glasovanje o nečemer, za kar menim, da je zelo pomemben ukrep: pomembno je racionalizirati delo naših podjetij, zlasti pa zaščititi potrošnike. Tisti, ki kupujejo, morajo vedeti, kaj kupujejo, in tisti, ki iščejo kakovost, morajo najti kakovost! Vendar je prav tako pomembno, da imamo predstavo o socialni vzdržnosti tega, kar kupujemo.

Nekdo je to že povedal – vendar želim še enkrat poudariti, ker menim, da je to posebna točka, ki mora izhajati iz te razprave v Evropskem parlamentu – želim vedeti, ali je določen izdelek narejen na mestu, kjer so delavci zaščiteni; želim vedeti, ali ta izdelek vključuje delo otrok; želim vedeti, ali je ta izdelek rezultat nelojalne konkurence.

Tukaj imamo torej ukrep, za katerega upam, da bo kmalu razširjen na ostale sektorje proizvodnje in obrti, ker menim, da bo ta ukrep Evropo mnogo bolj približal državljanom, in za to se zahvaljujem poročevalcem, ki so pripravili ta ukrep, ter Komisiji in komisarju Tajaniju, ki sta gonilna sila za njim.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, veliko te razprave o tekstilu spominja na razprave, ki jih imamo o hrani, poreklu hrane in kako označujemo hrano. Zanimivo je, da lahko pica, narejena na primer na Irskem, vsebuje sestavine, ki prihajajo iz 60 različnih držav. Pravilno označevanje je zelo zapleteno.

Eno od vprašanj, ki je bilo omenjeno, je zaskrbljenost potrošnikov, kako so stvari proizvedene, glede dobrobiti delavcev in okoljskih standardov. Na CNN sem gledala skrb vzbujajoče poročilo o stanju Biserne reke na Kitajskem. Prestolnica džinsa Evrope leži na bregovih te reke, ki je zelo onesnažena, ker svoje poceni izdelke izvažajo v EU, Združene države in na ostale trge – in potrošniki jih kupujejo. Čeprav govorimo, da potrošniki želijo podatke za ozaveščeno odločanje, se zdi, da se mnogi potrošniki ne zmenijo za podatke, ki jih imajo, in se odločajo na podlagi cene. Menim, da se moramo več pogovarjati o trajnostni proizvodnji in trajnostni porabi na vseh področjih – področju hrane in tudi tekstila.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pri zahvali poročevalcu, gospodu Mandersu, in poročevalki v senci, gospe Comi, bi z vsem spoštovanjem želel izreči določeno nestrinjanje z gospo Rühle.

Ona pravi, da je vključitev standardov „made in“ v to uredbo napaka; toda kam drugam naj umestimo te standarde, ki jih potrošniki in mala podjetja, ki delujejo v Evropi, že leta, že preveliko število let čakajo? Pravi, da je cilj te uredbe odpreti trg novim vlaknom, inovacijam, hitrejšemu sistemu kodiranja, toda skriti državo porekla, ker mora Evropa strahu, Evropa zatajevanja, Evropa prikrivanja, Evropa, ki ne pove, kje so stvari proizvedene, pravilno pospešiti trženje novih vlaken, vendar ne sme povedati potrošnikom, kje so tekstilni izdelki narejeni.

Kakšen je smisel tega dvojnega sistema sledenja? Zakaj moramo še vedno pri življenju ohraniti zamisel o Evropi, ki je birokratska, nejasna in, še huje, ki vliva strah in se izogiba jasnosti? Želimo standarde za „made in“ in želimo jih kmalu iz preprostega razloga – končujem, gospod Predsednik – in to je, da če ima tekstilni izdelek na njem napisano „Made in Europe“, to pomeni, da izdelek s to etiketo ni bil narejen z uporabo topil, ki so strupena ali škodljiva za okolje, niso ga naredili otroci, ki bi bili dobesedno prisiljeni v suženjstvo, ali izkoriščane ženske, niso ga naredili izkoriščani delavci z mučnimi delovniki in brez zjamčenih zdravja in varnosti, ugodnosti in plač.

Stavek „Made in Europe“ je garancija za potrošnika ter garancija za to, kako je izdelek nastal. Ponosni moramo biti na ta stavek in zagotoviti moramo, da bo nemudoma uveden. Zato podpiram predlog, prav takšnega, kot ga je predstavil ustrezeni odbor, in lahko se že zahvalimo komisarju Tajaniju za veliko uteho, ki jo je glede te točke dal Parlamentu.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, mislim, da je dobro, da razpravljamo o temi, ki vpliva na vsakega državljana, ker skoraj vsak državljan postane potrošnik in kupec tekstilnih izdelkov.

Označevanje je tudi zelo pomembno. Spomnim se, da sem bil pred leti v svoji državi večkrat zmeden, ko sem dvignil izdelek in videl na njem napisano „Deantús na hÉireann“ – „Irski proizvod“, potem pa si lahko odlepil nalepko in spodaj je pisalo „Made in China“, z drugimi besedami, potrošniki so bili prevarani.

Od takrat smo prišli že daleč, toda iti moramo še dlje. Točke, ki jih je izpostavila zlasti Lara Comi glede izdelkov iz tretjih držav, so zelo pomembne. Glede lastnih držav smo bili mnogo prestrogi in ne toliko z drugimi državami. To se prav tako nanaša na kmetijski sektor in zlasti bližnji predlogi Mercosurja to potrjujejo. Zato to pozdravljam.

In za konec, predlog, da bi celotna Evropska unija imela iste velikosti, je zelo dober. Za ljudi bo mnogo lažje nakupovati ter si ustvariti občutek Evropske unije brez ustvarjanja naddržave, glede katere je dobri grof nekoliko zaskrbljen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, ta razprava o oznakah porekla na etiketah in embalaži tekstila ter oblačil je zelo pomembna pri varovanju pravic potrošnikov, pa tudi pri zaščiti delovne sile in proizvodnje v tekstilni industriji in industriji oblačil naših držav.

Želimo se boriti proti socialnemu dampingu in delu otrok ter zaščititi socialne pravice in okolje. V prihodnosti, ki je boljša za vse, naj bo v Evropski uniji ali v drugih državah, mora označevanje potrošnikom omogočiti jasno izbiro in vključenost. Preko tega postopka jasnega označevanja porekla in vsebine izdelkov se bomo lahko bolj ozaveščeno odločali; prispevalo bo k boljši prihodnosti.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, strinjam se s tistimi, ki pravijo, da ima ta predlog uredbe nedvomen tehnični pomen, je pa tudi politično pomemben: politično pomemben je v tem, da se nanaša na interese evropskih državljanov, ker poenostavljamo standarde, in to pomeni olajšanje dela državljanom, olajšanje dela vsem podjetjem, ki poslujejo v tem sektorju.

Opravljam storitev za državljane, saj Parlament zdaj z veliko večino podpira označevanje in tako mi omogočamo državljanom, da vedo, kakšne vrste izdelke kupujejo. To pomeni, da jamčimo za njihovo zdravje in neodtujljive pravice – strinjam se z zamislimi, ki jih je v svojem govoru izpostavila gospa Gebhardt, pa tudi s tistimi gospe Figueiredo.

Prav tako smo zavezani ubraniti evropsko tekstilno industrijo: ne smemo pozabiti, da je ta sektor izgubil veliko delovnih mest, včasih zaradi nelojalne konkurence. Naša dolžnost je, da branimo konkurenčnost naših podjetij na svetovnem trgu, in preprečiti moramo damping znotraj Evropske unije. Braniti tekstilni sektor pomeni braniti na tisoče in tisoče delovnih mest in istočasno braniti pravice državljanov.

Z odobritvijo tega besedila bomo zaščitili celoten niz interesov, interesov, ki po mojem mnenju še vedno spoštujejo vrednote naše Evropske unije. Menim, da ima gospod Kelly prav in želel bi nekoliko pomiriti Lorda Dartmoutha, čeprav je že zapustil dvorano, ki je izrazil zaskrbljenost zaradi naddržave.

Mislim, da Evropska unija ni sodobna različica Hobbsovega Leviathana; gre preprosto za institucijo, ki uteleša načela solidarnosti in subsidiarnosti, brani človekove pravice in je zavezana k varovanju socialnega tržnega gospodarstva, trg sam pa je instrument za ustvarjanje socialne politike; zato tukaj ne obstaja nič, kar bi skušalo omejevati svobodo kogar koli, preprosto le branimo pravice pol milijona evropskih državljanov, ki živijo znotraj naše Unije.

Stališče Komisije o spremembah Parlamenta

poročilo gospoda Mandersa (A7-0122/2010)

Komisija lahko sprejme spremembe 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 in 61.

Komisija lahko načeloma sprejme spremembe 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 in 72.

Komisija ne more sprejeti sprememb 19, 37, 38, 63, 68 in 71.

Toine Manders, poročevalec. – (NL) V čast mi je, da je ta ponedeljek zvečer prisotno tako veliko število govornikov, da bi razpravljali o tehničnem poročilu, ter da obstaja široka podpora temu poročilu.

Nekateri kolegi poslanci so bili kritični in rekli, da obseg poročila ne bi smel biti zlorabljen, ne bi smel biti razširjen. To razumem, toda v zvezi s tem bi rad poudaril besede kolegice poslanke, gospe Gebhardt. V nekaterih primerih je treba izkoristiti položaj za to, da bi nekaj dosegli, in moje stališče je, da je predvsem tako mogoče napredovati.

Jutri bo široka podpora pomembna in to podpora slutim na podlagi odzivov mnogih ljudi. To bo Parlamentu dalo izvrstno izhodišče, zlasti za pogajanja s Svetom, saj verjamem, da bo skupaj s Komisijo – in komisarju se zahvaljujem za njegovo jasno stališče – Parlament jutri lahko ustvaril položaj, ki bo na koncu vodil v uspešen zaključek pogajanj s Svetom.

Cilj tega predloga je ustvariti boljšo zakonodajo za prihodnost, saj ljudje vedno več kupujejo preko interneta, zato potrebujemo notranji trg, ki deluje, trg, kjer lahko 500 milijonov potrošnikov na pošten način pridobi informacije, ki jih želijo. Začenjamo s tekstilom in upam, da se bo to sčasoma razširilo na vse izdelke, ki so na prodaj na notranjem trgu. Naš namen ni zagotoviti več podatkov, temveč jasne podatke z enotno evropsko osnovo; in če to uspe, bom zelo zadovoljen.

Gospod predsednik, na koncu bi rad omenil, da sem se zavestno odločil, da se ne bom sporazumel s Svetom v eni sami obravnavi. Menim, da bi morali to običajno pot ubrati precej pogosteje in da bi plenarno zasedanje Parlamenta moralo podati sodbo o poročilu, ki ga je predložil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov, pred začetkom pogajanj s Svetom in Komisijo z namenom priti do zaključka. Mislim, da gre za spodbujanje demokracije, če dosežemo sporazum še pred razpravo na plenarnem zasedanju. Tako upam, da bodo mnogi sledili temu primeru in da bodo vsi dokumenti obravnavani običajno, na prvi in drugi obravnavi.

Jutri se nadejam dobrega rezultata in z našim izhodiščem – to je s široko podporo – bomo v odličnem položaju, da dobimo finale s Svetom, če se izrazim v nogometnem žargonu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 18. maja 2010).

Pisne izjave (člen 149)

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Tekstilna industrija Evropske unije je začela dolg postopek prestrukturiranja in tehnoloških inovacij v odgovor na pomembne gospodarske izzive, s katerimi se je ta sektor srečeval v zadnjih letih. Menim, da z omogočanjem uskladitve in standardizacije vidikov označevanja tekstilnih izdelkov poročilo, o katerem poteka razprava, spodbuja prosti pretok teh izdelkov na notranjem trgu in zagotavlja visoko in enako raven varstva potrošnikov znotraj Evropske unije. Zato podpiram povabilo, naslovljeno na Komisijo, za predložitev poročila Evropskemu parlamentu in Svetu glede novih zahtev za označevanje v dveh letih po začetku izvajanja nove uredbe. To bo služilo dvojnemu cilju poenostavitve označevanja tekstilnih izdelkov in zagotavljanja točnih in primerljivih informacij kupcem glede lastništva, porekla in velikosti tekstilnih izdelkov. Pri doseganju teh ciljev menim, da je treba zagotoviti, da razširitev obveznega označevanja ne bo predstavljala dodatnega bremena za podjetja, zlasti za mala in srednje velika podjetja. Trenutno ne obstajajo zadovoljivi preskusi, ki bi pokazali, kako alergene ali nevarne snovi, ki se uporabljajo v proizvodnji/obdelavi tekstilnih izdelkov, vplivajo na zdravje človeka. Zato pozivam Komisijo, naj izvede študijo, ki bo ocenila njihove učinke.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Ekološko označevanje ponovno obljublja nekaj popolnoma drugega od tega, kar dejansko prinaša – pomisliti je treba samo na škandal „Organic Cotton“ ali nedavno biokemijsko zmedo. Kot prvo, na tem ekološkem trgu nastaja še ena zmeda glede etiket in označb – ki bi jo EU lahko enkrat za vselej razumno poenostavila, kar dejansko rada počne; in drugič, čas je, da EU sprejme gensko spremenjen bombaž. Še vedno čakamo na študije možnih učinkov nevarnih snovi, do takrat pa bi gensko spremenjen bombaž moral biti vsaj naveden na etiketi. Prav tako je skrajni čas, da EU naredi nekaj glede „radiofrekvenčne identifikacije“. Ne moremo dopustiti, da se za tekstil uporabljajo elektronske etikete brez vednosti tistih, ki jih to zadeva, medtem ko še zmeraj čakamo na potrebne predpise glede označevanja. Če naj postanejo pešči vidni s pomočjo oblačil radiofrekvenčne identifikacije, bo možno spremljati vsak korak ljudi. Glede na pritisk za upoštevanje politične korektnosti bodo ljudje kmalu morali biti izjemno previdni, katere institucije bodo obiskali, ko bodo nosili oblačila radiofrekvenčne identifikacije. Morda pa bodo v prihodnosti ljudje preprosto morali izbrisati svojo številko radiofrekvenčne identifikacije iz googlovega pregleda ulic. Ali pa bi čipi lahko sprožili varnostne alarme na letališčih. George Orwell si tega ne bi mogel predstavljati; že davno smo presegli njegovo vizijo družbe nadzora.

18. Novosti na področju javnih naročil (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je kratka predstavitev poročila Heide Rühle v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o novostih na področju javnih naročil [2009/2175 (INI)] -(A7-0151/2010).

Heide Rühle, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti vsem poročevalcem v senci za njihovo konstruktivno sodelovanje in za dobre rezultate, ki so bili do zdaj doseženi v odboru. Dovolite mi, da ponovim in poudarim glavne točke mojega poročila.

Prvič, potrebujemo večjo pravno gotovost za vse, ki so vključeni – naročnike in pogodbenike – za boljše ureditev. Moje poročilo poudarja posebej velik pomen, ki ga imajo javna naročila v času krize. Vendar moje poročilo prav tako kritizira dejstvo, da zapleteno medsebojno delovanje med evropsko zakonodajo in nacionalnim prenosom ni vodilo v poenostavitev in debirokratizacijo javnih naročil, kot je bil cilj prenove iz leta 2004, temveč v več dela, visoke zunanje stroške pravnih nasvetov in dolgotrajne postopke. Na žalost gre to na račun inovacij in kakovosti. Številne študije kažejo, da je temu tako. Kajti prepogosto pomanjkanje pravne gotovosti vodi v izbiro najcenejše in ne najboljše ponudbe.

Medtem ko zdaj Komisija ponuja pomoč na področju zelenih javnih naročil, takšna pomoč ne obstaja na področjih socialno odgovornega javnega naročanja, pravične trgovine ali spodbujanja inovacij preko javnih naročil. Komisijo tukaj čaka nujna predelava.

Prav tako je nujno potrebna boljša usklajenost znotraj Komisije. Sodišče Evropskih skupnosti je v nedavnih sodbah odpravilo številne pravne negotovosti in okrepilo vlogo javnih naročnikov, na primer z navedbo, da obseg direktiv ne sme biti razširjen na področja, kot je urbanistično načrtovanje. Te sodbe naročnikom ne dajejo biano čaka, ampak jim zagotavljajo jasen okvir. Tudi to sem želela poudariti v svojem poročilu.

Ostaja še zadnja točka: vprašanje koncesij za javne storitve, glede katerih so se mnenja v odborih zelo razlikovala. Moje stališče glede te zadeve se ni spremenilo. Koncesije za javne storitve so bile namenoma odstranjene iz direktiv o javnem naročanju za zagotovitev večje prožnosti na teh področjih in za upoštevanje kulturnih razlik. To stališče so prav tako podprle vse zainteresirane strani, s katerimi sem govorila, naj je šlo za občinske krovne organizacije, javna podjetja – zlasti v vodnem gospodarstvu – ali industrijska združenja, sindikate ali, nenazadnje, nevladne organizacije. Tudi to sem želela jasno poudariti v svojem poročilu.

Omeniti moram še eno točko, ki je zame zelo pomembna: javno naročanje ne sme pomeniti, da izbrane institucije izgubijo svoje demokratične pravice. Če se nam zdi, da mnogo občin zdaj šteje pravično trgovino kot pomembno merilo za odločitve javnega naročanja – naj gre za kupovanje kave ali ostalih izdelkov – potem menim, da je pomembno to podkrepiti. V tem primeru bi bilo za Komisijo zelo pomembno pomagati občinam in, če naredijo napako, jim svetovati. Namesto tega je Komisija sprožila nov sodni postopek zoper Nizozemsko prav zaradi takšnih napak. Takšno ravnanje se mi zdi kontraproduktivno, ker poteka zoper politične odločitve, ki jih sprejmejo politični organi.

Predsednik. – Opažam, da bi več govornikov želelo izraziti svoje mnenje. Zapomnite si, da ima vsak od vas na razpolago eno minuto.

Frank Engel (PPE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital poročevalki in se ji zahvalil za njeno poglobljeno delo in dovezetnost. Sodelovanje z njo na tem poročilu je bilo prijetno. Menim, da je rezultat tega dela uravnoteženo poročilo, katerega bistvo je povečanje pravne gotovosti. Zato zdaj cilj ni predlagati več zakonodaje za vsako ceno, temveč poskrbeti, da bo obstoječa zakonodaja dostopnejša in razumljiva.

Določena točka, ki jo je treba izpostaviti – kar je gospa Rühle že naredila – so koncesije za javne storitve. To je občutljiva točka, ki je prav tako bila sporna znotraj Komisije. Ponovno bi rad vztrajal, da v kolikor vemo, da nam Komisija želi predlagati nove zakonodajne akte na to temo, naj se pri tem zaveda potrebe po izboljšanju delovanja enotnega trga. Trenutno nič drugega ne bi moglo upravičiti večjih zakonodajnih pobud glede tega.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moja skupina bi želela podpreti poročilo gospe Rühle, ker vsebuje veliko zelo pozitivnih elementov.

Na žalost obstajajo tri točke, ki se nam zdijo pomanjkljive, oziroma ki jih ne moremo sprejeti takih, kot so v poročilu. Prvič, gospa Rühle ni mogla sprejeti, da resnično potrebujemo pravni okvir za storitve v splošnem gospodarskem interesu, in drugič, prav tako ni jasno izjavila, da gre za vprašanje večje pravne jasnosti zlasti na področju socialnih storitev. To je pomanjkljivost poročila, ki jo seveda zelo obžalujemo.

Točka, ki je sploh ne moremo sprejeti, je zavrnitev koncesij za javne storitve. Ne moremo preprosto reči, da gre za nekaj, česar si ne želimo. Sodišče Evropskih skupnosti je o vsem tem že razsodilo. Je izjemno nepolitično. Zelo pomembno je, da jasno povemo, kaj želimo, če vemo, da Evropska komisija pripravlja pravno besedilo. Pomembno je, da pozovemo Evropsko komisijo, da sledi zelo pozitivnemu stališču, ki ga je sprejelo Sodišče Evropskih skupnosti glede tega, in s tem prav tako zagotovi pravno gotovost. To je naša zahteva in posledično smo predložili alternativno rešitev. Kolege poslance prosimo, naj podprejo to alternativno resolucijo.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Poročevalki želim čestitati za prizadevanje, ki ga je vložila v to poročilo. Popolnoma se strinjam s potrebo po poenostavitvi evropske zakonodaje o javnem naročanju in večji preglednosti. Skrbi me veliko število sporov v številnih državah članicah zaradi javnih naročil.

Na primer v Romuniji zlasti zapleten zakonodajni okvir vodi v postopkovne napake, medtem ko napačna uporaba predpisov za javno naročanje lahko ovira uporabo strukturnih skladov. Zato potrebujemo enostavnejši, bolj jasen zakonodajni okvir, ki bo olajšal stvari na obeh straneh.

Prav tako bi rad komentiral problem najnižje cene. Strinjam se, da se javna naročila ne smejo oddajati le na podlagi ponujene najnižje cene. Prav tako se strinjam s poročevalko, da morata razmerje med kakovostjo in ceno ponudbe in gospodarska korist biti najpomembnejša dejavnika, ne le cena. Zakonodajna prenova mora zato upoštevati to dejstvo in uvesti mnogo večjo prožnost za javne naročnike. Vendar moramo to narediti z veliko previdnostjo, ker če ne bomo uspeli določiti jasnih meril, bomo odprli pravo Pandorino skrinjico in tvegali, da ponovno sprožimo pravno negotovost in celo korupcijo.

Malcolm Harbour (ECR). – Gospod predsednik, kot poročevalec v senci za svojo skupino ter tudi kot predsednik pristojnega odbora se želim pridružiti zahvalam Heide Rühle za resnično pomembno poročilo. Seveda je škoda, da je v skladu z nenavadnimi pravili tega parlamenta tako pomembno poročilo o ključnem elementu enotnega trga in javne politike omejeno na enominutne govore.

Mislim, da je prisotnost gospoda Tajanija tukaj dobrodošla, ker mu želim povedati, da so javna naročila ključni element za vzpodbujanje inovativnih podjetij v Evropski uniji. Vemo, da bo gospod Barnier zdaj preučil strategijo, in upam, da bo upošteval mnogo teh stvari.

Toda bistvo problema je, kolegi, da imamo režim, ki je, kot pravi to poročilo, nejasen in zapleten in ki ga mnogi javni organi dojemajo kot birokratsko breme namesto kot priložnost. Javna naročila lahko uporabimo za napredovanje področij, kot so mala in srednje velika podjetja, komisar, ter priložnosti za inovacije in zelene izdelke ter storitve – ter za podpiranje celotne agende za inovacije. To moramo doseči, vendar je za uresničitev priporočil tega poročila potreben osredotočen napor vseh rok Komisije.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Javno naročanje je učinkovit način za nakupovanje blaga in storitev za javni sektor, saj omogoča doseganje razumnih cen in zmanjšuje sum korupcije. V prihodnosti pa bi si bilo dobro prizadevati za poenostavitev mehanizmov postopka javnega naročanja ter poskušati in zmanjšati čas, ki je potreben za sprejetje odločitev.

Menim, da bi morali podpreti temeljno načelo tega cilja. Vendar izkušnje kažejo, da je dobro tudi objaviti naročila na internetu, saj se tako lahko širša javnost seznani s temi naročili in se prepriča glede prednosti naročil. Izkušnje to potrjujejo zlasti v primeru lokalnih oblasti, kjer je ravnanje s sredstvi skupnosti pogosto bilo pod skrbnim očesom državljanov, in ko so se naročila začela objavljati na internetu, so ljudje postali zadovoljnejši in zaupljivejši do lokalnih oblasti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Menim, da bo to poročilo o javnih naročilih, ki ga je z absolutno večino sprejel Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov, predstavljalo dobro smenico za delo Komisije pri spreminjanju direktive. Naš cilj je, da bi javna naročila postala mnogo dostopnejša malim in srednje velikim podjetjem, ponudbe manj birokratske in hkrati lažje za spremljanje. Največji obseg javnih naročil iz sredstev EU se nanaša na stavbe, kjer pogosto obstaja sum – in včasih več kot to – korupcije.

Žal mi je, da v tem poročilu ne bomo glasovali glede mojega predloga, da bi Komisija vzpostavila javni portal, kjer bi bilo možno spremljati razlike v ceni med uspešnimi naročili in dejanskimi stroški gradnje po izvedbi. Portal bi spremljal in tako tudi odkrival sumljive razlike v cenah, na primer za gradnjo enega kilometra avtoceste med državami članicami. Trdno verjamem, da se bo dostop do resnično odprtih javnih naročil za mala in srednje velika podjetja sprostil šele, ko bo korupcija odpravljena.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Trg javnih naročil na ravni EU je vreden 16 % BDP EU. Notranji trg domneva, da ima lahko katero koli evropsko podjetje dostop do nakupov katere koli države članice. Direktiva o storitvah jamči, da lahko katero koli evropsko podjetje ponuja storitve v kateri koli državi članici, tudi preko elektronskih sredstev.

Notranji trg mora zagotoviti interoperabilnost med sistemi e-vlade, torej prav tako med sistemi digitalnih podpisov in sistemi javnih razpisov, ki so upravljani elektronsko. Pozdravljam pilotni projekt PEPPOL, ki ga je Komisija uvedla za spletna javna naročila, ter sklep o seznamu akreditiranih ponudnikov storitev certificiranja ter evropski načrt za vzpostavitev storitve za preverjanje digitalnih podpisov.

Opozoriti želim na dejstvo, da so se leta 2005 vlade držav članic do leta 2015 zavezale izvesti 50 % transakcij javnih naročil v Evropi z elektronskimi sredstvi. Romunija je uvedla spletni sistem za javno naročanje leta 2002, ki je vodil v zmanjšanje javnih izdatkov, večjo preglednost in povečan dostop do trga javnih naročil za mala in srednje velika podjetja.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, tudi jaz bi se rad zahvalil gospe Rühle in poročevalcem v senci za to izjemno poročilo. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je zadovoljna z večino tega, kar vsebuje poročilo. Prav tako smo se strinjali, da bomo sklenili kompromis glede ene ali dveh točk, ker v parlamentu, kot je ta, nikoli ne moreš imeti vsega. Na splošno poročilo nudi dobro osnovo za nadaljnjo razpravo z Evropsko komisijo glede številnih tem.

Gospa Rühle je že načela vprašanje, kako lahko omogočimo naročnikom, institucijam in organom, da pri javnih naročilih upoštevajo socialna merila brez ogrožanja načel notranjega trga. Drugič – in o tem je govoril gospod Engel – kako lahko oblikujemo koncesije za javne storitve, da bodo dolgoročno v skladu z notranjim trgom?

Popolnoma se strinjam z gospodom Englom in gospo Rühle, da novo zakonodajo lahko sprejmemo le pod pogojem, če ponuja jasno in prepoznavno prednost za notranji trg. Glede tega smo dosegli dober kompromis in seveda bi bil zadovoljen, če bi ga na koncu lahko podprli tudi socialni demokrati.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) V tej svetovni gospodarski in finančni krizi je vlada moje države morala znižati plače državnih uslužbencev, pokojnine in nadomestilo za brezposelnost ter zmanjšati subvencije. Ob upoštevanju teh posebej težkih ukrepov je treba javno naročanje izvajati na čimbolj pregleden in najhitrejši možen način, da bi zagotovili, da se javni denar porablja pravilno in učinkovito.

Poleg tega je treba spodbujati uporabo spletnih javnih razpisov, ki bodo pomagali izkoreniniti korupcijo in goljufije v sistemu javnega naročanja. Trenutni upravni postopki, nejasen in zapleten pravni sistem skupaj s potrebo po razjasnitvi pritožbenega postopka, ki se nanaša na podelitev naročil, so blokirali napredek nekaterih pomembnih naročil. Po posvetovanjih z MDS je romunska vlada spremenila svoj zakon o javnem naročanju, ki bo začel veljati 1. junija.

Lara Comi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kriza gospodarskih in finančnih trgov je pokazala ključno vlogo javnih naročil, katerih cilj je razvoj del širokega obsega, spodbujanje inovacij in seveda spodbujanje notranje in zunanje konkurenčnosti na evropski ravni.

Menimo, da je poenostavitev standardov in doseganje večje pravne gotovosti bistvenega pomena. To bi prav gotovo povečalo preglednost nad sestavo in delom posvetovalnega odbora za javna naročila, za katerega je odgovorna Komisija.

Pozdravljamo del, ki ga igra institucionalizirano javno-zasebno partnerstvo pri omogočanju dostopa malim in srednje velikim podjetjem, ki predstavljajo osnovo našega gospodarstva. Bolj si moramo prizadevati za preprečevanje diskriminacije, ki pogosto prizadene mala in srednja velika podjetja v Evropi. Čestitam svojim kolegom poslancem za delo, ki so ga opravili, in računajo lahko, da jih bom jutri podprla.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, pri iskanju razlogov za gospodarsko recesijo s prstom kažemo – in to upravičeno – na bankirje, gradbenike, upravne organe, špekulante itd. Mislim pa, da nas je področje javnih naročil prav tako privedlo v te težave, saj so se dela dodeljevala na podlagi poznanstev, manjkali sta preglednost in celovitost. Naročila so ves čas neizbežno bila podeljena istim ljudem, ki so seveda vedno znova presegali roke in proračun, vendar to ni nikoli bilo kaznovano.

Pozdravljam ta napredek, ki nam bo omogočil največjo možno preglednost postopka. Vendar pa prav tako moramo zagotoviti, da bodo tisti, ki presojujejo glede teh naročil, imeli največjo strokovno znanje in največjo neodvisnost in jih ne bodo imenovali stranke na oblasti.

Na koncu bi rad povedal, da je poenostavitev seveda ključnega pomena, ker nima smisla porabiti preveč časa in preveč denarja za zelo pomembno, a vendar predhodno nalogo.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisija in zlasti komisar Barnier, ki ga nadomeščam ta večer, sta skrbno spremljala pripravo samoiniciativnega poročila Parlamenta glede novosti v javnem naročanju in razpravo glede sprememb.

Kot so povedali gospa Ticaú, gospa Comi in gospod Harbour, je dobra disciplina na področju javnih naročil temeljna za zagotovitev, da se javni denar čimbolje porabi za dobrobit državljanov in malih in srednje velikih podjetij, zlasti v trenutnem položaju omejenega proračuna.

Pripombe iz poročila bodo ustrezno upoštevane pri pripravi novih pobud. Delo na nekaterih pobudah, ki predstavljajo odgovor na te pripombe, se je že začelo. Službe Komisije so začele z naknadnim ocenjevanjem direktiv o javnem naročanju. Trenutno je v pripravi sporočilo za razjasnitev načina, kako uporabiti javna naročila za spodbujanje trajnostnega razvoja, socialne vključenosti in inovacij. Prav tako poteka analiza sodne prakse Sodišča glede javno-javnega sodelovanja, ki nam bo omogočila opredeliti obseg javno-javnega sodelovanja, ki je vključeno ali ne spada pod evropsko zakonodajo javnih naročil.

V zvezi z morebitno pobudo glede koncesij Komisija prevzema breme dokazil in pripravlja študijo vpliva, ki bo dokončana leta 2010. Ta ocena je predpogoj za kakršno koli zakonodajno pobudo na to temo. Če bo razkrila, da trenutni pravi okvir omejuje gospodarski razvoj ali razvoj nove, kakovostnejše storitve v splošnem interesu, potem jo bomo nedvomno morali popraviti z zagotovitvijo večje preglednosti, pravne gotovosti in jasnosti glede veljavnih pravil.

Na mednarodni ravni delamo vse, kar je v naši moči, da bi odprli trge javnih naročil največjih gospodarstev na svetu. Da bi zagotovili konkurenčnost evropske industrije, je vzajemnost v središču vseh naših pogajanj. S Parlamentom želimo tesno sodelovati in vabimo vas, da ostanete odprti za konstruktivno razpravo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 18. maja 2010).

19. Skladnost politik EU za razvoj in "nova zasnova uradne razvojne pomoči plus" (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo Franziske Keller v imenu Odbora za razvoj o usklajenosti politik EU za razvoj in „novi zasnovi uradne razvojne pomoči plus“ (ODA+) [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, Skladnost politik za razvoj ne pomeni dajanja z eno roko in jemanja z drugo. Na primer, nima smisla zagotavljati sredstev za podpiranje kmetijstva v državah v razvoju, če hkrati z neposrednimi ali posrednimi izvoznimi subvencijami uničujemo lokalne trge.

Podobno si še naprej zelo prizadevamo spodbujati zagotavljanje zdravstvenih storitev, hkrati pa preprečujemo trgovino z generičnimi zdravili ali dvigamo cene zdravil na previsoko raven z razširjanjem patentnega varstva. Agrogoriva bi lahko malo znižala emisije CO₂ v EU, vendar bi njihova posledica bilo izsekavanje gozdov in prisvajanje ozemlja v državah v razvoju, kar bi vodilo v še večje podnebne spremembe – in prav tega se moramo izogniti, da ne omenjam razseljevanja avtohtonega prebivalstva in izgube biološke raznolikosti ter kmetijskih površin za gojenje hrane. Trenutno nismo – to pomeni EU kot taka – posebej skladni.

EU v teoriji že dolgo priznava, da si politični ukrepi ne smejo nasprotovati. Skladnost politik za razvoj je določena z Lizbonsko pogodbo. Člen 208 pravi: „Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju.“ Naj nam sodijo na podlagi te zahteve.

Letos preučujemo napredek, ki je bil narejen pri izpolnjevanju razvojnih ciljev tisočletja. Očitno je, da ne bomo mogli držati svojih obljub, če politike ne bodo usklajene. Zavedati se moramo – vsi mi, ki sprejemamo in prenašamo zakonodajo – te odgovornosti. Preden se odločimo za ukrep, moramo oceniti posledice, tako da lahko prepoznamo negativne učinke, ki bi jih evropska zakonodaja lahko imela na države v razvoju. V Svetu, na Komisiji in v Parlamentu potrebujemo strokovno znanje, ki lahko prepozna usklajene vidike. Delovni program Komisije glede skladnosti politik je dober korak v to smer. Zdaj obstaja vprašanje, kako se ta načrt izvaja.

Skladnost politik za razvoj pomeni večje upoštevanje interesov lokalnih ljudi v naši reformi ribiške politike in nedopušcanje, da bi te interese zajeli interesi ribiških koncernov. Pomeni, da moramo ustaviti denarne tokove, ki tečejo iz držav v razvoju v davčne oaze. Pomeni, da ne moremo sprejeti ACTE, če ostaja sum, da bi ta sporazum lahko prekinil dobavo zdravil ali tehnologij v državah v razvoju. Do zdaj Komisija še ni mogla ovreči tega suma. Skladnost politik prav tako pomeni, da mora razvojna politika ostati močno, neodvisno politično področje pri ustvarjanju Evropske službe za zunanje politično delovanje in da je treba pristojnosti komisarja za razvoj razširiti, ne pa omejiti. Prav tako pomeni, da lahko občine na primer upoštevajo pravično trgovino kot razpisno merilo, kot predlaga gospa Rühle.

V mnogih primerih moramo poslanci Parlamenta pozorno spremljati Komisijo in Svet, da bi zagotovili usklajenost politik. Mnogokrat pa moramo mi – poslanci Parlamenta – zagotoviti usklajenost za razvoj. Odbori morajo biti bolj povezani in potrebujemo stalnega poročevalca.

Poročilo – ki ga je Odbor za razvoj sprejel soglasno – vsebuje mnogo dobrih predlogov in nas povede za dober korak naprej. Rada bi se zahvalila vsem poročevalcem v senci, varuhu človekovih pravic in vsem nevladnim organizacijam za njihovo sodelovanje in pomoč in upam, da bo naše skupno poročilo jutri na plenarnem zasedanju sprejeto.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, nerad bi z nezadovoljstvom govoril o poročilu na tako zgodnji stopnji razprave, vendar bi želel zlasti omeniti uvodno izjavo I in odstavka 44 in 45. Veliko je stvari, ki jih pozdravljam v tem poročilu, vendar menim, da vsebina teh odstavkov deloma temelji na zgodovinskem pogledu kmetijske politike, gotovo pa ne na trenutnem dejanskem stanju.

Preden se temu podrobno posvetim v trenutkih, ki jih imam, naj povem, da je odstavek 15 ključen odstavek v poročilu in morda bi moral biti podrobneje obravnavan. Pravi, da so samo štirje odstotki razvojne pomoči čezmorskim državam namenjeni kmetijstvu. Številka je precej šokantna in to številko sem omenil v poročilu, ki sem ga pripravil v prejšnjem mandatu tega parlamenta.

Menim, da so morda po nesreči v tem poročilu na udaru evropski kmetje. Mislim, da to ni primerno. Gotovo ne bom podprl tega poročila na tej osnovi in položaj obžalujem. Kolege pozivam, da so pozorni na te odstavke.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospod predsednik, poročilo, o katerem razpravljamo danes, poročilo gospe Kellerjeve, poudarja vprašanje, ki je ključno za učinkovitost razvojnih politik. Skladnost vedno pripomore k učinkovitosti; ko gre za države v razvoju, je neskladnost enaka neučinkovitosti ter prav tako nepravilnosti.

Govorim o razvojni politiki in ne le uradni razvojni pomoči. Skladnost pomeni, da se morajo vse sektorske politike – trgovinska politika, kmetijska politika, vsi zunanji ukrepi – združiti v enotni politiki; politiki, ki je skladna z globalnimi cilji, ki jih želimo doseči.

Samo na ta način lahko ustvarimo večje sinergije in samo na ta način lahko imamo koristi od ugodnosti svetovnih javnih dobrin. Zato sem v poročilu gospe Keller podprl in še zmeraj podpiram zahtevo, da Parlament imenuje govornika, ki bo ocenil in spremljal razvojne politike, glede katerih ta parlament izreče svoje stališče.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Politike in ukrepi Evropske unije na več področjih pogosto nasprotujejo navedenim ciljem razvojne politike. Liberalizacija in deregulacija svetovne trgovine – ki ju Evropska unija zagovarja in za kateri si prizadeva – ogroža najšibkejšje sisteme proizvodnje držav v razvoju. Ne smemo spregledati dejstva, da se znaten delež sredstev, usmerjenih v te države kot javna razvojna pomoč, vrne v države porekla v obliki pridobitve blaga in storitev.

Ne moremo spregledati resne prepreke, ki jo predstavlja ogromen zunanji dolg; že večkrat je bil preplačan, zato je njegov izbris nujen. Nesprejemljivo je, da so številne države v razvoju žrtev izsiljevanj, saj je njihova javna pomoč odvisna od pristopa k tako imenovanim „sporazumom o gospodarskem partnerstvu“ kljub odporu številnih izmed teh držav in zaskrbljenosti, ki so jo izrazile. Namesto njihovega uveljavljanja je treba preučiti prednostne naloge Evropskega razvojnega sklada ob upoštevanju mnenja, prednostnih nalog in resničnih potreb držav v razvoju.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisija in zlasti komisar Piebalgs, ki ga nadomeščam, čestitata poročevalki za njen predlog resolucije o skladnosti politike za razvoj, ki je odličen in izčrpen.

Komisija se z njo v celoti strinja glede pomena te ambiciozne naloge in popolnoma podpira različne predloge, ki jih resolucija vsebuje za povečanje dela Evropskega parlamenta glede tega. Resolucija prihaja ravno ob pravem času. Kot veste, je Komisija predlagala 12-točkovni akcijski načrt v podporo razvojnim ciljem tisočletja. Skladnost politik za razvoj je ena od prednostnih nalog tega načrta, o katerem trenutno poteka razprava v Svetu. Glavna področja, ki vzbujajo skrb in se pojavljajo v predlogih za resolucije Parlamenta, v veliki meri sovpadajo s prednostnimi nalogami, navedenimi v delovnih programih Komisije glede prihodnje skladnosti politik za razvoj, čeprav se ne strinjamo z vsemi pripombami iz resolucije.

Ta dva dokumenta predstavljata trden temelj za napredovanje in delovanje institucij EU za zagotovitev največje možne usklajenosti politik EU z razvojnimi cilji. Pri skladnosti politik ne gre le za beleženje

negativnega vpliva, ki bi ga politike EU lahko imele na razvojne cilje. Prav tako gre za združevanje naših prizadevanj s prizadevanji naših partnerjev, da bi prišli do zmagovalnih rešitev, ki bodo preusmerile politike EU na razvojne cilje.

Zato je Komisija sprejela nov in izboljšan pristop k skladnosti politik za razvoj. Ta pristop povezuje vse politike EU glede vprašanja petih mednarodnih izzivov. Ne omejuje obsega naših prizadevanj. Povezuje ocenjevanje politik s praviimi strateškimi cilji.

Poleg tega delovni program temelji na ciljnih in kazalnikih, študije vpliva pa bodo pogostejše kot ne uporabljene za presojo skladnosti politik.

O uradni razvojni pomoči bi rad povedal naslednje: stališče Komisije o tej zadevi je zelo jasno. Evropska unija in države članice morajo izpolniti svoje zaveze na tem področju.

V ta namen je Komisija predlagala ustanovitev mehanizma odgovornosti znotraj Unije. Ta predlog trenutno proučujejo države članice.

Istočasno bodo državam v razvoju zagotovljena javna finančna sredstva, ki niso uradna razvojna pomoč, med drugim za boj proti podnebnim spremembam. Zato si moramo prizadevati, da bi našli način za spremljanje teh virov in da bi zagotovili, da se uporabljajo v razvojne namene.

Če nameravamo naše politike bolj uskladiti, moramo vključiti naše partnerje. Člen 12 Sporazuma iz Cotonouja določa komunikacijsko sredstvo, forum, ki bo državam AKP omogočal, da izrazijo svojo zaskrbljenost glede politik EU. To možnost je treba uporabiti mnogo bolj sistematično. Zato bomo okrepili naš dialog glede skladnosti politik za razvoj znotraj ostalih mednarodnih organov, kot je azijsko-evropska konferenca o razvoju, ki trenutno poteka, in Srečanje na visoki ravni o razvojnih ciljnih tisočletja, ki bo potekalo septembra.

Imam še zadnjo pripombo. Če preučimo številna strateška področja – trgovino, kmetijstvo, ribištvo in ostala – ne moremo spregledati, da bo le skupno prizadevanje vseh velikih gospodarskih sil in ne le Evropske unije pomagalo ustvariti okolje, ki je ugodno za razvoj. Zdaj in v prihodnosti mora biti skladnost politik za razvoj pomembna prednostna naloga na evropski in mednarodni ravni.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 18. maja 2010).

Pisne izjave (člen 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Rada bi šla v podrobnosti glede uvodne izjave I in odstavkov 44 in 45 sedanjega poročila, katerih besedilo je zelo nerodno in ne odraža dejanskega stanja. Prvič, treba je razjasniti, da so izvozna nadomestila instrument Evropske unije za nadzor trga, ki ga Evropska komisija uporablja zelo previdno in le v nekaj izjemnih primerih. Izvozna nadomestila, ki so bila načrtovana kot neke vrste varnostna mreža, zato ne morejo biti odgovorna za veliko škodo kmetijskega sektorja v državah v razvoju – kot namiguje uvodna izjava. Poleg tega je treba izpostaviti, da je EU največja svetovna uvoznica kmetijskih pridelkov držav v razvoju. EU tako ne slabi razvoja in nastanka uspešno delujočega kmetijskega sektorja v državah v razvoju; prav nasprotno. EU nedvomno ima veliko odgovornost na področju mednarodne trgovine v kmetijskem sektorju, zlasti do držav v razvoju. To ni vprašljivo in Unija se tega popolnoma zaveda. V zvezi s tem moram protestirati proti načelnim sodbam, ki nimajo nič opraviti z drugačnim in objektivnim pristopom. Nasprotujem uvodni izjavi I ter odstavkoma 44 in 45 in s tem poročilu kot celoti.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram to resolucijo o skladnosti politik za razvoj. Kot jasno določa Lizbonska pogodba, mora Evropska unija pri izvajanju politik, ki bi lahko vplivale na države v razvoju, upoštevati cilje razvojnega sodelovanja. V času, ko številne krize resno ogrožajo doseganje razvojnih ciljev tisočletja, je še bolj pomembno zagotoviti, da naših razvojnih politik ne izpodbijajo ukrepi na drugih političnih področjih. Medtem ko je izkoreninjenje revščine najpomembnejši cilj razvojne politike EU, mnoge politične pobude spodkopavajo ta namen. Izvozne kmetijske subvencije EU resno spodkopavajo zanesljivo preskrbo s hrano drugod, in šele oceniti moramo ekološki in socialni vpliv naših ribiških sporazumov z državami v razvoju. Skladnost politik za razvoj ne more biti postranska zadeva pri pogajanjih o dvostranskih in regionalnih trgovinskih sporazumih in mora igrati ključno vlogo, če želimo zagotoviti, da rezultat Dohe ne bo škodil razvoju. Zunanja posojila Evropske investicijske banke državam v razvoju morajo biti osredotočena na naložbe, ki prispevajo k izkoreninjanju revščine, in se morajo izogibati podjetjem s sedežem v davčnih

oazah. Pogajanja EU z državami v razvoju morajo usmerjati človekove pravice, delovni in okoljski standardi ter davčno upravljanje.

20. Kazni, določene za resne kršitve socialnih predpisov v cestnem prometu (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo Helle Ranner v imenu Odbora za promet in turizem o kaznih, določenih za resne kršitve socialnih predpisov v cestnem prometu [2009/21 54(INI)] (A7-01 30/2010).

Hella Ranner, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se rada zahvalila vsem članom odbora za konstruktivno sodelovanje. To poročilo obravnava pomembno temo. Zadeva vse, ki potujejo po evropskih cestah. Nanaša se na upoštevanje ur vožnje in časa počitka v tovornem prometu, ki se mora precej izboljšati.

Naše razprave v odboru – skupaj s številnimi razpravami s širokim krogom zainteresiranih strani od vsepovsod ter razpravami s predstavniki držav članic – kažejo, da je nujno potrebno izboljšati izvajanje pravil o urah vožnje in času počitka.

Prav tako je treba izboljšati pravila o tahografih. Maja 2009 je Komisija predložila poročilo, ki analizira izvajanje socialnih pravil, ki se nanašajo na cestni promet v državah članicah. Treba je povedati, da so nas rezultati streznili. Kazen za isti prekršek v različnih državah članicah je segala od 500 EUR do 5 000 EUR. Posledično in kolikor je mogoče – predvsem na obmejnih območjih – vozniki seveda bežijo v države, kjer so kazni nižje. To stanje se ne sme nadaljevati. Razlike v pogostosti preverjanj prav tako vodijo v veliko negotovost med vozniki in podjetji.

Ne le, da obstajajo razlike v višini kazni, ampak so razlike velike tudi med vrstami sankcij, ki so na voljo, in kako so posamezni prekrški kategorizirani. Ta položaj se ne more nadaljevati, ker cilj takšnih pravil ni le cestna varnost in zaščita zaposlenih, temveč tudi – česar ne gre pozabiti – poštena konkurenca. V času krize so podjetja pod večjim pritiskom. Cene so pod pritiskom. Varnost vseh tistih na cestah in nenazadnje seveda voznikov, ki so neposredno vpleteni, mora zaradi tega biti absolutno zagotovljena.

Kot se vsi zavedamo, lahko to dosežemo le, če imamo učinkovit sistem kaznovanja. Kazni morajo biti jasne, pregledne in predvsem primerljive. Če želimo, da je ureditev glede ur vožnje in časov počitka uspešna, potem morajo uredbe prav tako biti razumno prenesene v državah članicah – in to je najpomembnejša točka v tem poročilu. Kakorkoli že, potrebujemo pogostejše in boljše nadzore ter podatke o pravilih, ne le za voznike iz naših držav članic, temveč tudi za voznike iz tretjih držav. Seveda niso vedno seznanjeni z našimi sistemi.

Zato je bistveno, da sprožimo zamenjavo informacij, kar naj ima osnovo pri Komisiji. Agencija s splošno pristojnostjo za cestni promet bi lahko bila pristojna za to. V zvezi s tem se mi zdi nepomembno, kateri urad se ukvarja z združevanjem preverjanj in rezultatov. Vendar pa je ena stvar jasna: takšen urad mora obstajati. Člen 83(2) Lizbonske pogodbe nam omogoča poseči v pravila posameznih držav članic in preveriti, ali se pravne določbe ustrezno usklajujejo. V odboru ni bilo dvoma – bilo je popolnoma nesporno – da je v interesu vseh nas in v interesu naše varnosti, da uporabimo to možnost.

Preden zaključim, naj omenim še en pomemben dejavnik. Če želimo, da vozniki upoštevajo čas počitka, jim moramo zagotoviti potrebno infrastrukturo. V mnogih državah članicah ni dovolj varnih parkirišč. Naloga držav članic je, da jih zagotovijo, ker lahko imajo le takrat pravila resnično želen učinek.

Resnično upam, da bo Komisija še naprej ta problem jemala resno in prepričana sem, da Parlament bo in mora pri tem vztrajati. To poročilo ne sme biti konec tega dela. Morda je šele začetek. Gre za to, da resnično združimo moči, da bi dosegli boljši nadzor in usklajenost, in pričakujem, da bo Komisija v prihajajočem letu predložila poročilo glede morebitnih usklajevalnih ukrepov, vključno s tistimi pod novo ureditvijo Lizbonske pogodbe.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, resnično moram čestitati poročevalki za odlično poročilo. Dejstvo je, da se kazni, vrste kazni, globe in način njihove klasifikacije – in to želim poudariti – od ene države članice do druge zelo razlikujejo. Prav zaradi tega poročilo zelo poudarja in poročevalka upravičeno na koncu poročila pravi, da potrebujemo posebne usklajevalne ukrepe Komisije.

V Grčiji je nesreč veliko in so pogoste, veliko je kršitev, in če ne bomo uspeli uskladiti zakonodaje na evropski ravni, če ne bomo uspeli uskladiti praks in na koncu zagotoviti, da se nadzor izvaja na bolj določen in usklajen način na evropski ravni, potem je očitno, da ne bomo mogli omejiti tega ogromnega problema.

Za Grčijo je to zelo občutljivo vprašanje, zato menimo, da bo to poročilo predstavljalo odlično izhodišče za prihodnje ukrepanje.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil – osebno in v imenu kolega, gospoda Kallasa, ki ga nadomeščam – gospe Ranner za njeno poročilo glede posebej pomembnega vidika socialnih pravil v cestnem prometu.

Prvotno poročilo Komisije je poudarilo velike razlike med kaznimi, ki se uporabljajo v državah članicah za resne kršitve socialnih pravil v cestnem prometu. Kazni se razlikujejo glede na njihovo vrsto in kategorijo resnosti ter glede na višino glob. Na primer voznik, ki preseže najdaljši dnevni čas vožnje, tvega globo, ki je lahko v Španiji 10-krat višja kot v Grčiji.

Komisija pozdravlja odločitev Parlamenta, da bo spremljal poročilo, ki ga je pripravil. Parlament poudarja, kako nezadovoljiv je trenutni položaj, saj vozniki in špediterji napačno menijo, da je povzročanje kršitev manj resno v nekaterih državah članicah kot v drugih. Jasno je, da to potencialno škodi varnosti v cestnem prometu in konkurenčnosti. Poročilo Parlamenta tako pomembno prispeva k prizadevanjem Komisije po uskladitvi skladnega izvajanja veljavnih pravil.

Poročilo Parlamenta med drugim predlaga določitev najnižjih in najvišjih kazni za vsako kršitev socialnih pravil in poudarja, da člen 83 Lizbonske pogodbe predvideva možnost določitve minimalnih pravil glede kazni, kot je povedala poročevalka. Komisija bo kmalu preučila obseg in način, kako se te nove določbe pogodbe lahko uporabijo za izvajanje socialnih pravil v cestnem prometu.

Hvaležen sem vam za to posebej konstruktivno poročilo in zagotavljam vam, da so vprašanja, ki jih je zastavil Evropski parlament, ter predloge, ki jih je podal, Komisija skrbno preučila.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 18. maja 2010).

Pisne izjave (člen 149)

Artur Zasada (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Današnja razprava nas je opozorila na velike razlike med kaznimi za resne kršitve socialnih pravil v cestnem prometu, kot jih določajo zakonodaje 27 držav članic EU. Zato menim, da je zelo dobra ideja, da se pripravi večjezična brošura, ki bi dala voznikom in podjetjem jasne informacije o socialnih pravilih v različnih državah članicah. Brošura bi vsebovala tudi seznam približkov kazni, ki se lahko predpišejo vozniku zaradi kršitve določenega pravila. Zanimiva točka je tudi uporaba tehnologije RDS-TMC namesto GPS, ki bi voznike v realnem času obveščala o veljavnih kaznih v državi članici, v kateri se voznik trenutno nahaja.

21. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

22. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 21.40)